

ع
ئەم کتیبە ناوی
هەج نامە یە

بە هونرا وە ئی وە پە خشان باسی
یا سایی هەج وە عە مرە
ئە کا

تألیفی مالا عبد الکریمی مدرس
خودا عە فوی بکا له گەل
مسلمانان دا
آمین

منتدی اقرأ الثقافی

www.iqra.ahlamontada.com

بۆدابهزاندنی چۆرهما کتیب:سەردانی: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

لتحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأِ الثَّقَافِي)

پدای دانیود کتایهای مختلف مراجعه: (منتدی اقرا الثقافی)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردی ، عربی ، فارسی)

نہ م کتیبہ ناوی
(حرج نامہ یہ ۱)

بہ ہونداوہ ٹی وہ پہ خشان باسی
یاسای حج دعوہ رہ کہ کا

تالیفی ملا عبدلکریمی مدرس
خورا عہ فوی بکالہ گہل
مسلمانان
آمین

دارالمتن للطباعة والنشر ببغداد

تلفون ۸۸۸۹۴۹۷

موضوع	لاپره	موضوع	لاپره
مبانی مشور الحرام	۱۱۶	پیشگی	۱
گزارش ده لم مکة ده بوننی	۱۲۶	زردی پیغمبر اکرا راز	۲
دوره عیشیم تیان	...	مانس واجب نون صوم	۷
آداب عومره	۱۲۱	نرمی هیمان صوم چوار بیلیم	۱۱
کاسی نخلل و آناهی له	۱۲۲	مدرسه بیوتس حمی سلام	۱۴
متم داد بون صوم عومره	...	تمه رانائی صوم خودیم جن	۱۶
ویم هویم صوم و ده	...	تمه و انائی به بوسیم مکده	۱۹
وه نه عیشیم ده	...	مانائی صوم عومره	۲۴
لم که رش رطل کردی	...	که رکائی صوم ده واجبائی	۲۸
فیدیم له سر صوم و صوم	۱۲۷	سومنه تمه کائی صوم	۲۹
پوضتم بهی فیدیم کان	۱۴۰	مانسای صوم کرد	۳۰
تمه ترتیب و تخمیر	...	کاسی به رکائنه کائی صوم	۳۹
له سر فیدیم و کفیل	...	وه مانسای صوم افلام	۴۰
طوافی مال آدائی	۱۴۷	مانسای سیمام	۴۹
وه مناجات له باره کائی	...	مانسای کاشانه حرام لم بین	۵۲
قاضی الحاجات	...	مهور سیمام و ده	۵۷
مانسای رناره تی سوز الله	...	مانسای صوم کائی صوم عومره	۶۷
وه سکالائی تمه گل صومزه	...	شیده ای افاد	۶۹
نگار کار تیا وان مارا صومزه	...	شیده ای تمتع	۷۰
آرابی رناره تی روزه	...	سومهی قران	۷۷
پیروز	...	مانسای جلونیم له صوم صومزه	۸۰
	...	لمه خلکاض اراد تمتع قران	۸۲
	...	مانسای صوم عومره ای کوی کار	۸۴
	...	حوم به تمه سروز صوم مفعال	۹۱
	...	طواف کعبه الله باضائ	۹۲
	...	سومنه تمه کائی	۹۵
	...	مانسای هوسه نا و کعبه الله	۹۸
	...	مانسای سیمای له به سیمای صوم و صومزه	۱۰۴
	...	مانسای اختیار هم ریم و سیمای سیمای صوم	۱۰۶
	...	مانسای صومزه روزه و ده بوسیم و بوسیم	۱۱۲
	...	لاپره سیمای له عمیره فات بوسیم و بوسیم	۱۱۴
	...	ادابی زوروشی صوم شول	۱۱۵

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

به ناوی خودای تم نیای مهره بان	به خشنده ی عه نقل و وجدان نوبان
به ناوی خودای وا جب الوجود	به روه ردگاری شایره ی به وجود
به ناوی خودای راه ری جلیل	یانی ابراهیم مه شهر به خلیل
چونگی به ساخی روی کرده معبوت	بوی کرد به گول زار آگری نه مرور
له عیراقه وه چوبوفه له سستی	برحق به سستیو برخدمتی دین
هم بو نه شری دین به به رزی نیان	زولم و دایکه که ی برون بدحجاز
دایه هاجه رو روله اسماعیل	داینان له وعه زبانی دستوره لیل
جا که اسماعیل که وته ته کوره و	ابراهیم له سه رنه مری کاتی خه
چه قوی لی کیشا و خستی به زورا	بیکا به قوربان بو ره زای خودا
جا خودا ناردی که و ره به رانی	به قه در رو قیمت به شیوه شانی
کردی به فیدای گیانی اسماعیل	له بو آرامی ده رونی خلیل
له دولی چوئل دور له کشتو کال	کابه ی کرده وه بدعه زانان سا
کردی به ما وای راه رانی دین	کردی به قبیله ی نه هلی سه رزه بین
به سناره ی به رز بو بانگی ارشاد	به هوی زرگاری بو آده می زاد
بو به دانش گای به رزی زانانی	بو به باره گای ری آشنائی

جی عن فوی تاوان له بو تاوان بار	بو به جیگی علم به جیگی ی ژیدار
له سرتی به یه ک به رقی پرتی وی	نصه و بار له تاوان بی بی بو نه وی
له دا له و که سه به اخلاص پورا	بو به جیلده گای ته چه لای خورا
(کابه) به که شتی و خوبی به که شتیوا	خلیل بڑ به شه ر بڑ به پشتیمان
اَتَسَسْ عَلَی التَّقْوَى وَالْاِخْلَاصِ	اَوَّلُ بَيْتٍ وَضِعَ لِلنَّاسِ
به شه ر بانگ بکا بر چه ج به تسلیم	خواجه رمانی نارو له بو ابراهیم
که بشته پایه و مایه ی فتوحی	هه رکه سی نه و بانگه که ئی به روحی
توفیقیش بوی بو به یار و یاده	بر چه جی (کعبه) که و ته شه ر شه فه
گوری ول به ندی هنرزه ته خلیل	جانه و عه رزه بو به جی ی سماعیل
خودا بو به شه ر کردی به راهه ر	له به ر صادق بو خودا و به شه ر
له سه ر آیشی پاکه ابراهیم	بیغه سه ری بو به صدقو ته سلیم
بو به پیشه وای خاوه ن اهتدا	مال و نندالوئه تباعی پیدا
یانی که وهه ری شاهی نه نبیا	تابو به سه ده ف بو درری ده یا
پاشای دنیا و دین به علم و عه له ام	واة (محمد صلی الله علیه و آله) سه ر داری عالم
له نه هلی قه یلار گوری اسماعیل	نوفیه ی نه ته وه ی عدنانی جلیل

دستی ده رکه دی هه تادی عالم	برانس وخت و فرشته سه جهه
نه نواری باراند به وینه ی باران	له سه رنجیره ی کیوانی (فاران) (۱)
بو طلوعی نه و کردی به ده لیل	به ریاد کردنی سوپای خاوه ن (فیل)
نورنی واده رکه وت له سه ر روی جهه	دای گوت سه ران سه رعه زردعا ^{سمان}
نورنی واده رکه وت هه تا هه تا به	پوته و نه هاوی بد نه م دنیا به
پوته وی وه ها که ماده وه عنا	تیکه ل بون به به که له ناد به ده نا
بوگیان بو به نور بوله شی بو به پیش	به شی کرده ووی بی زیا نو عشی
هه رکه سی به دژی نه و نوره ههستی	بی گومان فه زا دهستی نه بهستی
و یای الله الا ان یتیم ...	نورۃ . و لَو کَرِهَ الْمُجْرِم
نه و نوزه نورنی روختی خورایه	نادی (محمد) رسول الله یه
جا به ته ی خواستی خورای به اکرام	سه لانه سه لام بو نه و به ره دام
برتری به وینه ی تاوی به هه ران	بو بهرا کافی و بو آل و یاران
نه و (محمد) وه های بو تری که وت	چرای داگیرسا له سه رای نه شکست
کائنات بو نه و کبو به هسکات	نورانی فرمعه رزوه ساوا
نه و محمد له به ر دل سوزی	له بو روی جهان بو به پیروزی

(۱) فاران ناده بو رشته ی کیوه کافی ولاتی مه که ی مکرمه :

ناروی به رحمت له بعد عالمه بین	عالمی داگرت به پیروزی دین
نومی به و عالم له به علمی نه و	هم روزی جوری وه رنه گری پرته و
چه فی عه جیبه آره هبه ری نومی	عالم بیته ژیر سببه ری علمی
به و نوزانی بده سته ماوسه رزه بین	همتا ره رونی جبریلی نه بین
رشی داننه نا له تروی آفاقا	حقی نه ندسی له سه ره وراقا
کستی سپی بی تروی کائنات به و	خه فی سیا هی چون دهر نه چی له
که ریه وه که ره م باره و به شیه نه	مانگدروژ وینه ی چرای گه شیه نه
عنصری ماره ی له کله له ما	که شفتا کری وینه ی معّا
له ممکناته به لام مصفی	له کائناته له بیری اخفی
معجزه داره به لام له م زاته	که شفی معجزوی له معجزاته ^(۱)
معجزوی سادات عارضه ی کاته	معجزاتی له م لاری زاته
معجزوی قدران که لام الله به	نور به خشی نه کا هتا هتا به
معجزه ی خلقی حرکی قدران نه	دوره له هرچی که شفی به یانه
له که شفی زاته له ونه نه زانم	که سی بپرسی له لیم نانا نم
به لام به ظاهر وام معلوم بوه	آره می تروه و <u>توسیه</u> معجزه

(۱) داته به غیری انبیا که شفی معجزوی له وناکری :

نه ونه نه زانم باسي صفاقي	برکاتي که شفي صفاقي ذاتي
صادق و عفيف به حق اُمین بود	به عشی رحمة للعالمین بود
جیا بود له عالمه مکه ره له را	نه دیشی مخلوق بود بو وانه خورا
بی موبالغه له سه ر حفا یق	حقا رانه خیر الخلاق
جا به قه ی همه بو شماره ی حرف	به قه ی آثاری صفا تر مد وصف
صه لاتو سلم له همه بو سجود	دیار ی بی له بو مقامی محمود
بو بیلایانی له پیغمبران	بو همه بو آل و بو همه بو یاران
له بو له وانه دیشی له سه ر په ی ره دی	ما وون به یاسای مادی و معنوی
تا خواستی خودا همه به اصرار	به رزی به وینه ی بارانی به هار
(و بعد) له پاش سو پاشی خودا	سه لای خالص پوشای له نبیا
بربرگانی بو آل دیاران	بو پی ره وانی به دل هشیاران
عمر زنه نه به یه نه ی که بی برام	نه نوسم بوتان (هه ج نامه ی اسلام)
تا حالی بین زور به آسالت	له هه ج و عه موه ی رنی موسلمان
بو انن مانای اهدام وطم و اف	سه عی مابه بینی صفا و به روه ی شتا
یاسای راهستان له عه ره فلأ	تا شینی موی سه ر له آهوکاتا

فری دانی به رد بدو رجمی شه بیان	له روژی جه ژنا و باقی روزه گان
ته وانی و بیاع بد مال آوانی	له مائی کابهی ژئی آشنائی
یاسای زیاده تی حه زره تی رابه ر	له زه وضه ی پاکه به ندر منور
چلون نه ژونو چلون نینه و	چون له وجه ته ته نه گه رینه و
به به س خذمه ته بد موسلمانان	به فامی یاسای اسلامولیمان
رنامی نه مه هیوای له ژینا	خدمتی بکا له ریگه ی رینا
نه به شیم نه وی له بسا کانم	روغای ته و فیتو حفظی نیانم
روغای موسلمان له بد موسلمان	به سوره نه خسوس به شیوه ی به ^{نه}
له خودام نه وی به ره جمائی خوی	به ش داربان بکا له شیمانی خوی
نیشان محازه به عقلو و جیدان	دلی ماوایه بد نوری نیان
نیان باوه ره به وه که رابه ر	هیناویه بومان لای خودای اکس
له پیر و بادور له کرده وهی چاک	له ته رکی کاری نابارو ناپاک
باوه ر به خوداو فریسته و رابه ر	به که لای خوداو به ته زا و نه دهر
به روژی جه ژا یانی قیامت	دنیائی تازه دانی بد نومت
کرده وه پنجه شه هاده ته یه	پنجه نه رزه ی نویژه که نه رزی ^{عه} یه

زه کاتنه و روژوی مانگی زه بزانه هه جوعه سه ره به یاسا و میرانه
 نه مانه نه رزن زوکنی نیسلا من فه رچی شه چه روی نه صلی نیانن
 هه کاریکی وایش نه ی لی کراوه لی دور به هه تا گیانت تیا ماهه
 ده وشتی به رزونه خلاقی په سه نه تا جی شه رو فن له سه ره هه به نه
 ره وشتی په ستوره فتاری دوفی ئینتیا نه کیشن بو شه رنگونی
 ره بی به که ره م لامان ده له شه ر بجان خه ره سه ره فتاری ره هه
 به که راه تی ره هبه ری نه جیب انت التسمیع القریب المجیب
 جا واده ست نه کم به باسی به قسود نه به باسی واجب بون ده صحتی چه ج ده عه ره به
 به یارمه تی خوی واجب الوورد
 مه قسودم هه چه وعه سه تا نه نیام که دو واجین به یاسای نیسلام
 عه سه یش وه کوهه ج له لای شافنی روکنی اسلامه و فه رزی واقعی
 (شه رتی صعه تیان) به جی . درست . نیسلا بیه ته بو حه ق په رستی
 هه تا مندالی بی بی پایه و مایه
 به م سه رجه هه ق دار له بریتی نه نیه تی احرام بینی له بو نه و
 آدابی هه جوعه سه به که مال پاش آدابی خوی بیکا بونندال
 به و قه صده یش رو له ، نابی به محرم به افسادی نه و نابی به محرم

بِزَانَتِ

کَمَائِنِي نَيْسَلَام دَامَه زَرَاوَه لَه سَه رُئِيَانُو بَا وَه رُكْرُون بَه دَاؤِي خُو دَا
وَه بَادَه رِبَه (بِه لَانَكِه) بَه وَشِيْتَه كَان وَه بَا وَه رِبَه بِعِيْنَه مِهْرَان سَه لَامِي
خُو دَا يَان لِيِي وَه بَا وَه رِبَه وَكِيْتَانَه كِه لَه سَه رُفَه رِيَانِي خُو دَا يَ تَعَالِي
(جِبْرَه نَيْل) وَشِيْتَه بَه رِز هِيْنَا دُفِي بَدِيَان وَه بَا وَه رِبَه قَه زَا وَقَه رَه
وَائَه هَه رِجِي بَرَه وَه نَه بِي هَه مَوِي لَه سَه خُو آسْتِي خُو دَا يَه بَه لَام هَه رِز
نَا لَابَه كَارْتِي نَا بَارِي وَه بَا وَه رِبَه دَاهَاتِي رُو رِي قِيَامَه ت پَاشَم رُو
وَائَه خُو دَا يَ تَعَالِي نَه مِجْرَانَه تِيك نَه دَا وَه جَوَانِيكِي تَارَه دِرُو شَمَه نَه لَخَا وَه
هَه رِجِي مِرُون رِزِيْنِدُو يَان نَه لَامَه رَه وَه لَه يَك شُو يِنَا گَرِيَان نَه لَامَه رُو
وَه حَسِيْبِي بِي رُو بَا وَه رُو كَرَدَه وَه يَان نَه لَخَا جَا هَه رَكَسِي نَه لَخَا بَه جِهْرِي
خُو يَ نَه وَائَه لَا فُون جِيگَه يَان دُو زَه خَمَه هَه نَا هَه تَاب وَه نَه وَائَه شِي خَادَه
نَه مَانِي جِيگَه يَان بَه هَشْتَه نَه مِ يِيَانُو بَا وَه رَه نَه صِل وَه بِنَا غَمِي دِيِي سَه لَامِي
هَه رُو دَا يِنِي سَه لَام دَامَه زَرَاوَه لَه سَه رِ پَنِيچ كَرَدَه وَه كِه رِيَارِي وَه آشَكْرَان
بِه كِم اِقْرَار بَه اَشْهَد اِن لَا اِلَه اِلَّا اِلله وَ اَشْهَد اِن مُحَمَّد رَسُوْل اِلله
دُو هَمَم پَنِيچ فِرَزَه يَ نَدِيْر لَه هَه مَوْشَه دُو رُو رُكِيْدَا سِي هَمَم زَه كَات دَانَه
بَه مَوْسَه حَقَان چُو دَا وَه مِ رُو رُو يَ مَانِگِي رَه مِرَان پَنِيچَم هَج وَه عَم مَه كَرْدَان

یانی زیارتی خانہ فی خودا (کابہی) پیروزا لمادہ عومرا یہ کجاہار
موندو دکستہ تہ وانای بیی :

ثبیتہ ثبیم باسی حج وہ عمرہ تہ کرین . حج بانی قصدی زیارتہ
کابہی پیروز وہ عمرہ مانای زیارتہ وہ آدہ وان کردہ وہی
کابہیہ لہ شہر تہ ویاسا کہ رسی نیلا فی بریاری دادہ :

تہ م دو کرده وہ واجب بودن لہ شہر مسلمانان لہ سالی شہر من
کوچی . و آتہ پاشی کوچی حرزہ تہ صلوات اللہ علیہ لہ شاری م کردہ پوشاکی
مدینہ تہ سالی شہر ما لہ م عبادہ تہ فرزند کرا لہ لای خودا دہ بہ
آیتہ وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا وَاَتَتْ
فِرْزَةَ لِرَآئِ خُدَاوَه لَه شہر ر ہہ مود کہ شہی زیارتہ فی (کعبتہ) کابہی پیروز
تہ وانہ کہ تہ وانای گہ نشینی تہ دشوینہ یان ہہ یہ وہ بہ آیتہ وَاتَّقُوا
الْحَجَّ وَالْعَرَةَ لِلّٰهِ وَاَتَتْ حَجَّ وَاَتَتْ حَجَّ وَاَتَتْ حَجَّ وَاَتَتْ حَجَّ
لہ م آیتہ عمرہ یس ختمہ پاٹ حج کہ عمرہ یس واجبی مسلمانانہ
رہ نہ رق لہ بہینی حہ جو عہ مرہ لہ نہ ولا باس تہ کہ بین ان شاء اللہ تعالیٰ :
بزانن پیغمہ ری خودا صلوات اللہ علیہ وسلم پیش کوچی بودہ دینہی منورہ گہ لی حہ جو

عه سره ی کرده وَه له پاش کوچې کردنې بو مدینه ی منوره ته نیا
 به که چه جی کرده له سالی ده هه می کوچې دا که به شهوره به هه حج
وداع واته هه جی هوا حافظی ده مال آوا ئی چونکی پاشی نه و هه
 متوفی بو وَه له دنیا ده رچرچ . به لام دوغه مره ی کرده .
 به که م له مانگی ره جه ب دا له سالی هه دق کوچې که به شهوره به
رحمة القضاء له به رنه وه که نه زای نه و هه مره ی کرده وه که
 له سالی شه می کوچې دا احرامی بو به ست له گه ل هه زار و کسو
 له یارانې کاتی گه یشته (حدیبیه) له نزدیکی مه که دا احرامه که ی
 شکاند وَه هر یوانی فیدیه یه سه برتی چونکی کافره کافی مه که
 مه نعیان کرد له وه که بزواته شاری مه که وه .
دوهم عه مره ی له سالی هه شتی کوچې دا بو که فسخی مه که ی
 کربه ی کرد وَه کاتی که له جه نگی هوزی (هه وازن) گه راه
 بو شاری مه که جا کاتی گه یشت به (جعرانه) احرامی به
 به عه مره وَه رویشته مالی که عبه وَه ته وانی که عبه وَه
 وه سعی به ینی صفا و مه روه یثی به جی هینا . . .

بَنَاتٍ مَمْرُوهٍ فِي بَيْتِهِ مِمَّا رَضِيَ اللَّهُ لَهُ مِنْ حَجِّ هَذَا الْبَيْتِ
 خَرَجَ مِنْ دُنْيَا بَيْتِهِ مِمَّا رَضِيَ اللَّهُ لَهُ مِنْ حَجِّ هَذَا الْبَيْتِ
 رَهْنَايِ خُودَا زِيَارَتِي كَابِي پِيرُوزِ بَلْخَا وَه آدَابِي هَجِجِ بِي بِنِي
 كِه وَه لِه تَا وَانِه كَانِي وَه رَلِه چِي وَه پَاك لِه بِيْتِه وَه وَه كُوْنِه وَرُورْه
 كِه لِه رَايَكْتُ بُوْدِه .
 بِلَا نِه مِه بَس لِه م تَا وَانَا نِه لِه وَانِه يِه كِه لِه بِنِي خُودَا نِه خُودَا رَا حِج
 لِه نَاهِ قِي خُنْكَي وَه كُو قَرَزِ وَه يَا مَالِ دَا كِرْدِي مَسْلَمَانِ لِه وَه
 بِيُولِيْتِه بِيَانِ دَا تِه وَه مِ خَا وَه نِه كَانِيَانِ : يَا كِه رَدِيَانِ آزَادِ كِه ن
 هَمِ رَا هَمِ رُنُوشِي وَه هَمِ رُورْ وَ سِي كِيَانِ فُوتَا بِي لِه بِي بِيَانِ كِرْدِه وَ-

تَا زِيْمِي يَاكِ بِيْتِه وَه :
 جَا بَنَاتٍ بِي بِي بِيَانِي هَجِجِ جُو عَمْرِه يِه لِه سِه رُجُوَارِ پِلِه يِه يِه كِه
 پِلِه يِ دُرُوسْتِ بُونِي لِه مِ عِبَادِه تِه يِه وَه مِه رُجِي دُرُوسْتِ بُونِي تِه بِيَانِي يِه
 لِه وَكُصْفِه مَسْلَمَانِ بِي كِه وَابِي هَجِجِ جُو عَمْرِه بِي كَا فَرِيْتِه بِه لَامِ بَرِ
 مَسْلَمَانِي شِيْتِ وَه بَرِ مَسْلَمَانِي بِي هُوْشُوْتِه يَزِ دُرُوسْتِه بِه مِه رُجِي كِه
 وَه لِي يِه كِه يِ وَه كُو بَاوَكِي يَا بَا پِرِه يِ اَحْوَامِي بِي بِيْتِه سِي وَانِه نِيْتِه قِي
 كِه وَه بِنِي كِه هَجِجِ بُوْتِه دَمْنَالِه بَلْخَا وَه پَاشِ لِه وَه وَاجِي بِي خُوي كُرْدِ
 بُو مَسْلَمَانِ كِرْدِي شِي بَلْخَا طَوَافِ بَرِ فُوزِ بَلْخَا جَا بُوْتِه رُشِي وَه سَمِ بَرِ خُوي بَلْخَا بَرِيْتِه وَشِي بِي كَا

و نه که رته یزوشعری بر و نه پی نه کرا هوی نسا که کان نه و نه و نه و نه و نه
 آدای اصرایان بی به جی بینی یائی روتیان یکا ته و نه پر شا که
 حویان و نه خاوی حه جیان پیوه بیچی و نه نه نعیان بکاله هه شتی
 که نه حاجی نه نع نه کری و نه هه رچی ارکانی حه جه بییان به جی
 بینی مثلا نه طای عه ره فانا نه که ل هویا رایان و نه سینی و نه
 نه ویوه بیان هینیم و نه بزر مردلقه وینا) و نه سه رایان بناشی
 و نه له پاش نه و نه که حوی ته وائی (کابه ی) کرد ته وافیان بی بکا
 یائی نه که رته و انایان جو نه که ل حویا بیان گیری به ده و مره
 (مالی کابه) و نه له بینی (صه فا و مه روه دا) بیان با به ریگه دا
 و نه که رته یان نه توانی بیان گیری به با ده شیبه و نه له کاتی
 ته و اف و نه له کاتی سه عیا :

خوی به جئی بینی بی عم بیو حه ره	خه رتی صحه تی باشه ره ی حه ج
بفامی بیکا بی عم بیو نوقسان	سلاویه ته و ته یزی نینان
به نیننی بای بیحرام بیه تی	نه وایه به چکه ی فامیده هه تی
جی به جی بکا به یاسای کتاب	ته واقف سه عمی و ماباقی آداب
فهرزه حه ج بکه ن به بی قیلد	به لام نه مانه پاش واده ی که مال

چون نه دای طاعت له کاتی ورگا، بوخوگرتنه نه که فیه رزی نه رکا
 شه رتی صحه تیان بوئه دای واجب بلوغه و نیلام آزادی کا سب
 مسلمی بالغ عاقلو آزاد حجیان کافیه بو فیه رزی عباد
 مادام حجیان کرد نه برتیه و نه به وه صفی واجب ناگه رتیه و
 هرچین که دای جاری هج بکا بوی واجب نیه هجی تر بکا
 پله ی دوهم دروستی هج جوعه مروه به به کردنی به نه فنی خوی
 وه بوئه م پله نیلام وه ته میز پیولیته که دای مندالی هجوت
 ساله یار یاتر نه توانی خوی یحرام بیه ستی به هج جوعه مروه به یند
 باوکی وه آداب کان به هجی بینی له شیر چاودیری نه واه به لام مندا
 ته یزی بی یا نه بی کاتی بالغ بو وه ده ستی رویش فیه رزه هج جو
 عه مروه بکا چوکنگی نه م هج جوعه مروه کاتی مندالی به له به رغوگرتنه
 به یاتسای نیلامه وه نه که بوئه دای فیه رزه، وه فیه رزه که ماده له سه یان
 پله ی سه هم دروست بونی هج جوعه مروه که و بونیان به نه دای فیه رزه
 نیلام بعد نه م پله به پیولیته که یارو مسلمانو بالغو عاقلو آزاده
 ستر واری پیولیت نیه که وای نه که ر فیه قیریکی بالغ وه آزاد هجی کرد

نیت بپریت نیم له پاش ته وه ده وله مه ن بو جاریکی تر چه چ بکا :
 شه رتی و جوی حجته الاسلام اسلامه و ته کلیم استطاعه ی نام
 بلوغه قله بناغی ته کلیم ته کلیم نه ساسه بو پایه ی تشریف
 نه و استطاعه که یاسای رینه دو به شه مایه ی صیرو ته مکنه
 یه که م به مانای ته و انا شه خمی حوت شه رتی شه یه نه که ره پیر
 یه که م مه سره فی ها تو چوی سم فر بو خوتد هه رچی خه حبت و اله سه
 دو صم ره رکوبه مالی سواری نه که ره (مه که) دو قوناغ دوری
 سه صم نه مینی ناو تر یکه و بانه نه مینی مالو نا موسو گیانه
 چهارم پاسه وان له هه موزی نه که ره خه تری بی له و جیدا
 یانی دیناری سنه م که ره بیبا زبان له ورزی هه جی تد نه دا
 پنجم ده س راکش بر نه سانه کویر مه حرم له برن برانی یامیر
 یاچن ژنیکی خاوه ن احترام هوی نه مینی بن به نا موسونام
 باسم له فه رزه چونکه بوسونه یا مه حرم یا میره فرزه بر شه رت
 شه شم له رنوینا ژیت تی نه که وی بر پستی خوت په کت نه که وی
 هه و تم ماوه تی مینی بر چه چ فرای هه چ که وی بی ده رودج

به کی بنای گه ر ژن نه هینی بو باری تا وان سه ر نه نه ونی
 چاک وایه بو نه و پیشی کردنی حج ژن بینی بوغوی جابروا برجه حج
 نه گه و پیوستی بی ژنی له گه ل بی نه بی مصره فی نه و شیی هه بی
 شیخ سوله یانی مه ده نی گه روی له سه رحه زره می نه یانی به مه ردی
 نه م مه سره فانه یی زیادین که ار نه وه ی پیوسته بو قه زری به شه
 هه که پوشاکي خویو مندالی ژنو خادمی بشی بو مانی
 هه م له و خانوه یی که بشی بو تو به یاسای گونه یا به یاسای نو
 چونکه بی خانوی مولکی بیناره م ژنیوار گرانه بی مه یینه تو غم
 وانه تا پاره ی خانوی خوی نه بی لای راین چه چه رحه حج وایه
 به لام پیت ناوی له بو اعتبار عه ماره تی به رز به سی چل هه نا
 خانوی عاده تی بو حفظی کینسان به سه بو ژنیوار له چه رخ زه مان
 بوئی خانوئی که زور نایا به وه ها لایقی عالی چه نابه
 نه بی بیفروشی به مالی بوغوی خانوئی بگری به ته ی حالی خوی
 نه و پاره زیاده نه بدینته وه بو مه سره چه حج پروا بدینته وه
 هه روا عالی له خانوی وقفا خویو عائله بژی له که یفا

خانوی زیاده ی بو با بفرشی بو هه جو عه مروه به دل تیکوشی
 یا ژن له خانوی میردی خویدایی خانوی مولک هوی له به رره سلابی
 نه زره خانوی بفرشی بوچه عه موشی له گه لیا بو چارگی ^{حج}
 نه صهح وه هایه باغوزه ویوزار یا خوده س مایه له بو کاسب کار
 نه مانه هه موئه فوشین له بهر نه سره نه هه جو عه مروه ی مغنیر
 له هه هاته وه خودا که ریمه کاسبی شیوه ی شانی سه لیمه
 نه بلام بو که سی که سبب نه بی بوی بیجاو و رانیسی له ناومالی هوی
 که هه حج واجب بو له سه ریسگان له سه ر موئه ته به تولی زه مان
 نه گه ربنانی به ره ری پیری یا به دامادی نه بوی تا تیری
 سیاسی اعظم به یاسای منبج نه لی نه وری به بابروا بو هه حج
 پله ی چهاره م واجب بونی هه جو عه مروه یه له ساینان وه شه نا
 نه م پله یه بلوغ وه عه قلی وه آنادی وه استطاعه یائی ته وانالی به
 ته وانالی بو نسان له سه ر دونه وعه یه که م ته وانالی هه جه
 به نه نس هوی یائی زانا هوی هستی به و واجبه نه م جو ره پیریتی
 هه دت شته یه که م سه سره نه ماوه ی هه تدر چوری له وسه نه ره ^{بی}

برضو پدنه وانه که مه سره فیان له سه ديه تي دوه مه جاله سواری بی
 له ریگی (سه که) را مادام ووقوناغ یازیا تر دوری بهم به رجه
 که نه توانی به پی ری بکا سه هم ریگا که ی نه مین بی له زیانی نه سی
 وه مالی وه ناموسی چوارهم پاسته وان ده ست بکه وی نه گه رپویستی
 به لام له پاره ی پاسته وان نیه نه وپاره یه که ری گره کان داوای نه که ن
 بد به ره ائلا کردنی ریگا واته نه گه رنه وری گرانه به بی پاره ریگیان
 به رنه نه دا نه وه دکاتا هه بی واجب نیه له سه رسلمان پنجهم نه مه یه
 که نینانی کویر ده سی کیشی بی که له گه لیا بر وابه ریدا ششم بونی
 نیرینه ی مه هره به وه کوبا وکوبرا وکورو ما مدیر له گه له وژنانه را
 بره هه یاچه ن ژینکی واکه شه رسیان لی بگری له ریگه و بانا وه نه
 ژنانه بره هه بی فزر به کارین نه نا بره هه بی سوله ت به بی نیرینه ی
 مه هره رر دست ژن بر وابر مه که : هه ونهم نه وه یه هه رچ
 پیوستی نه وسه فوره یه له ریگه رابه نرضی عاده تی ده ست بکه وی
هه شتم نه مه یه له پاشی پیک هاتنی دارائی نه وه نده کات هه
 له نینان له دکاتا بگات به مه که ی مگرته نه ناله و سالم واجینیم بر و

بزائن پيوليت سه سره في هه ج ده عه مره زياد بي له وقه رزه
 كه له سه ريه تي چه قه رزي هانز چه واده بار ووه زيا بي له به گز
 وه رايه في ووه نرين وه كاسه دمه فجه لي پيوليت ووه له خانوي
 مولكي خوي واته كابرا نه ونه پاروي هه بركه خانويكي عاده تي بي
 بكا ته وه نه وه واجيه ني نه وپاره سه رف بكا بورگيكي هه ج
 هه رچه ن عاده تيشي واي له خانوي به كوي گيراد ا وابدنشي ورا بوري
 به لام نه كه ركا برا نيام يا خو بته خوي يا مدرس بو وه خانوي وقف
 ورا بو بيان ووه ده واما ن نه كرد نه وه لهم كاتا نه وپاره ي خانوه كه
 هه بي تي واجيه رف بكا بورگيكي هه ج ووه يا خود ژني له خانوي
 بيرده كه يا بو ووه خانوي خوي بو يا پاره ي به دسته وه بو نه وه
 فوزه له سري نه وطانوه بفروشي بو هه ج وه يا نه وپاره كه هه بي ته
 صه رف بكا له تريگي مكي مكي را وه يا خود ده ست مابه ي كاسي
 صه بو بو تجاره ت ده يا خود با خوده ديوزاري بو نه وه واجيه
 نه و ده ست مابه ي كه سابه ته صرف بكا بو هه ج وه يا نه و با خوده رزه
 بفروشي بو سره في هه ج مكي ركا برا عالي وه هاي نه تواني كاسي بكا يا له شونيا

ماسی بونہ وکھ سم نہ شی کہ وہ دروستہ نہ وده ست مایہ یا
 کہ و باخو عمرزہ سا بگری وہ له وار راتی مایہ کہ و باخو عمرزہ کہ
 ژیار بکا وہ نہ روا بو حج :

آگا وار بن کہ گه رکھی نہ وہ نذر خاوه ن آره زو بد به بی ژن
 نہ ی که توانی بچینته وه که وه تا به سه سه فی ژنه که ی نه بی
 واجب نیه به نه نیا بژوا بو حج که م ماره شیخ سولیمانی
 مدنی له سه رد مقتدی حضرتی ، نویسیه تی :

دوه م ته وانای نسانه وه ها	که به کیکی تره حجی بو بکا
یانی خوی پیره و به له شی ناساخه	باخو کیروده ی ده روی ره ما ^{خه}
یا هتا مردن حجی بو نه کرا	ته و نیقی هه جوعه موه ی پی نه د ^ا
بو نه م که سانه نه رزه حج بکری	توجوه بو مردو له میرات نه دری
یا زمروده و ته رزاری هه جه	داماوه و ته مای عه فونونه ^{جه}
ته وایه وارث یا خو بیگانه	هه حجی بو بکه ن زر به مه رلان
نه وه یشی له سه ری واجب نه بو	که وه صیتی کرد هه حجی بو نه کری
به بی وه صیه ت له لای شافعی	هه حجی سونه ت بی نا کرکه شه عی

به شه خسی که وتو یاخوی زیند وی به وه کیل چه جوعه موه یونه بی
 به لام بزانت کا برای کری کار نه گه به عه یینی کرا اعتبار
 یانی بیان وت شه خسی فوت نه بی نه م چه جوعه موه بکه یی بی
 بر نه م صوره ته فه رزه نه وسائنه بروا بد واجب نه نا به تاله
 هه م فه رزه فوراً بکه دینه کار هه رچین بو نه سباب به پی روزگا
 چه جوعه موه یی کروی بر خوی نیسته ش مانی زونه داله بوی
 نه وکه سه هه جی خوی نه کروی هه ج بکا بوغیر له بوخو نه بی
 هه روا پیرلیته نه جیر عادل بی هه نا نه وچه جوعه موه کامل بی
 به لام لای باری رروسته فاسق بینه کری کار (قِلْدٌ وَوَأَفِقُ)
 پیاو بو پیاو ورن ثرن بوژنر پیاد نه بی به ناب تره وایه وته واً
 نه گه راجاره ی له سه ر زقه بی بلیت هه چوخی بو تو بینه جی
 نه وساله بیکا یا سالیکی تر شرعا جائزه بی جفای خاتر
 به لام پیرلیته یاروی خاوه ن کار نه وچی هه جبه که ی بو بکا نیظها
 به رفقان م بیکا یاخو به (إِفْرَاقٌ) یا به (تَمْتَعٌ) به یاسای ارشاً
 قِرَانٌ نه به به به ک نیته یینی که هه جوعه موه به جی بهینی

(افران) نیتہ تہ بوجہ ج بہ تہ نیا پاشن جہ ج عہ مرہ کہ ش بکا بچو را
 (تمتع) نیتہ ت بہ عہ مرہ دینی جا کاتی جہ شین جہ ج بہ جی بینی
 بہ لام بوئہ وہی بہ کرنی ٹہ گری پیوستی نیتہ میقات نا و بیری
 بروا بہ عارہ ت نیجام بیہ شی لہ و میقاتہ وہ خہ لکی بہ شی
 نہومی دوہم لہ استطاعہ ، استطاعہ وتہ وانائی یہ لہ نہ رہ جی
 صینائی جہ جوعہ مرہ بہ یہ کی کہ نہ یکا بہ نا بی حوی . واتہ کابرا
 نہ خوش وہ و ہیزہ وہ حوی نا تانی بروا بوجہ ج پیوستہ کہ سیک بہ کری
 بگری جہ جی بود بکا بہ م بہ جہ رہ شی بروا کہ کری بداہ و کہ ستہ
 وہ نہ کہ ر کابرا حوی مرد پیوستہ لہ میرا تہ کہ ی کرنی ٹہ و کابرا یہ بدری
 جائہ و شخخصہ کہ بہ کری لہ گری یا بہ اجارہ ی عہ ینہ یا بہ اجارہ ی نہ
 نیجارہ ی عہ ینہ وہ کولہ وہ ہاں وا تدم گرت بہ کری کہ خوت ذاتا جہ جہ
 عہ مرہ م بد بکہ ی تہ م صورہ تا پیوستہ کہ کری کارہ کہ ی سلمانز بانو
 عاتل بی وہ بتانی جہ ج وہ عہ مرہ بہ جی بینی وہ کابرا جہ جہ عمرہ ی
 کرد بی بد حوی وہ ٹہ بی پاش عہ قدر نیجارہ کہ دست بکا بہ کاری
 جہ ج ہر چہ ن نہ شغولی مقتدائی جہ جہ کہ بی وہ ہر لہ و سال را

نه و چه جوعه مروه به جي بيني ده پويسته نه و كه گه كه چه چه كه كه كا
 و نه وه شيه چه چه كه ي برونه گري واجباتي نه و چه جوعه مروه بزاني

چه و ته م كا براي به كره گيرا و عاقل و نه اسال بي به لام نه م شه رته
 اعتبار نه كره برونه و نه كه ره واي يه كي كره كار بگري بوبه جي هيناني چه ع
 و نه رواي كه بي به كره كار نه كه زنا شه رتي در دست بوني چه جوعه مروه كه
 نيه واته نه كه كا برا فاستي و نه تا وان باريشي بي هم نه و چه جوعه مروه
 در و سته :

و نه كه ر بچاره ي ذمه بي شلا كا براي خاوه ن كار بلي به يه كي وا
 له زمه ي تورا چه جي كم قه را روا به ضد دينا ر خوت نه يكه ي يا تو
 كه سي نه نيري بو (نه گه) چه چه كه بكا له م صوره تا واجب نيه كا براي
 كره كار نه و سال بپروا بوجه چه و نه در و سته سالي دواني بروا يا خود
 كه سيگي تن بنيري له باقي خوي :

چاله به نه و نه كه اچاره و كره گرتن نه م شه رتانه ي هه يه زان كاف
 دين قه مويانه باشي و هه يه نيشان به يا ساي (چاله) يه كي بنيري
 به م شيوه بلي هه كه سي چه جي و نه موه نيكي شه رعيم بربكا صدر دينا ر
 له مالي من برونه و ته سليمي بگه م و نه يا خود به شيوه ي (چه ع به نه سره)

شلا بلي تره چه جي بكه بدين نيشي به سره في چه چه كه ت بي نه دوم
 له خوار دنو خوارونه و نه شلا

بزان نه گه را کابرای کری کار له پاشی لیجام به سنی له گه ل شنی خدیبا
جاعتی کرد نه وجهه جه که ی به تال نه بیته وه وه نه فی اجاره که لیسی
مادام لیجاره ی عه یین بی به تال نه بیته وه وه کرئی ناکه وی وه نه وجهه
به تال له وانه نری به جه ج برضوی وه فاجیب له بی له سه ری که سالی روانی
نه وجهه جه قه نابکاته وه برضوی وه له گه ر وینسی جه ج بکا بد کابرای
ستاجر پیلیته به عه قدیگی تازه عه قدی لیجاره که بلکه نه وه به لام
نه گه ر لیجاره ی ذمه بی تازه کردند وه ی عه قدی لیجاره ی ناوی ..

نه که را کابرای کری کار له وسه فه را مرد نه گه ر له پیش لیجام به سنی بزی
نه و هبچ کرئی ناکه وی وه له گه ر له پاشی لیجام به سنی بی له وه به قه ی
نه و له رکانانه به جی هیئا ون کرئی له که وی جا مادام له رکانه کات
ته واو برون له وه بیتره جه که ته واوه وه له گه ر ته واونه برون
پیلیته سه ر له نری جه جه که ی بو بگریته وه . وه له که ر که سی
مرد وه جه جی فه رزی له سه ربو پیلیت به وه صیه ت ناگا وه
واجبه له سه ر بیاتی مرده که جه جی بو بگری وه له بیقای له هلی له و
ولاته وه کابرای نائب لیجام بیه سنی وه له گه ر وایان بریاردا که له

میتائیکي نزيک تر له مه که وه لجام بيه سئ نه وه به م برياره تاوان بار
 نه يڼ وه پيوستې هم برانکي بوقورياني بشي سرې پيرن له فديه وا
 به لاج نه صلي هه جه دروسته وه له دنهي کاراي مرود انا مينه
 وه نه گره و مروده که زو هم چي له سر واجب پوه مالو سراتي ته ماوه
 نه وه دروسته ميرات گره ه که ي يا خور سنيانکي بيگان نه له
 مالي هوي هه چي بويگا وه نه گر کارا نه که هم چي له سر واجب
 نه بو وه صيه تي کرد هه چي بوبکه ن نه وه دروسته هه چي بوبکه ن
 هه روانه گه روه صيه تيشي نه کردې وه کو ابن حجر له حاشيه ک

بَيضا حِلٌّ وَ زَمِيهٌ تِي :
 به عنای هه جو عه موه

هه حج مانای قه سره و به عورف نائين	ته وافي رکابه له سر ريا ساي دين
عموه شي به مانا قه سره و برياره ت	به ونه وعه هه قه له لاي شه ر نعه
نه م هه جو عموه روکني ن سلامت	فه رزي گه روني نه هلي نه حکا من
له عومرا چاري نه مانه فه رزن	نه هلي عموره وه حج گه لې شه ر به رزن
نه وه س نه يان کا به ي با وه زي	کافره و نه روا به آخر شه ري
نه وه شي نه يان کا له به رته مه لي	خزنت چي ماله له به رچه په لي

روکنی له خانوی رینی نو قسما ته خانوی بی دیار بهره و آروخانه
 نه وه یشی نه یان کا بوره زلی خودا سه ری نه گاته عه شری فعلا
 نه وه عه بد یکی خا ویند چاکه آرام گای روحی فیره و سی پاکه
 له روزی عه شرادوره له جرفاهه وینه ی حاجی به له عمر زری صفاه
 مَن دَخَلَه کَانَ آمِنَا به دنیکی پاک بلی آمِنَا
 چاکه وه ی نه روا بد کعبه الله نه زوا به هیوا ی ره حمی الله
 عه قی عه قی داران با بداته وه خوی له و تاوانه پاک بکاته وه
 نه گه رگه ردنیان له عه قی آراکه له جه فاده چین رو له صفاکه
 نه مجار له به بینی خودا و خوبانا ته دبه ی بکه ن به هه و لره هانا
 مایکی عه لال کافی بو ش یوار هم کافی له بد فقیر و هه شراره
 ولیان خوش بکه ن به عه فوی باری له تاوان باری له شه ره ساری
 هه ره کس له ریدیا آرا پان له دا عم فویان بکه ن بوره زای خودا
 نامه می نه خته و سه نه ره عه که له به عه که ره چر له ره بار به که نکه
 هه تا دینه وه بد مالی خدیات بلین به روژوین روین له تاوان
 که حالو مالد کرده وه ت پاک بو نه توانی بلیت هه جه که م چاک بو

جادل شاد بکن به ره زای خودا گویان که ز بکن له هه راوغه و غا
مه چیرن تامی ناکامی تاوان هم تا ئینه وه بومالی باوان
نه گه ره به م یاسا دامه زرین به زور به سه ره زری ئینه وه به نزل
سینانی پاکد موسولانی چاک عه بدیکی ساعو مخلصر چا لاک
نه م مابر ثابت بن له سه نه م خوتان به تاوان مه کن آواره
به قبی نه وه هره دراره سینا قاپی زه حه ته کراوه لیسات
شم هاروت نامه ی به زری عالی نه دری به ئینان له به رسالی
شیر و هشیار و دل مسلمان تا گیان تا آماده خاوه ن په میان بن
مسلمان نه کان دل به نیازن به ناوی حاجی هه رگیز نانا زین
خوفد ز جابه حوکنی مسلمان بیوهیایه سامانی ئیمان
(مَنْ حَجَّ لَنَا) مه عناکه ی وایه حه جرد عمره ی وا عه فوی خودایه
نشانه قبول طاعه تی مه رد ئیتقا به ته و دؤر زنی بی گه رد
به به جی صینان له بو تا دراست به ته رکودوری له بوی مه نهیسات
تا بیه تی درود عه شی و هه یانه هه رچی دشمنه له بو نه مانه ت
نه م حاله نه بی به تا نوپوی رسی بو تقوا و ته قوی نه بی به کپاس
له سه ره رباری لیرا ده رکه وی به رگی سوندسه و ئیستبروت له ک

له ريگه ي حجج دا زور بکهن دوغا له ده وري به بنا زور بکهن ترا
 له عمره فانا نينانے ناگا وه هاله زانی واله ده حشه رگا
 به دل نه کولی و به زمان نه نه ي په روه ررگا ر خونا نه لي به لي
 که لي يا روه بي ببه شمان نه که ي له نا ويا سانا روره شمان نه که ي
 به جاهي پايه و مایه ي نه چه رره شه فاعه ت خوازي تا وانو که ره
 روه بي به روتبه و عره تي ره هبه بمان پاريزه له هه ولي حشه ر
 وه که به بيمان نيمه ت در کس کرد به ندری بيمان نيمه ت نه خصوص کرد
 له سه ارشادي حمزه نه ره به بوين به خار نه زيني پيغمور
 ته و نيقان بره به علموزانست له خوا په رستی بين به خوا په رست
 له سه رعبارت راگيران فرمود هه تالا نه ره ين له طاعنه به مو
 به نيستفاهت تا کاتي لقا به روه حه ت پروين بودار البقا
 پيويته هه به حجج به چهن نه رگا^ن حجج ي نه وانه نيه له امکان
 چهن واجباتيش هه به له بوجه^ج هه رکا بيان فه وتان نه که ي به^{ه روج}
 پيويته فيديه کاتي که فه وتان هم روه ها هه به که لي سونه تا
 به دل هتبارين بود کاتي به ين که بون به زانا نه بن به اعيان

روکن حج شش به شه و جوفرا	نجرانه و طه و اف بو کعبه الله
سه عیه له به بنی صه فانه روه را	یانی هاتو چو له و ما به ینه را
وقوف راه شان له عه ره فانا	چشه رگا نیکه له سه رساتا
خلق به مانا تا شینی موسی سر	تقصیر هه ل پا چین به بی ده روی سه
بوموی هه موسه ریا بد باری بو	هه رگا حیگی کرد بو هوی زرگار بو
شه شه تم ته ریتی نه م نه رگانا نه	به لام بو زور به نه ک بو هه مو نه
نجرانم به که سی نه رکا نه کانه	خه ج راه سنه و عه موهی جوا نه
وقوف له خاکی عه ره فانی به ز	پیشی ته واخ روکن بیرانه ^{بو فنه ز}
پوشینه هه لوق و تقصیر و طه و اف	له پیش سه عیا بن بر حاجی دل سا ف
نه گوله پاشی طه و افی قدم	سه عی نه بو به یاسای معلوم
نه ناقه ی نا کا هه لوق یا تقصیر	یا نه و اف له پاشی رعیا به تقصیر
نه م شه شی نه رکا نه پیشی حاله	به کیکیان نه و ما هه جت به تاله
جیان ناگری قدیه ی کفاره ش	نه رکان پیوستن له بو عباده
به لام بو واجب کفاره ش نه دری	به و کفاره ته پینه یان نه کری
واجبه لانی هه ج	
واجباتی هه ج شه شن به اثبات	به که م نجرانه له عه بنی بیقا
چون نجرانم به ستن خوی له نه رکا نه	بون له بیقاتا فمیز سه ^{نه}

نهم مانده و له پاشی نیوه شه و له (موزد لیسف) به نورد پرتنه و
 سه هه مین ره جمی شه تیاه مطلبه پی نه لینی ره جمی چه عوه ی عه قه
 صوبچی روژی جه ژن پاش هم وکله و به یارمه تی خواله سه رزی که و تن
 چهارم مانده وه له پاشی نیوه شه له عه رزی مینای به نورد پرتنه و
 پنجه مین ره جمی شه تیاه کانه سنی روژه ی پاشی چه ژن فه رزی
 له و سه شوینه دا شه تیانی تو جیم و سستی تیک بدای دلی ابراهیم
 نه نیلی یاسا ته داد تی بگا هه تا چه ج بکا بوژه زای خودا
 نه ویش وه کومه رد زو به دستو برد شه تیانی شومی به رده باران کرد
 له و ودانه زرا به تدلی زه مان ره جمی شه تیانی بی دینو لیمان
 له و سه روژانا له پاشی نیوه رد هه رسی ره چه کان فه زرن له بو ت
 شه شه طه وانی و بیاعی کابه بومالی آوایی فه زره و حسابه
 نهم واجباته هه رکاییان نه کوی به فه رمالی رین فیدیه ی بو نه در
 سوته ته کانی به گویره ی نه رکات سوته ته کانی چه ج
 کاتی که نیمه سه رباسی نه رکان توشی ناگادار به بو کاتمه کان
 عینته یش به کورقی نه وه ی نه یرانم بوت به بیان نه که م نوری چاوانم
 لسیک کردن سوته ته مه علمم بو کاتی سچرام به یاسای مه سوم

له به زریو نومی ریگه ودهرد	صه روه ها کانی گوزانی نه حوال
سونه تی دینه بیزاته معلوم	که چونه نه که طه وانی قدوم
سونه ته برحاج نیسانه له پو	عوسله کانی هه ج هه ر کام له پو
کانی که نه رون له بوعه ره فاش	مانه و هی مینا شته وی حمزه گاش
له که رای نه ناین له واجبانا	روشرانه لای شه و له عه ره فاش
کانی زا بوردن له م سه روله و سه	زه وتی به صیرت له رادی نه
له قه ی قانه تی خاوه ن بالارا	به رزه و بونت له سه ر صفا را
له کانی سه عیا نه ی نوری عینین	راکرون له زری له به نینی میلین
سونه تی ریانی ارشادون بدوام	خوسه کانی هه ج بو شخص نیام
بو عومره ی شی هه به بزانه زه ریف	هه رحی سونه ش بی بو هه چی تریف
آدابی مینا یا موزده لطفه	نه که آدابی عه رزی عه ره نه
هه رله هه جا هه ن بیزانه بقیا	طوانی قدوم له عومره دانیا
هه ج کردن آدابی روزه بازگیان ته رکانت و ه بازگیان	آدابی هه ج کردن
واجباتن و ه بازگیان سونه تن :	
نه رکانی هه ج شهن به که م شیخام به ستنه که مانای نیته و ه	
فطری مینانه یو نه و ه برواته نا و نه و حجه و ه کو مایی نه که مین	

درهم رطه وافی که عبیه ، یافی همل سوران به ده وری مالی کابه را به و
جوره که باسی نه که بن سی هم رسه عبیه ، یافی رویشی له به بینی صفا و
به روه دا که دو شوینی له نزیکی مالی کابه را چارهم راده ستانه له
خاکی عه روفات دا پنجه م هه لقه یا تقصیر واته تاشین
یا کورته وه کردنی موی سه ر شه شهم نه رتیه یافی چا و بیری زینه
له ناو زوریهی له م نه رکانانه را واته بجرام به ستی بجاته پیش
صه مو آداب کانه وه وه راده ستان له عه روفاتا بجاته پیش ته وافی
کابه نه ونه دانه که روکنی هه جه . وه تاشینی موی سه ر یا کورته وه کردنی
وه ته وافی روکنی بجاته پیش سه می له به بینی صفا و به روه را له گه ر
له پاشی ته وافی قدوم کاتی که صائنه ته نا و نه که وه سه می نه کردنی
واته له گه رکاتی گه یشته مه که ی پیروز رویشیت حدوت چار به ده وری
کابه دا سررایه وه به مه به ستی طواف قدوم وه پاشی له و ته و افانه
رویشیت حدوت چار له به بینی صفا و به روه دا هاتر چوی کرد له وه له و
مشیوه دا بیتر هه رجون له م طه وانی روکنه و هه لک و تقصیر بکارده
وه له م نه رکانانه که جزای شرعی هه جن هه راکایان له کران نه وه

که و صجّه به بالوه به کفاره ت دان و ه حه یوان سه برین تو لای
که و روکنه فه و تاوه ناکرینه وه :

وّه واجباتی هج شش یه که م شه به که له بیقانا یانی له شوین
دیاری کداوا بحرام بیهستی بهم مانا تانه بوری به سه رنه و شوینانا
پوشوینی که نزدیک تری له سه که ی مکره وه نه تا فدی ی نه که دینه سه بر
دوهه م که به یه له کاتی زاوه ستان له عه ره فانا روز بگه ئینی به شه و
وانه له پیش مغرب را ده رنه چی له وی وانه حوی بگری له ویا هه تا کو
چه ن ده قیقه پاش روزا و ابون وه که له پیش روزا و ابون له وی ده چی
فیدی ی نه که دینه که که رسا بگه رتبه وه برعه ره فات له و شه دا ؟
سی هه م که به یه که له پاش نیوه شه و کاتی له عه ره فاته وه هاته
خواره وه بر حاکی (مورده لیفه) له پاش نیوه شه و چه ن ده قیقه
له ویا عیسیته وه که تا مکه له عه ره فات ده رنه چی بو حاکی مینا به
مورده لفه دا را له بوری یا خود له پیش نیوه شه و را را بوری وه
له پیش به یان را نه که رتبه وه بد مورده لفه که وه فیدی ی نه که دینه
سه ر به واجبی له سه رنه رسوده نیکی بیامی شافنی وه به شیوه ی سونه ت

له سه رته ولی : وه نه م شتم ومانه وه ی مزدلفه بونه وکه سانه یه
 که زودگه یشتون به عه ره نات نه گه رنا نه گه ر حاجی له شه دی جه ژنا
 که یسته عه ره نات وه به جالی مانه وه ی مزدلفه ی نه بو نه وه
 هیچی له سه رنیه وه چه جه که ی ته واوه وانه فدیه ی ناکه وینه سه ر
چهارم شته ومانه وه له خاکي منادا له یازده و دوازده ی مانگه را
 نه گه ره دوروش قه ناعت بکا بو ره جمی شه ی تانه ^{نشا} وه له شه دی سیازده
 نه گه زله هه رسی روزه که داشم ی تان ره جم بکا وه نه ندازه ی له و
شه ومانه وه یه روریه ی شه وه گانه له سه رنه روره ی به هیهر وه
 له پیشی فه جرایه باکه پیش بی له سه رنه روره ی بی هیهی شافعی
به لی نه وکه سانه که معزورن له م واجبا وه کو وشتره وان وه خدمت
کاری هه جاج وه یا آ ودهری قه ره بالغ نه وه که م شه ومانه وه یانه
 له سه رنیه :

پنجم ره جم کردنی شه ی تانه له کورگای گه دره ی به شهر به (عقبه)
 له روژی جه ژنا وه ره جمی هه رسی کورگاکانه له روژی یازده و دوازده
سیازده ی مانگه را بویه که قه ناعت نه کا به دوروش و دیاره جمی

به لام چه در کردنی باقی لهش هرام نیم نه که ر نه و روزنه بونی خوش نه بی چونگی مادی
بون خوشی بداله به رگولشی موجهی فیدیه به ...

(ده نینوک کردن)

چواره م نه دشتانه که هرامن نه کانی نیچا اما لابرونی مووه له سرور ریشو باقی لهشی

به بی نه که ر عوربان رایه سهری یا به ری یا سنگی نه وه هرام نیم نه و مووانه

بتاشی چونگی عوزری هه به به لام فدییه له سهره واجب چونکه نه م کاره کردوینه

ایتلافه واته لابردنی مووه هه تا نه که رسکاتی تخلی ههاتی نه وه له پیش نه واکه

سهری بتاشی مادام موی شوینگی لابیا فدییه له که ویته سهر به لام له پاشی

سه رتاشینی خوی بوی در رگنه موی باقی لهشی لابا هه رچهن تخلی نه ول هیتا

ته واونه بوی واته هه رته نیاسه ری خوی ماشی به لیر به روی فزه نه دای

بوجره ی عقبه مثلا . (بیدارین) دروسته بو قوم کاتی که ده ختی تخلی

داخل بو خوی سهری خوی بتاشی یا سهری قومیکی تر بتاشی که وه ختی

تخلی داخل بوی وه که ابن هجر له هاشیه ی ایضاح را تصریحی په کرده له

بایس هدریت هه لودا . وه له عبارته فی شیروانی باش ده رنه که وی

پنجم نینوک کردنه له پنجه ی ده ست یای بی نه که ر نینوک شکاره ده آزاری نه دا

نه وه دروسته نه وینوکه بیری به لام فدییه له سه رواجب نه بی :

کوللاکانه له دوروشا : شَهْ شَهْ مَرطَوَانِي وَيَدَاعِ ، واته ته وافي مالي
 کا به تو مال آوائی پاشی که وه که آرابی عباوه ته که ی ته و او کرد وه
 قه سدی کرد بگه رینه وه بد و لاتی خوی ته که ر بوشنی له هه یزای
 یازه یسیان بی ته وانه له م ته واته یان له سه رینه وه که چون
 له که سه نه روا بد عمره مطلقا ته وافی ویرای له سه رینه . .
 وه نه م آرابانه که به واجبیان نه زانین هه رکایان نه وتان و حیه
 فدیه یان بد بیری واته به سه ر بیزین حیرانی بو قوربانی بشی توله ی
 بد رینه وه :

ده سونه ته کاتی غه یری نه رکاند واجباته نه وانه یش زورن وه که
 لبیک کردن به یاسای خوی له پاشی بیجام به سخن به م عیاره ته
لَبِيْكَ اَللّٰهُمَّ لَبِيْكَ لَبِيْكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ لَبِيْكَ اِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ
لَكَ وَالْمُلْكَ لَا شَرِيْكَ لَكَ :

وه لبیک کردن سونه ته له کاتی گورانی به حواله له سواربون وه
 دابه زین و باقی حالانا الا له کاتی ته وافی قدوم وه سه عی بهین
 صفا و سه روه پاشی له و ته و افه وه لبیک کردن ده دام له کا
 تاده سن نه کا به (تحلل) واته خورزگار کردن له بیجام . .

وَه سونه ته (عسل) خوشوری له پیش بچرام به ستن به هجج یا به عوره
 وَه کاتی نه گات به عه رزی هه رم له نذیک شاری به که وَه کاتی نه روا ته
 ناو شاری مه که ی مکریه وَه بو چونه ناو که عبه ی شه ریفه وه وَه
 نوراوه ستان له خاکی عه ره فاتا وَه برمانه وه له (موزده ليقه دا
 به به جی عوسلی نه کردی بو عه ره فات که نا بیکتر عوسل بو موزده ليقه که
 وَه سونه ته عوسل له ورژانا که ره جی شه یتان له کا پاش روژنی جه ژن
 نه بلام سونه ت نیه بو ره جی (کوگای گه وره) له روژنی جه ژنا : وَه سونه ته
 عسل بو ته وافی روکن ، وَه بو ته وافی مال آوایی :

وَه نه م غوسلانه سوله تن له بو پیا وورژن حتما بوژنی ره یسان بی یا له عوزری
 شه جی را چونکی نه به سی له م غوسلانه خاوینی له شی نسانه نه کانه ژرکون
 وَه له سونه ته کانی هه جه (طواف القدم) یانی حاجی کانی گه یشته به که
 بروا هودت جار یسوریه وه به ده وری کابه ی پیروزا نه م سونه ته یشی بو
 که بیکه له پیش راوه ستانی عه ره فاتا داخل شاری مکه ی مکریه بی
 نه که ره که سی وای بوری که وت له پیشا برواته عه ره فات جا بیت بو شاری
 به که نه وه پیولینه طوافی روکن به جی بینی . .

وَه له سونه ته کانی هه جه شه ومانه وه له خاکی (مینادا) کانی نه روکن

و عه ره فات به لام له سه رنه رموره نیکی امام شافعی له م شه و مانه ده ^{جبه} و
و سونه نه حاجی توند بروا به ریگه دا له عه ززی (به حسه ر) دا
چه له م سه ره وه که له روا بو عه ره فات چه له و سه ره وه که رتیه و
در شاری به که

و سونه ته له روژی نوی مانگی قوربانا کاتی که یشته به عه ززی (نه مره)
بعینته وه هه تا نوژی نیوه رود عصر به به که وه به جمع تقدیم که کا
جا پاشی که وه بروا بو خاک عه ره فات و بعینته وه هه تا روژا و ا جا
پاشی چه ن ده قیقه له شه و داپه ری بو خاک (موزده لیفه) و له م مانه
له سه رنه رموره ی به هیزی نیاس شافعی واجبه وه له سه رنه رموره نیکی
سونه ته ..

و سونه ته کاتی حاجی رویش بدرسه یی له به نی صفا و مه روه دا به ته ی
بالای نیسایلی ره سا به زربسته وه به سه ر صفا دا له و جا ردایه ی
بروا بو (مه روه) ده کاتی که ویتی داپه ری له صفا سی جا ر الله اکبر بکا
وه هدی صودا بکا جا جاریکتری به که الله اکبر بکا وه بروا بو مه روه :

و سونه نه له به نی میله کانا توند بروا به ریگه دا
و سونه نه بدسه رداری هه ج چهار خوتبه بخوینی به که م رداری هه وتی

مدگی قوربان له شاری به که را دوهه م له خاکي نه مروه دا پاشی زه والی
 روژی نوهه م سی هه م روژی چه ژن له خاکي مینارا چواره م روژی
 روژی دوهه م ایام التشریتی وه له هه رکام له م خوتبانا خه لکه حالی بکا
 له سه رنه و آوا به که واله پیشیا نه وه منجوبله له روژی دوهه م ایام
 التشریتی بلیت به حاجیه کان دروسته بوجهه رکه سی بگه رنیه وه بومال
 پاشی یوده رو ره جی شتیان بکا وه له پیشی روزا و بون له مناره جی
 وه له م خوتبانا نه به که به که ن الا خوتنه ی روژی نو له خاکي نه مروه را
 نه وه دوهه م بجه به :

وه سونه ته برزگای له هه ج پیاوان سه ریان باشن وه ژنان
 سه ریان هه ل پاچن وه سونه ته هه رزگی که وه رگراوه له
 هه زه ت صلی الله علیه و آله به وه بجه به .

وه سونه ته که نینان به که له شوینی بیک ره جی شتیان بکا یا ف
 بهینی به رره کان زور نه بی هه روا سونه ته هه ره جی له وسه ره جی
 نه داد کرد زرد بررا بوره جی کوکای دوهه م جا بد کوکای سههه م
 وه سونه ته پاشی ره جی آخر که گه رایه بونه که بروا بوخاکي (مکصیت)

له به بینی خاک (صفا) وه شاری مه که را - وه له وشوینا نویری نیوه رو
 وه عصر وه مغرب وعشا بکا جا بروا بو مه که وه له که روشی
 بکه رینه وه بو ولای هوی بروا (ته وانی مال آوانی) بکا به ته سدی
 خردا حافظی : وه پاشی ته وانه که ی له ناو به پنی زوکن و ملتزم را
 راوه سنی وه له خودا بپارینه وه بو خیری دینا د قیامت وه له آوی
 زوم زوم سخواته وه جا له به نیت برداته ده روه

نه م سونه تانه م به بیان کرد له سه رشپوه ی له وه که نوسواچون له کتبی
 دینا به کورتی که نا غیری له مانه شی سوندت که لی هه ن هه ر به ک
 له شویی حویا بو یا بیان له که بین :

بزانت زانایانی دین فه رمویانه هه مو فه رمایین دین حکمه نیکی تیا هه به به لام
 هه لی له وانه دیارن وه بازیکیان دیارن به هه ره حال پیلسته بئسان له به ر
 ره نای خودای تعالی آدای دین به چی بینی وه له حکمتی ره جرش تیا نله وشوینانه
 نه مه که نیامی احمد رایم کی کرده له ابن عباسه وه خردایان لی رازی بی کاتی که خودا
 ادای هه چی نازل کرد بده زره کی ابراهیم له عه زری مینا دبو وه شه تیان له و
 سی شرینانا له یوبست سه ر له ابراهیم بشوینی وه آداب به کان فیرنه بی له وش
 له هه رشپینی له وشوینانا هه وت به ردی فره دابو شه تیان هه تا وون بو له پیش چا پی

ده مه شهو روايه كه شه تيان له و سه شوينا خوئ له شيوه پيريك را
 پيشان را به هه زره تي اسماعيل عليه السلام وه و لتي ته فوه يدا
 وه موي ته سليم نه كا به باوكي هه تا سه ري بيري نه و لتي له هه
 به كي له وشوينا نه به رره باراني شه تيان كرد جا بو يادي له وه
 كه م ره هه شه تيان نه دامه زرا ده تا بنانين وه كه سيطاعه ي هه زرا ده
 سيطاعه ي باوكيش واجب هه وه پويسته ته فوه نه خوا به شه تيان رجه م
 والله اعلم
 به ياني ندر كانه كان

به كه ميت نه ركان ناوي نجرامه
 نجرام به مانا قه سده به به قين
 بيقاق هه به كاتي ر ياري
 كاتي هه ج غوره ي مانگ شه شه
 كه به ياني دا هه ج تي نه په ري
 بيقاق كاتي يو عومره ي پيروز
 نه گه ر له وكاتا نه شغولي هه ج
 بيقاق نه كان بد نه هلي آفاق
 بو نه وه ي نه روا له رمدينه وه
 بورت به بيان نه كه م مغنا كه ي كامه
 بو حه ج يا عومره له سه ريا ساي زين
 شويي تا به تي به نه مري باري
 تا فو جري روژي جه شه نه كه ي قوربان
 بام به و نجرامه عومره ئي نه كرمي
 سه له سه ران سه ر نه ي براي دل سو
 نجرام به عومره هه تا و هه رجه
 بر هه جد عومره ئين به اشتياق
 ذوالحلبقيه ببينه ره وه

نیسته نادره بری به (پیری علی) له بزحاجیان به شهوره و جلی
 بو نه هلی شامو مصر و خوراوا بیقات (جه حفه یه) شک نه له وا
 له بو . یه نه نو تهانه به عام ریه له م له م) کرا به شونین بجرام
 بد نه هلی نه جدی یه نه نو حجاز رقه رن ، میقاته به حق نه کد حجاز
 بو نه هلی (مشرق) هه بو خوره لا خاکی (ذات العرق) کرا به بیقات
 له مروکه بریار له سه ر (عه قیقه) جیگه ی لیجاس خاوه نه ته و نیقه
 نه وه ی له به یی نه که و بیقاته شونین خوی بونه و حق المیقاته
 بیقاتی نه هلی نه که له بو حه ج نه نسی نه که یه بی عه بیو حه ر ه ج
 هه ر له نه که وه بجرام بیه ستی جاله بو لا ا باب مه رانه هه ستی
 که عومره یان ولست دانیشوی هه ر ه م غه ریب یا شاری با برون سه ر ه م
 له عه زی هه ل دا خار ج له هه ر ه م لیجرام بیه ستی به عومره بی خه
 چا تر شونین هه ل بد نه م کسانه شوبینکه نه شهور به رجمرانه
 له پاشی نه و (تنعیم) خاوه ن نه زیه له که زنا برون بو (هداییه
 له که روه زنه چن له عه رزی هه ر ه م فدییه دا جبه یقین خا تر جه م
 حه یوانی بشی له بو قور با غ فدییه نه وه یه فه رزه بیرانی

ماوهی ذات العرق قونو یللم	دومه نزل نه بی تامکه ی اکرم
دوالحلیفه ده بحفه شه ش نزل	بیرانه باشه نه ی برای فاضل
که سی رئی له سه ر نه مانه نه بی	تقابل بر نه و به بیقات نه بی
نه گه روا ده رچو دو مقابل بد	یه لیکیان نزیک به لیکیان در بد
له ویه کیانه وه دوره له مه که	پیوسته یحرام بی شوبه نه که
نه گه ر مقابل رهستی نه دا بری	ماوهی دومه نزل بیقاته برضوی
کی له ده ریاوه له بد جده بی	به سه ر (رایغ) را عبوری نه بی
وا راشه نه بری له سه ر یللم	جده بیقاته بر نه و خاترجم
چونگی مابه بنی جده تا مه که	دومه نزل نه بی بی شوبه و له که
که م باسه وتمان بر حاجی نه صله	نه که له بد نایب بران که م فصله
بیقاته بر نایب وا را بر دوه	بیقاتی نه وه ی له وی نار دوه
مادام دورتر بی بیقاتی اصیل	بیقاته له بر نایب جه لیل
جانه گه ر نایب جه نزیک بگری	فیدیه ی له سه ره پیوسته بدری
یانی نه بی خوی نه و فیدیه بدا	چون بو سودی خوی له دور لانه را
سه گه ر اصیل یجازه ی بدا	له مالی خوی فیدیه که ی بدا

نه وهی نه یه وی به عه زمر نیاز	له ته یاره دا بروا بو حجاز
کاتی ته یاره له مه تار ههستی	به رگی بگوزیو لئحرام بیهستی
یا له هه وادا پیشی هاسی بیقات	لئحرام بیهستیو بکا نناجات
نه کا بائی بی به بازی که لام	له شاری (جده) بیهستی لئحرام
جده) بیقاتی مشرقی نیه	به ثی شایا وی کورگی به هر یه
نه وهی بی لئحرام لادا له بیقات	فدیبهی له سه ره بو مایه ی نه جانت
مه که ر بو بیقات بگه زینه وه	لئحرام بیهستیو نه م جار بیهته وه
نه وکه سه لادا له بیقاتی خد	بو عه ی ری چه به ی مه که ی شیرین بو
نه وه بوی هه یه تاخیری لئحرام	بو وینه ی شوبنی نه وهل به نظام
هاته که م توبد له بیقاتی زو	فیدیبه ی واجبه نه ی برای خوشخو
له وه ییشی بی سه بهس لادا له بیقات	نه هه ج نه عه موه ی به دل دانه ها
له پاشی تجاوز هاته سه نیاز	بو هه ج یا عه مره دل بو به هاوراز
نه وچ بیقاتی دل هه نازه بو نه و	لئحرام بیهستی و بگه وینه ده و
پویستی نیم نه وکه سه ههستی	بروا بو بیقات لئحرام بیهستی
بو نه هل به بینی بیقات مه که	مه که ن بیقاته بی عه یه له که

(آفاق) کاتی له عمر زری هر ره
 اقامت کله به زوری یا که م
 کاتی که ولستی هر چه بکا برضوی
 بیقانه که می خردی بپایستیم له بکا
 نه که رنا فیدیه ی نه که ویتسه
 واته م وه ر بگره نه می زوری نصر
 بدلی که نه که بویه وه تن بوی
 هرکی نه که کی وه رنه گری برضوی
 بزانت که سی برواته هر ره م
 نه که بو مناسک بو کاری آرم
 نه وه سونه نه نیجام بیستی
 له بیقانه وه بو طاعت هستی
 هر چه یا عومره باش به جی بینی
 باری له جی را بو عزی ده ربینی
 بدلی نه که هر چه مانی له سه
 دوزره هر چه بکا له ده رودی سه
 هر وه ها عومره چون له ویش فزوه
 باش وه ری بگره نام شیرین عرز
 بو تفصیل برو بو این هر چه ر
 پیشی و اجباتی ته وافی اندر

ماسی که ر کانه کان به دریزی

نیجام

نیجام مانی قدسی داخل بونه له مناسک را هر چه بی یا عومره یا هر رودی یا
 له سه رنه و یا سا که باسی نه که بن . نیجام بیقانی هر چه واته واره و
 شومینی تا بیه تی هر چه . جا بیقانی زه مانی بو عومره نه وادی ساله
 وده هر کاتی نیسان نیجام بیستی به عومره واته مه زری مه که ر کاتی که

(۱) نیجام به سنی له م شمه خصم له بیقانی له عبارته تی بخوشی نیامی لودی هر چه ده رنه که وای م
 در دیاری ترادوه

حذریکی عومره نیکی رانه زراوی پیشی دِه یا مه شغولی آدایِ هَجِ چِ ده
 صیقتا ته وادی نه کردی واته له ره جی شه تیانی زوژی دوهم زکارنه توبه
 ده بیقتی زه مانی بوجه له نه وه لی مانگی شه شه لانه ده یه همتا نه جگر
 زوژی جه شنی قوربان . جا مادام کابرا نیجامی به ست وه هجه که کس
بکرا نه وه باشه وه نه گره فرمای هجه کی نه که وت وه یا خونی نیجامی
له غیری نه وکاتا بو نه وه نه و نیجام به ستویه تی به هجه بوی نه طب
به نیجام بوجه مرو وه واجبه عومره ته وادبکا :

بیقتی مه کافی بو عومره نه وه بوله هلی هه ره م له شاری مه که و له
نه طانی بریتی به له شوینی له خارجه هه ره م له نزدیک تر نوقتگی به هه
به لام چانه شوینی بوله نیجام به که م (جهلانه) دوه م (تنظیم) کس هه م ع
ر حذیبیه یه وه نه گره هه ره له شوینی خویانا له هه ره ما نیجام بیستن به عومره
نه وه فیديه یان نه که دینه سه ر نه گره له پیشی نه واکه ره سن بکن به
آدای عومره که برون بو ظارجه هه ره م وه نیجام بیستن به ده له فیديه زوژی
نه بن وه نه و فیديه هه یانیکه بو قوربانی بشی وه کو باسی له کهن :
وه بیقتی مه کافی نیجام بیستن به هجه نه وه بوه لکی مه که شاری مه کردی

نه گره شاری به که دا سجاسی نه به ست . وه له به ران به ری شاره وه
سجاسی به ست له سه ر فرموده ی ابن حجر رحله فیدیمی نه که ونه
 سه ر .. . وه نه ما سجاسی سه کافی بو چه جو عومره ی (آفاق) وان
 خه لکی ولاتی خارجی سه ره م) نه وه له سه ر نه م یا ساتانی .
سجاسی نه هلی سه دینمی منوره و نه وان نه که به سه ر سه دین را نه رون
 (ذوالحلیفه) به که بیسته سه شهوره به سجاسی علی) وه نه وشوینه ماوه ی
 ده سه نزل دوره له سه که ی مکره وه وه به نه وان نه له ولاتی دشامه، و
یا مصر یا ولاتی مغربه وه نه رون بو سه که ی مکره (جحفه) که نزیکه
 ده ریای امره وه سه وت سه نزل دوره له سه که ده وه به نه وکه سانه
 له قهانه ی به سه نه نه رون ریه که م که م ه که کیدیکه له جنوب
 شاری سه که وه بیسته سه شهوره به (سعدیه) وه دوره نزل
 دوره له سه که وه وه به نه وکه سانه که له (نجدی به نه یا حجازه وه
 دین بومه که شوبیکه سه شهوره به (قرن) که دوم نزل دوره
 له سه که وه ! وه به نه وکه سانه که له خوره لاته وه سجاسی بوم
 وه که باکستان وه نه فغان وه عبراق نه وه (ذات العرق) ه که دو
 سه نزل دوره له سه که به لام به نه وان نه له دریکه ده دین چاک وایه

له (عَفِيقٌ) رَا يُحَامُ بِيه سَتْنُ كَهْ كَهْ مِي دَوْرْتَرَه لَه مَهْ كَهْ وَه وَه كَهْ
 مِي قَاتَانَه هَم مَوِيَان لَه سِرْفَر مَوْدَه يَ عَضْرَه تَ صَلَوَاتِ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ دِيَارِي كِرَاوَن
 بَه لِي لَه سِرْبَارِي رَوَايَه تَ مِي قَاتَه رِزَاةَ الْعَرَقِ ، لَه سِرْفَر مَوْدَه كَس
 حُرُورَه تِي عَمْرَه رَضِي كَتَه دِيَارِي كِرَاوَه !

وَهِ مِي قَاتِي مَه كَانِي مَوْنَه وَآفَاقِي يَانَه كَه عَوْمَرَه نَه كَه نَ مِي قَاتِي حَه جَه
 دَاتَه نَه كَه ر لَه دَوْرَه وَه هَاتَن بَد مَه كَه بَد عَوْمَرَه يَا خُوْد بَد حَه جَه عَوْمَرَه بَه
 يَه كَه وَه يُحَامُ نَه بَه سَتْنُ لَه وَ مِي قَاتَانَه وَه دِيَارِي كِرَاوَن بَه لَام نَه كَه ر لَه
 پَاشِي تَه وَاد كِرَدَنِي حَبِجَ وِيَشِي عَوْمَرَه بَكَا نَه وَه وَه كَوْنَه هَلِي مَه كَه وَايَه نَه رَوَا
 بُوِيَه كِي لَه وَ سَكِي شُوِيِنَا نَه بَا سَا نَ كِرَدَن وَه يُحَامُ نَه بَه سَتْنِي بَه عَوْمَرَه هَم رَوَا
 نَه كَه ر عَوْمَرَه يِكِي كِرَد وَه وِيَشِي لَه شَارِي مَه كَه وَه عَوْمَرَه بَكَا نَه وِيَشِي وَه كَه
 نَه صَلَوَاتِ مَه كَه وَايَه :

وَهِ نَه كَه رِ آفَاقِي بَه سَتْنُ وَ مِي قَاتَانَه هَات نَه وَه يُحَامُ بِيه سَتْنِي لَه وَ
 شُوِيِنَه وَه كَه مَقَابِل وَه بَه رَا بَه رِي نَه وَ مِي قَاتَانَه يَه نَه كَه رَوَا رِي كَه دَش
 لَه بَه سَتْنِي دُو مَقَابِل دَا بُوْنَه وَه لَه كَا مِيَا نَه وَه دَوْرْتَرَه لَه مَه كَه يُحَامُ بِيه سَتْنِي
 وَه نَه كَه ر مَقَابِلِي مِي قَاتَانَه بَد وَه كَوِيَه كِي لَه بَه جَرِي اَعْمَرَه وَه رَوَا بَه شَارِي رَجَبَه
 بِيْت نَه وَه لَه مَه سَا فَرِي دَم نَزَل لَه مَه كَه وَه يُحَامُ بِيه سَتْنِي وَه كَوَشَرِ رَجَبَه

چون میقات نیمہ کہ لہ دو منزل کہم تربی وہ بہ بینی شاری جہدہ وہ شاری
مکہ دو منزلہ :

نہ گہری کی لہ عراقتہ وہ نہ لہ ساری تہ یارہ ہد وہ رویشیت بوجہ ماعزہ
کہ وہ چاک وایہ ہر لہ وکاتا ساری تہ یارہ کہ بی نیجام بیستی وہ
نہ گہری وہی ہونہ کرا پیوستہ لہ ناوتہ یارہ کہ دا پیش لہ وہی نہ گاتہ
راسہری یہ کہ لہ ویقتانہ یا مقابلہ لہ وان نیجام بیستی نہ نا فیدیہ
کہ کہ دیتہ سہ ر وہ بائی نہ بے بہ وہ لہ شاری جہدہ را نیجام بیستی چونکہ
شاری جہدہ نہ بی بہ میقات ہدیہ کہ بہ سہریہ کہ لہ ویقتانہ را نہ ہورہی
وہ بعراقتہ نیمہ :

نہ گہری کہ سی بہ قصدی حہ جو عمرہ گہ لیشتمہ میقات وہ لای را و نیجامی
نہ بہ ست نہ وہ فیدیہ نہ کہ دیتہ سہر مہ گہر لہ پیش رہ ست کردلف
بہ آرا بہ مناسک بگہ ریتہ وہ ہد میقاتہ کہی خوبی وہ نیجام بیستی
با خود کافی شجاعتی کردہ لہ میقات روی نہ کردل لہ جہبہ ہی مہ کہی مکرمہ
بہ لگہ بہ لای راستیا یا بہ لای چہ پیا رویشیتی نہ وہ واجب نیمہ لہ سہریہ
بگہ ریتہ وہ ہد میقاتہ کہی خوبی وہ دروستہ لہ میقاتہ کی وا کہ مساوی میقاتہ کہ

حوی بی نیجام بیستی . بہا کی لم صدرہ تا بازی لم عالمہ کان فرمودیا نہ
 نہ گہر نہ و شخصہ کہ لم بر غایم کے لای داوہ لم بیقات وہ روی لم کہ
 نہ بوہ لم صدرہ بیقاتیک را نیجام بیستی نہ وہ روہ ایہ بوی . . .
 بہ لام نہ گہر کہ سی بہ بی قصدی ہمچہ یا عومرہ مثلا بو گہر بان بہ رینا را
 یا بو تجارت یا کہ سی علم روی کردہ مہ کہ وہ نہ سر بیقاتی حوی تجارتی کرد
 کہ چہ نہ پاشان کہ وتہ دلیم وہ نیجام بیستی بہ ہمچہ یا بہ عمرہ نہ وہ لم
 شوینا نہ م فکروی بودیت در دستہ اعلام بیستی بہ ہمچہ نہ گہر کما حقہ
 صحیح بہ یا بہ عومرہ وہ بہ م شوینہ نہ لین (بیقات الارارہ) چونکی
 نہ دشوینا خواستی ہا توہ نہ سہر نہ و عبارتہ نہ :

وہ نہ گہر کہ سی بزوالہ شارہ مہ کرا (اقام بلکا) بہ بی قصدی (توطن) واتہ بو
 مادہ کی بنیشتہ جی بی نہ وہ کاتی ویستی ہمچہ بلکا واجہہ ہر واتہ وہ بو
 نہ و بیقاتہ کہ مونا سبی بنیشتا نہ کی فریہ تہ :

وہ نہ گہر کہ سی رویشت بو مہ کہ بہ غیری قصدی ہمچہ یا عومرہ نہ وہ سونہ
 لم بیقاتہ وہ نیجام بیستی بہ ہمچہ یا عومرہ بہ م مہرچہ ہمچہ فرزی لم سہر
 نہ بی نہ نا واجہہ سب الاصول ہمچہ واجہہ کی بہ ہی بینی : ہر روا
 بو عومرہ کی کہ لسہری بوی :

وہ بیقات بولے وانہ کہ لہ ما بہ نپی شاری مکہ و بیقاتہ کائن شویں

خواینہ لہ ویدہ نیجام بیستن :

یاسای نیجام

کاتی گہ بیستن بہ عہ رزی بیقات برانہ وارہی نیجام کت ہات

نہ گہ مرگہ دلی لہ و شوینا بیی با نیجام کت لہ مرگہ و تا بے

لہ ناہہ رشپینی بیی رہ وایہ دور تر لہ مکہ بو توہ اولیہ

لہ پیش نیجاما غسل سونہ تہ بہ قصدی نیجام زور بہ قیمہ تہ

عوسلت بولہ کرا دہ سن نیوڑ نہ بیستہ نہ گہ رعورزت بو نیم بہ بستہ

تنظیمات مکہ اسلام پاکہ بیہ بون خوشی مایہ ی دل روناکہ بیہ
دوفوتہ ی تازہ ی سپی رونگی پاکہ لہ شانہ وہ خوار بلکہ بہ پوشاکہ
بجا دورکات نیوڑ سونہ تہ نیجام بکہ بو خورا بہ یاسای اکرام

سورہ ی کادون بویہ کم رکات بو دھم اخلاص خاودن بہ رشہ

لہ پاش نیوڑہ کت قہ ت وامہ بیہ بہ نیخلاصی دل نیت بہ بیہ

بہ صبح بہ تہ نیبا یاہ صو عومرہ یاہد بہ عومرہ کہہ لہای تہ مرہ

بیکم (افزادہ) دھمین (قران) سیہم تمنع سہلہ بولنا

واجبہ بہ دل سونہ تہ بہ روم نہم نیہ تہ تو بیہ خاطر جم

پاش نیت فوراً بورہ نای خورا لبیک لبیک ہلی بہ صدا

به لام بوژنان به ره نگي سوکه	هه راه بوژنان عه يبه وچروکه
نه گه ز ورده که ي گران بي له بکي	نه عناکه ي بلي به زباني خوي
خوامن به ندم آماره ي طاعه	آماره م له سه ريا ساي شريعتم
نيعمه ت برعالم هه ره تووه دي	نه ناوستايش هه ربوتد نه بي
که ليکي ي کرد بيجا به سي جار	پاشان ضلاوات بو شاهي مختار
پاش نه به به جوشن بپارتيته	بوخويو بوهرنگ بلا لئيه وه
ليک ليک عه يني نه ده به	تاکاتي ره جي جه موه ي عه قه به
چونکه ليک ياساي بخرامه	تره جي نه وجه موه يش کاتي قم نجامه
نه گه ل نه ورچا الله اکبر	ياساي سلاام و سوننه ره هببر
ره ورايه حاجي بخوامه که ي خوي	بيبه ستي به ود پيشه وايه بوي
نه وبه هه رنه وعي بخوامي راکت	بو نه ميش نه بي به مایه و نه به ست
نه گه روه رنه که وت چونه بخوامي	حجوه موه ي جوت نه بنه مه راي
هه رکه سي بوخوي له کاتي بخوام	دياري نه کردم مسودو مه رام
نه رکاتي هه ج بد نه بي به قران	نه نا عومره يه بيزانه جوان
که م آدابانه باشي آگادار بن	نانيار ي خيره له بي هشتيار بن
پايه جل نه گوري ژن هه ره کوکي	پوشاکي به ري ره وايه له بوي

کافی نشان داخلی بیفتاد بود واجبه سجده بیستی له ویدہ جانہ گہر مرگوت
 له بیفتادہ کہ دابد بروانہ عزگہ وثر کہ وہ لہنا له ہر شویسکدا ایجام بیستی دروتہ
 بہ لام لہ شویسکی واداکہ دورتری لہ شاری مکہ پیروزہ وہ باشترہ
 سونہ نہ لہ پیشی ایجاما غوسل بکا بہ قدری غوسلی ایجام حدنا بوژنی کہ لہ ^{عوز}
 لہم غوسلہ سونہ نہ چونگی مہ بس پاکہ لہ شہ کہ بوژوبہ رامی نہ بے توانو
 کومہ لہ کی وہ سونہ نہ بہ تہ وادی پاکہ خوشی نماشا بکا واتہ موسی لہ شی لایبا
 وہ نینوک بکا وہ خوشی ہین خوشی بکا چونگی پاشی ایجام بہ کارھینانے بون
 خوشی حدسامہ وہ بہر کو پوشاکہ دوزا وہ کہی لایبا وہ دو خاوی سپی
 وہ پاک بیچی لہ ضویہ وہ یہ کہ بوہ ہین ناوکو لہ ژنڈ کانی یا لہ وہ دیرتر
 وہ یہ کیکیا بونا و شانڈ پشتد ملی وہ جوتے سولی تہ رہ پنجہ چول وہ
 پاشر نہ بہ تال بکا تہ پے بہ لام نشان ضویان روت ناکہ نہ وہ وہ ہر
 بہ پوشاکہ کہی حدیا نہ وہ ایجام لہ بیستی تہ روہ ہا یہ کہ کہ نیرومی بے
 وہ سونہ نہ بوژان رہستد رہ بوچا ویان لہ خندہ بگرن بونہ وہ کہ رہگی
 رہستد روم تیان وہ رنہ کہ وی بوخم لک . وہ سونہ نہ دورکات
 لہ تر بہ نیم لہ سونہ لہ ایجام بہ جی بیست لہ رکاتے یہ کہ میان سورہ فی قل یا ایہا
 الکافرون وہ لہ رکاتے دوھ میان سورہ فی قل هو اللہ احد بخوبی :

وده که پاش نه م دور کاته نوتره هدرله وشوینا نیم تی سجام بینی واته قصصی نه وه
 بگا که وارا خل بوم به حج یا به حج جو عومره بیکه وه یا به عومره به تینا
 وده به زمانیش نه وه ی له ولیا بوه بنییت وده فزرا لبیک لبیک بگا به وشویه
 نه پیشم وده نسیم وده زور جبار که م لبیک لبیک بگا به تا به تی کانی گدرا تی
 که صال وه که سوار بون وه دابه زین و سه رکه وتن به سه ربه رزیداد
 داپه ریه وده کانی دوستی یا خه به ریدنه وه له خو وده بار هستی وه بار کردن
 وده همه روه ختی که به ی کرد سوار ته کراری بکاته وده له پاشان صلوات بده
 له سه ره رزه ت صلوات وده که صدقات ته حیاتی دوانی ندرت وده که که ر نه م
 ویرده ی له به راه پر وه فیریشی نه وه پر نه عساکه ی به زمانی خوی نه کرار
 بکاته وده وده نه م لبیک لبیک وده دام له کاتا له روشی چه شله قوربانان له گلا
 به ره جن کولگای گه وره که نه شهسوره به عم قه به له ولکاته وه لبیک لبیک ته واد
 له بی چونکی نه م ویرده نشانه ی سجام به ستنه وه ره جن کولگای عم قه به
 و آرایه کانی پاشه وه نشانه ی ته واد بده لیجان وده له قه دلکی ترانه دکاتا
 که ساری سیاره یا ولاخی سواری نه بی وه تی نه کدی به ره دم که دکاتا
 سجام پیستی: وده پیاد به ده نگی به رزی میان وده ترن به ده نگی سوک لبیک بگا
 وده کانی ده شی کرد به به رده باران به مروه عقبه که ل هدر به ردی کاجار الله اکبر بگا

بر آنکه ره وایه نینان له نیته تی ییچاما هدی بکا به تابن که ستر وه کو نیام
یا ستر قافله نئی نیتهم همه ییچام نه بیستم وه کو فولانه که سس جانم گهر
له وه زعی ییچامی له وه که ستر حال بده نه نه لاکه به هرجه یا به هر چه عومره یه یا
هر به عومره یه نه همیشه ییچام که ی دیته ستر نه وشویه وه نه گهر بوی
نه معلوم نه بد چونه نه وه ییچام که ی له روانه ستر ره هر چه عومره ، پیکه وه
وه تره وایه نینان نیته تی ییچام بینی وه ناوی شتی تر نه با جانم گهر
له وکاته کاتی هر چه بود ییچام که ی نیته ستر ره هر چه عومره وه نه گهر کاته

خه ج نه بد نه وه دیته ستر عومره ی ته نیا

پاسی نداشتنه که حرام نه بن به هوی احرامه ده

که ییچامت به ستر چه نشت حرام فخره نوبیاسی دین نیلامه
پرشینی به رگه بچوک بی یازل بین هشتی کردن له شوفه شوجل
چه ورکدان له مردا که پاسی ری وبردنی موله له شس یا مه بی
نیزک کردن له روسی یا پی بی جماعه وه هر چی بر نه وختی بی
تعرض کردن بو نه چیری به یا بردار و گیای چه روسی اندر
جا که م با سانه ت بر به یا ان نه که م نه وی نه ی زانی لیت عه یا نه که
یه که م خود پرشین به به رگ دوراد یا به رگی ته نراو یاگری دراد

وه کولبارو فوره بچيو په سنگ نه ساونه وه دوو شتابو په ک
 به لام به مهر جي واکرنيه به ر عاره تي خلکه نه که عاره ت به وه
 هضا همو نه عرای له شي دا پوشي يا بازي نه عرای به وينه ی که وشي
 کلارو وه س کيش گوره دی بو پ پوزه واننه ی تان کراسو ره پر پ
 باسه ره پيچي نه ی پيچي له سه ر همو مندعم و فيدي ي دینه سه
 تروی ژن لم هوکا وه کوسه ری پيا نابی دای پوشي بازي ياته واد
 هم هر دودستی تاموچه کافی به ده ره وه پن باشه بیرا ط
 باقی پوشاکی باله به ر را جي نه که له به ره چادی به د نظر دای
 نیرومی لیرا وادانواده له سه ریاسای ژن هوکی کراوه
 که وشي پاشنه و سه ره پنجه پوشي هه رانه له سه ره پایوی به هوش
 نه که ره پاشنه و سه ره پنجه کافی هموره رکه وون نه زیانی
 هه ره رگیکی واپیا ویکاته به نه نیابه وهر رگه فيديک دینه سه
 به کلارو فيديه تی به کراس دود به ره ری سیان هه رواه پنزان
 نیم مهر جي نه گر ماوه یان هه بی به عاره ت به نی نه وانه بی
 که که ره به جاری له ترستی سته رما هه رچی پوشاکه کردت به در را
 به هوسی نه وانه مادام یه که هه ته نیبا فيديه تی له ستری بارو

به لام ره وا به	نمی برای فاضل	قوربان له به مرگا باش بکه تبه مل
هه روا کیتی به وینه ی لضا ح	ببخوینته وه به قه سدی اصلا ح	
باش شیر به هوی به ندی قه لاؤ	له کاته مل هه رکه س آساره	
هه روا هه مانه و توشه به ره ی	پیوستی ژینی نسانی تیا بے	
دو چکی فوته ی خوارو گری ده ی	چکی سه ره که ی له تیرا داده ی	
یا کون کونیکه به بی که ندیشه	به نه خوینکی لی هه ل بکیشه	
پشتی ببه سه له سه فوته کا	تا هه لیان نه را شه مال به ته کا	
آکات له هوت بی له بی تی بگه ی	دو چکی سه ره قه ت گری نه ده ی	
نه به درومان نه قوچه و ده رزی	میرانده ره م به ک له گه سه به رزی	
شیروانی که لی چکی لای سه ری	له گه ل فوته ی خوار باگری بدری	
ره وا به بنوی و جل به هوتا ده ی	له گه ر گوشه که ی ژیری سه رنه حه	
برکاتی سه را جل بجه سه رشان	وه ها واکه وی به که م تر ته کان	
که وشی سه ره بجه و پازنه را پشراو	بر حیم نابی که ی کاکه خوشنا و	
قاپ تاپه بینه یا سولیکی وا	پازنه و سه ره پنجه ت ده رکون له او	
له مانه وتم باش ده ری بکون	بو فامی له حکام به هانه مه گون	
رعان ده ستو چمتری راسه رت	تروا به بوتو بوری گوزه رت	

هم چه راه عه ترو بون خوشی له بو پدشاک هم سه روله شی
 بینه ی کافور و میکر عه تری گول صابونی عه تری و سعل و تهره ن فول
 هم بون خوشانه وه ها هه رامن که له سه ریاسا و عاده تی عامن
 وه ها که بلکین به به رگو له شا له به ربون خوشی برونه و تونه شه
 چون بی زیانه سیوی نارنجی شه مانه ی بون دار یا خود ترنجی
 بیان خوی هه رچمن بنیت خوش ^{نه که ن} که سنائی نیجام مشوش نه که ن
 هه روا خودترین به بورود هیزو شه رعاً زیانیان نیه له بو تو
 یا خود صابونی که بینی که م بی زیانی نیه خاترت جهم بی
 سی هم چه وری دان له موی ریشه ^{هم تا} هه تا له فوته ی نیجام بسته ره
 به لام نه و سه روی موی پیوه نیه چه ورکردنی زیانی نیه
 مپس رونیکه که عه تری نه بی نه ناممنوع بوله شی یا سه ربی
 چواره م و فعی مو پنجمه یین نینوک ^{نیدیه ی} پیوسته مئی بوئی نینوک
 بویگی مثنی بورود رومشته طعام برکه را واجبی گشته
 هه رچمن نه و موه به نونک شانه بروتیتته وه له ورشیه جوانه
 بوئی سونه ته پیش چونه نیجام ^{نیزاره} زیاره مولا به ی له سه روانه ندام

نہ شہوت تانی ہرچہ ہیشی جماعی ہانے
 وہ کو ماچی رو دہس کہ مل کردن یا پہنچہ بازیو دہس بولہ ش برن
 تاوی بیتہ وہ یا نہ بیتہ وہ کاریکی پہ ستہ باسوی بیتہ وہ
 کہ بن بہ سہب لب لہ کفارہت نہک بو ذہادی حم جو عمرہ کہت
 ہروا استمناء بہ مہرچہ انزال ہوی کفارہت بہ بی قیلہ قال
 حم یوانی بی بہ توچی قوربان بوگہ دای حم روم نہ ریرہ جوان
 بہ بی پیشی نہ وہ نہ م فیدیم بدہی خورا ناخواستہ نہ رجاع بکہ ی
 بہ و کفارہتی جماعہ کہ ی دہی فیدیم ی نہ وانہ شس لم خوت لآنہ بی
 ہہ رچہن مادہئی لہ ما بہ سنا بے مادہ دریشربی یا حد کوتائی
 کاکہ لہم باسا رہ چمکی ہودا پیت نبشان نہ دہم آگاہہ آگا
 نیگا بہ شہوت ماچی لہ سہرہل تاویش بیتہ وہ خون ناخاتہ مل
 عقدی نکاحیش لہ ما وہی یحرام بہ تالہ و حرام بہ باسای نیسلام
 بہ لام کفارہت نا کینیتہ سہر ژنومیردہ کہ بیم با ضمیر
 حدوتہ میں وہ طگہ کہ پاشی یا لہ پیش بونیرو بومی بو بیگانہ و خوش
 چہ بو ژنی عزت چہ بو بیگانہ واتہ بہ زنا یا شہوتہی خانہ

زیندوی یا خود مرودی بی گمان بی	مطوره حیوان بی یا خوئینان بی
به رنگ پیوه بی یا هه روه کوفی	به هه مو آلهت یا هه رسه ره کوی
به سه رحی عم فکر راست و خیر	هه مو مفسده بودجه جو عمره
له عمره لیشا پیش انتهای کامل	له هه جا له پیش یه که م تخلل
له سه ر عمره دهه ج هم تا کونه نجام	له گهل فسادا واجبه ره دام
باسون تیش بن بگره له م ره رزه	قه زای که وعومره و هه همیشه فرزه
قه زایان فوزه یقین خاطر جم	عومره عه بن سال هه ج سالی روم
برشیند نه زان بود حال اگراه	به لام واینه به بی اشتباه
نه فدییه و قه زایه زمه ی عباد	یانی نه تاوان هه یه نه انساد
و شتری توچه با به هه و سه رنه	فیدیه ی نه م شه ره (دور که وی که شه ره)
هه رجاری مه زری فوزه رنه بینه وه	نه که رپاش انساد نه کرار بینه وه
پاشن تکللی یه کم بی نزع	هه ر و امه تریکه فیدیه بود جماع
پاشن تکللی یه کم بی جدال	هه ر و استمن به م رجی انزال
لای ابن هجره واجبه و مقبول	نه م فیدیه له سه داخل و مفید
هه ر له سه ر پیاده نه ی برای نجیب	له لای زه ملی د لای شیخی خطیب
نه م هوکه نه وه ک بود جهل و اجبار	طبیعی له گهل علمه و اختیار

ہرچہن رہ رچدے لہ مالی خیری	ہر وہ تم استیلائی نہ چیری کیوی
لہ پہ لہ وہ رو پی لہ وکری کہ نری	لہ رگوشتی بخوری لہ وشکی بڑی
رہ گی مالی بید رہ گیکی وحشی	ہر روا حیدران دورہ گے نہ خشی
تراولہ ہر وہ دا بہ ذل بغانہ	بوغیرہ مجھم ہر دا حرام
لہ ستر نہ چیری مولکی ہوی بوبی	تبیان بہ احرام مولکی لہ چھی
فہ رزہ لہ سہری بہ رہ اللہی بکا	ہر تا پاشی نجرام اھالی نہ کا
لہ بے بہ مولکی وکری وہ نہ گری	لہ وسا ہر کہ سی لہ وصیدہ بگری
پیش چونہ بوہج بیبہ خشی لہ و	کہ سی ہر بی تی آسکی یا کہ وی
یا ہر لہ لایا بمبیتہ وہ	لہ ہجے ہاتہ وہ لہ ی کریمہ وہ
کہ سہری بڑی گوشنی ناخوری	ہر رصیدی محرم بزوا بیگری
لہم وہ رزہ یا ساری دینی اسلام	مرداروبوہ و حہ راصی عامہ
فوزرہ لہ سہری بہ وہ لہ بد	نہ چیری مجھم تہ لہ فی بکا
لہ کہ رنہ بیوی بگا بہ نیعت	وینہ دار وینہ وی وینہ قیمت
بو آسکی بڑنی یا مہ رسی لہ رکی	لہ جی و شتر مرغ فوزرہ و شتری
لہ بو کہ رویشکی گتسکی یہ ک سالی	لہ بو گا کیوی گا ٹیکسی مائی
شہرت نیبیشی لہ بو قوربانی	حیدران ہرنا باشہ بیزانی

نوهمم پترینی دارو گیای صدمه^۱ محرم ضامن به شه رحی اکرم
 دارگی گه وره تو له ی گائیکه بوچوک بزنی خوش سیمائیکه
 به لایم گبترین بو قوی هدیوان^۲ یاله بوده رمان دروسته دیوان
 اذخر گیائیکه زور بدلی خوشه بو بوخچه و به رگی ساغونه شه
 داری در کاوی بوسوته دسے باشه بیبری به موته دسے
 کاری هرام بی بوله هلی بچرام^۳ له سه رودین به یاسای سلیم
 که گه - انلاف بی چونکی ناهقم نیاند عمدو اکراه بی فرقه
 وه ک نه چیر کوشتن یا ناهون کردن^۴ موی ریشوسه رو نه غزالا بردن
 چه تا به زوری پیای ستم کار فیدیه ی پیولیت له فاده ن کار
 نه گه ر له زه ت بی به وینه ی حاج یا پوشتینی برگ به قسه احتاج
 کاتی اکراه نه رانید نیان فیدیه بی ناوی به شه رحی زه دن
 نه دشتان له هرامن له سر
 که سی بهرام بیستی
 نوشتن
 یه کم به برگ کردن به ره واته هرامه واپوشتینی سه به به هدرشتی که
 به واپوشته ر بناسری وه کو کلاد عاره ق چین خوره میره ره کلاد بورگه
 وه غیری له مانه هه رواه رامه واپوشتینی باغ نه غرا به هه به برگه که دورله
 وه که جوبه و عاباد که و اوسته آت و سوغم و کراستو ده ریپی و گوره و لید ده کوشتن

وہ بے فرق نہ دہرگہ تہ نراوی و کوران یا خود سو اوایتہ وہ و کولاً
 وہ فہ و فہی وہ پہ سته ک بہ لام بہ مہ رسی نہ و پوشاکا بہ شیوہ ک
 عاوتی بکرنہ بہر . نہ مہ کہ و تمان بو پیا و بو بہ لام ژن کہ سجام
 بیہ ستی آزارہ بوئہ وہ لہ پوشاکا خونیا بمینتہ وہ بہ سہرام لہ سہ
 رست کیش بکاتہ دہ ستی ہر و اہرام روضار و دہ ستی راپدشی
 وہ بینانی (خونٹی) نیرومی حوکی وہ کورن وہ ہایہ .

وہ نہ و کہ و شہ کہ پیا و نہ بکاتہ پی واجبہ پاژنہ و سہ رہہ بچہ کاف
 وائہ پوشی کہ وایہ پیوستہ سولیکی سہ روپاژنہ بلاو یا قاب قاپی وہ ہا
 لہ پی کا . نہ نافیدہ ی نہ کہ ویتہ سہر . و ہر شتی کہ پوشینی ہہ رام .
 نہ کہ رہہ کہ یہ کہ لہ بہریان بکا واتہ ماوہ یا نابی نہ وہ لہ سہر ہر یک
 فیدہ نیکی نہ کہ ویتہ سہر وہ نہ کہ رھہ مریان بہ جاری بکاتہ بہر
 وہ کویہ کی لہ صہ ماا خونیا پوشتہ نہ کاتہ وہ کہ وہ ہر ہم مریان یہ ک فیدہ ی
 نہ کہ ویتہ سہر جالہ کاتی ہین سہ رمای توندا نہ م نہ و عہ جل کردنہ بہرہ
 رہ وایہ وہ نا تہ فیدہ نیکی کہ را : بزانتہ دروستہ نیسان لہ لہجرا ماشیہ
 بکاتہ ملی ہر و اقریان وہ کیتی کہ پیدیشی بی بودہ حکام دیا وہ ہہ مانہ و
 توشہ بہرہ ہل بگری وہ پشتین بیہ ستی وہ پارہ ی تی بجا بودہ ریگا

وه دروسته دوچکي فوته خواروه که ی گری بدا له یه کت یا خود کونی تی بکا
 وه به نده خونینی تی هه ل کیشی وه به نده خونینه که گری بدا له سه ری
 هه روا دروسته چکي فوته سه روه که ی بخاته تری بر فوته خواروه که وه
 که به ره بدیان له سه ربیه ستی به لام بو فوته ی سه رو که مانه نیه
 دروست نیه دوچکه کافی له یه که گری بدا وه به قویچه یا درومان یا به
 ده رزی فوره نگی که م به ره دبه ری له و فوته بداته یه کت هه روا دروست
 نیه چکي فوته سه روه که له گول چکي فوته خواروه که گری بدا به لام له
 شیروانی یا هه م نه م دروسته ؛

دو هه م خوبون خوش کردنه به عتر وه شتی بون خوش خواه له له شی
 یا له به رگی یا له سه رو و خاری که وای هه رام مسک یا عه بنه ر
 یا قوتی عتر یا ره سه سیحانه هه ل بگره نه که بیونیا نجا و یلگین به به رگوله شیما
 به لام هه رام نیه میوه لیک بون خوش یا خواروه م یلیک که ماده که ی به عاده
 بون خوشی بی وه که سیود نارنجو پرته قال هه روا هه رام نیه خوی به مورد
 وه هیدرو یا سا بونیک واکه بونی عاده تی بی سه رد له شی بشوری ...

سه هه م چه ور کردنی سه رو تریشیه تی به چه دری هه رچه ن بونی خوش نه بی
 جابا نشان له شیروا ما خوی بیاریزی له خوارونی چه دریشکی واکه تریشیه چه ورکا

شه شتم له وشتانه که هر امن بودم له وشتانه به که مقدمی جماعت واته
 له وشتانه آره زوی تینسان به هیزنه کن وه که حاجی شرن به زوی یا خو
 وه سی بکاته ملی یا بیکوشین بو هینانه وه ی آوی شهروه نه خوی وه
 آوه که نشی بیه وه نه مانه هر هر امن وه باعث واجب بونی فیدیه ن
 به لام هاتنه وه ی آوی مئی به هوی تماشا کردنی شرنی که دور به یا تیکوشین
 برهاتنه وه ی آو وه آوه که ی نه تیره وه وه یا آوه هاتنه وه به هوی
 بیر کردنه وه له جوانی شرنی نه مانه نابن به هوی فیدیه وه که رو ویا نایه ناشکی
 هر روا هر راه له ستر که سی له نیجا بابی عقدی نکاح بکا واته شرن بو هوی
 ماره بکا وه یا یکی هوی بیا به شو یا بی به وه کیل له عقدی نکاح دا وه
 نه وینکا هانه به تالن وه دانامه زری به لام فیدیه واجب نای له سر
 نه ورتو پیا وه یا نه و ولیه که عه لاکه دارن به وعده وه :
 حده و ته م له وشتانه که هر امن له ماده ی نیجا ما جماع کردنه له که ل علم وعهد و آ
 واته یارو براننه له وکاره هر راه ده به قریه له وکاره بکانه که به سهور خنا
 وه به دل خواندن هوی به نه که به زوی زور دار . نه وه هر راه وه هوی فیدیه به
 خواه که و جماع له به ره وه به یا له دروا وه وه به شیوه ی زنای یا به اشتباه
 ره له که ل شرنی خویا به یا شرنی بیگانه وه به هوی نه م جماع وه هر عومره که ی

به تال نه بنه وه سوانه واجبه فیدیه نیکی گه وره که وشتریکه پنج ساله
 یا حدوت سه رسم زرله و ثری جه شایا له ایام لهرتی داسه ربیری
 وه واجبه له عه بینی سال دا له که رعیا ده نه که ی عمره بو قه زای بکانه وه
 وه نه که رحه بو له سالی دا هاتودا قه زای بکانه وه : بهم مه چه
 که نه وجامه له پیشی تحلی یه که مای وه نه که ره له پاشی تحلی یه که مای
 نه وه ره ره مری واجبه نه بی له سه ری :
 نه که ره کابرا شه که ی هوی به زوی ماچ کرد وه آره زوی بزوت وه چوه
 لای شه که ی که وه کفاره تی ماچ کردنه که یش داخل کفاره ته که وره
 نه بی وه نه که ره له پاشی تحلی یه که م رویشته لای شه که ی نه وه ره
 مری واجبه نه بی وه فیدیه لم کاره ساتا به فکری ابنه چه نه که یه
 سه زنه که یش وه که که وکره نه شه کابرا ما نام شه که یش زانا و خاوه ن ته سد
 بو ی وه به دل صان موافقه ی کابرای کردی وه به فکری محمدی ره نه که
 وه قطب هر له سه کابرایه و به ی : (بیاربن) واجبه نه و رد
 که سه هر دو بیان نه و همه عمره به تاله نه و او بکه ن چو نی همه
 عمره ی دروست وه نادر دست یه که ساتن له واکه تم و او گردیان و...

هر ششم دروشنا نه که حسام نه بن به لیحام را و کردنی نه چیری وحشی به
 تا دام له و شکی و ایشی ضوای چه زنده یا په زنده به هر چو غف
 به شیر یا تیر یا گدله یا دا و غیره نه مانه و نه له عه رزی هر دم
 یا غیری هر دم دابی و نه هر ره یوانی که طاوه ن لیحام بیکوژی
 و اجبه له سه ز کابرا وینه ی بدا نه که روینه دار بو و نه قیمتی بدا
 نه که روینه ی نه بو تو وینه له بائی و شتر مرغ گائی و نه له بائی آسکی
 هر تی یا بزنی بدا هر واپه و شیوه تو نه ی بدا : و نه که رله و نه چیره
 مولکی به که بودی و نه رای کردی و نه له م طاوه ن لیحام که ی کوزی نه و نه

علاوه ی نه و فیدیه و اجبه له سکه کر قیمتی بدا به طاوه نه که ی :

و نه هر یه گی که و نه لیحام ده هر نه چیری له مولکی نه و ابی هر مولکی نه
 ده رله چنی و نه پاشی هه جه که یش نابیمه و نه به مولکی و نه و اجبه له سه ری
 به ره الای بکا و نه هر که سی گرتی که پی به مالی له و که سه که و ابی چاکر
 نایه کابرا له پیش لیحاما به ره الای بکا یا خود بیلا به یه گی له دوستانی هونی
 چاکه له صبح هاته و نه یا له ی کرینه و نه یا هر لای کابرا نه بینیمه و نه
 بزاین هر نه چیری محرم سه ری بهری به مرداره و نه بد دان نه نری و نه گوشنی نافوی

چه بود طاوه ن لیحام چه بود غیره که دان :

نوھم لہجہ رانہ کان بترنی داروگیای خاکِ حصرہ مہ لشاریہ کہ راؤہ لہ
 عمرزی حصرہ م لہ خارجی شارا نہ مہ حصرام و سوجبی فیہ یہ وہ کہ تہ
 داریکی گہ درہ و شتری یا گائی وہ لہ داری بچو کا مہری یا بترنی یا گئی
 بہ پی قہ وارہی دارہ کہ واجب نہ بی . بہ لام رہ وایہ گیا دورین بو عالفی
 حصرانات وہ برین گیای (نہ دخر) کہ بوئے خوشہ بہ لام جائزینہ لہ کائی
 نیواما بونی بلکا یا بیلکینی بہ بہ رگو پوشاکو لہ شپہ وہ . (بیدار بن) نیسانی
 لہ خرامانہ بی وہ کو نیسانی محرم وایہ لہ واکہ حصرام بوی بترنی داروگیای حصرہ م
 الا بونا چاری وہ کو داری سوتہ منے وہ گیا بو عالفی حصرانات :

باسی جودہ کافی حصرہ عمرہ

نہ م عہ جودہ عمرہ بہ سی جور نہ کرن	بو فہرق مابہین بہ جیاناد نہ برین
یہ کہ بین افراد . شمع دوہم	سہم بہ روان ، بہ خاترم
افراد وہ ہایہ نیام بہ عہج بی	لہ پاشی عہج عمرہ جی بہ جی بی
دہی نہتہ بینہ توہج لہ نیام	لبیک بکہ بو خودای عہ لام
گہ نشتیتہ بہ بیت طوانہ قدم	سوتہ تہ بیکہ بہ یاسای معلوم
جاہزت مختاری بو سہعی مابہین	صفا و مہ روی پاک ٹی نوری عہ بین
لہ ہشتی مانگا برتو بو بینا	شم و مینہ وہ ٹی ہرای زانا

سبب بینی برو بود خاک نهمره	تا پاشی نیوه تو بچینه نهمره
نویژی نیوه روو عمر بی وسوس	بیان که به جمع به شیوه ی اخلاص
پاشی که به برو له بو عمره فات	همه یی موقوفه و فادون به ره کاش
که مغرب راهات له وحی شه ریغه	بیره خفاره وه بد موزره لغه
نویژین مغربو عشا بیکه وه	بکه به ولی راستو ترکیه وه
شمه بچینه وه تا کاتی بیان	نویژی سبب بینی بکه به عیان
جابر له بو مشعری حرام	پاشی همتا و کوشن به یاسای ایام
برو بو تره جی چه مروهی گبری	ره مزی شه بیتانه له دیا دانرا
همه پردی لیده به علمو خبر	گشت جاری بلی (الله اکبر)
نه مجار زو بژد بو عمر زنی مینا	همه یوان شه ربیره بو خودای مینا
نه م چاره سه رت بتا شه بی هضم	جابر له بو بیت اللهی اکرم
ظه و اف رو کنت به جی بهینه	اخلاص بو خودای زانا بنوینه
نه م چاره ره رگره له وفا نثروه	بژد له بو سعی بو صفا و مروه
جابر دره وه بود خاک مینا	سه شه ولوی به بو خودای مینا
له روژده کانا پاش کات زه وال	تره جی شه شتیان بکه بی مهال
وا هجی افراد ته و ابو بیک سر	نوبی عومره هات به شه رعی انور

هجره له مکروه بی تو زود له که آماده بیه وه کله هلی مه که
 بزو بوی کی له شونیا نه صل به لام نه ولی به مردعی افضل
 نجوام بیه سته به عومره له وی ناپایی به برزت له ویا ده سی که وی
 بزوبوسه که بو طوانه بیت دل هلی گرسینه وه کوچای زیت
 پاش طواف سعی له صفا و زده نه نیش عومره به بیشترین شروه
 حوت زرکار بکه به تقصیری سو نه و عومره لشت بدنه وار بوزد
 نه به جوری بو له حجی افراد جدیری کسی لای نه هلی ره شاد
 وایه بیان که ی به شوهی که مال حج له به که م سال عومره دوه م سال
 جدیری کسی هم له پیش کاتنه حج عومره ی حوت بکه بی عیبوه روج
 که مانگی حج هات نجوام بیه نه بر آرابی حج مردانه هسه سته
 بو حجی سیزاد کفاره ت نیه هه رجو ربکیان بی خبری جلیه
 تمنع وایه که مانگی حج هات تمنع نجوام به عومره بکه ی له بیقات
 پاش طواف سعی صلح بقصیر حوت زرکار بکه ده کو گوره میر
 جا کاتنه ره چون له مه که بد حج نجوام بیه سته به حج بی هه روج
 نه تمنع له بو آفاقه فیدیری پیوسته به شرعی راق
 نه رنه روانه وه بو عوزی بیقات نجوام بیه سته به حج بونه جات

شيوه (قرآن)

نه ها به ر ق ران ، هك جار به هر دو نجوام به شى له ميقاتا نو
 كه وهى پويسته له بو هج نه كرى به هر عومره شى بو تو دانه نرى
 قيديه پويسته له به ر آ ساني هر عومره كه ت نه گه ر براني
 هر له قرانه هج بخه يته هر نجوام به عومره به يى ده ردى هر
 كه گه نيشته ميقاتى لطيف نجوام به شى به عومره شى شريف
 له پاش ماوه ئى پيش ده گه به ارگان نيه ئى هر هيش بنسيته مه ييدان
 حواى نيجامه كه ت به عومره ي پيروز پيش مانگى هر ج به نه يى برانى
 يا خد له عمه يى مانگى هر جابى هر دو قرانن دلت آ گابى
 به لام نهينانى عومره بوسه هر ج ره وان ره را وه و نه به به هر ج
 هر ر بو هر زره ت بو هر جى و راع عومره له سه هر ج نه كه بو اتبا ع
 بيجگه له مانه هه يه بو ارفاق نيه ئى نجوام به شيوه ي اطلاق
 نه هر ج نه عومره نه نادى قران له و نجوامه دانه نيته به يدان
 له پيش مانگى ازوى را نه م نه مره خواهى و نه خواهى نه بي به عومره
 نه نامتاره به هه رچى بكا له و انه و تمان جى به جى نه كا
 افضل له مانا افاره بيزان پاش نه و تمنع له پاش نه م قران

له لای شافی نه و سروره به رزه عومره وه کو هج له سه مان فه رزه
 آتَوَا الْحَجَّ وَالْفَرَةَ لَيْتَهُ بوله م بقوده دل نه کا ناگاه
 نکروهه لای نه وجهج به جی بینی له پاشان عومره به جی نه بینی
 جائزه عومره بدله مانگی هج ه جاله مانگر هج هج بلاخه روح
 باسن وای عومره

هه چو عومره به چهن جور له کریه یه که م ناوی افراده که له وه به
 بچام بیه سنی به هج به نه نیا جا بروی بومه که می مگرم: وه له پاش
 چونه (بیت) طوافی قدوم بکه می جا له گهره یلت بد سه می به بینی صفا
 سه روه به جی بینی جا له وی به بچرامه وه بعینته وه ناروژی هه شته می
 مانگی قوریان جا ده رچی بوعمرزی رسا، وه شه و له سادا بعینته وه
 سه بینی بروی بوخاکی (نه مه) وه تا پاش زه وال بعینته وه جا لدری
 بیوه روو عصر به شیوهی جمع التصدیم بکه می له پاش نه مه بروی بد
 خاکی (عه ره نات)، تا معرب وه له سه مغرب له وی داپه ری بوخاکی
 سوره لیفه وه لدری منبر عشا به جمع التاخذ بکه می وه له موزلف
 بعینته وه هه تا لدری سه بینی جا زو لدری سه بینی بکه می وه هوت به ری
 بچوکت وه کو به روی په له پیکه هه ل بگری زه بروی بورا مشر الحرام، له یا

مه شغولی ذکر و دعا و لبیک لبیک فی تا روژ هر لری جا بروی بولای
 (جه مری عه قه به) وه به هر دت جار هوت به رری بد بهادیت
 وه له گه له هه سو به رریکا الله اکبر بکه ی . پاشی که وه بروی بد
 بولامینا، بوله وشونیه که هر یانی تینا سه رله بزی وه له گه ره پراچی بد
 سمری بیری جا سه رت بناشی یا هوز سوه کافی کورت بکه یته وه (۱)
 جا بروی بد بیت الله بر طوافی رکن وه هر دت جار له حجج الاسوره وه
 به وه وری کعبه دا بگوریتیه وه جا له گه ره پاشی طوافی قدم سعیت کرد بر
 له وه کافیه که نا بروی هر دت جار سه عی بکه ی له به پنی صفا و مروه را
 پاشی له وه بگه ریته وه به پدشاکي خوتنه وه بولامینا، وه س شه وه له منارا
 بمینیم وه وه له روژ و کانا هم موژوژی پاشی زه وال هه رسی کوگانا
 به رری یته کی هر دت به رریان بد بجاژی وه به رره کان بمیننه وه
 وه پاشی له به بگه ریته وه بدنه گه وه هر دت آماده بکه ی بد عومره
 جا بروی بد نزدیکتر عمرزی خارج هر ره م وه کو رجعتانه، یا تنفیم
 یا حدیبیه له به کی له وانا یحیام بیه سنی به عومره وه بگه ریته وه
 بر نه که ی مکرم هر دت جار طوافی کعبه ی شریفه بکه ی جا بروی بد سمری
 هر دت جار هاند چه بکه ی له به پنی صفا و مروه را جا بروی سرت کورت بکه یته وه

پاشی نومه هر کاتی که رایته وه بدولاتی هوت برو بو کعبه ی شریفه
به قصدی مال آوائی هوت چار به ده ور یا بسوریره وه وه کو
طوافه پیشوره کان جا بگه ریره وه هوا حافظت بی :

که به ی وتمان شیوه ی به شهزاده له هج به افراد شیوه ی دوه می
که به به که له مانگی هج دا بروی هج بگه ی وه عومره که ت تاخیر
بگه ی بو سالی دوه م به لام که م شیوه له ایضا حاله لی مکر وه م ...
شیوه ی ستی هم که به به که هج هوعومره له سلیک دا بن به لام
له پیشی مانگی هج دا عومره بگه ی وه کاتی مانگی هج هات بزوکی
بجوام به ستی به هج وه هج جه که ت ته واوبگه ی که م افراده
به هه رشیوه له بی فیدیه ی تبیانیم :

هوعومره پیشوره ی تمتع

هوعومره ی شیوه ی تمتع که به به که له مانگی هج دا بجوام به ستی
به عومره وه بروی بو مکه ی مکره وه طوافه روکن بو عومره بگه ی جا بزوکی
هوت چار شبهی بگه ی له به بنی صفادسه روره دا وه به سم رتاشی یا هوز
هو له پاچین هوت زرگا بگه ی له و عباره ته پاشی نومه وه هوشیگی
واکه له بجوام هه لام بو لال له بی دوت . جا له کاتی کا هنگ له رون بو هج

کہ کہ وہ نِحَامِ بیهستی بہ حج وہ نہ عمالے حج کہی تہ واد بکا وہ کہ ہا کہ
 وہ کہ شیوہ یمنع دا فیدیہ فزرنہ بے لہ ساری نہ کہ کائی نِحَامِ بہ حج بگہ رتہ و
 بونہ فی سبغائے حوس کہ نِحَامِ عومرہ کہی تیا بستوہ : یا بوسیغائے کہ بہ تہ
 کہ و بیغائے دور بے لہ کہ وہ : یا نزیکت تری لہ کہ وہ وہ کو نہایت
 شہ رحی صحتی بہ بیان کردہ (۱) وہ یا رہ چھی لہ شاری کہ بہ ما وہ ک

رومہ نزل وہ لہ ویرہ نِحَامِ بہ حج بیهستی
 حج بہ شیوہ ی قرآن

حج بہ شیوہ ی قرآن لہ یہ کہ بہ یہ کہ ہا نِحَامِ بیهستی بہ حج عومرہ وہ آداب
 حج بینی لہ وہ حج عومرہ کی بوتہ واد لہ بی بہ لام فیدیہ ی نہ کہ ویتہ سہ
 وہ نہ وعتر لہ قرآن وایہ کہ لہ پیشا نِحَامِ بیهستی بہ عومرہ وہ بہ لہ وہ کہ دہ سہ
 بکا بہ اعالی عومرہ بہ نیتہ لہ دل حجیش بجاتہ پال عومرہ کہی حقاہ نِحَامِ
 بہ عومرہ کہ لہ پیشی مانگی حج راہی یا لہ مانگی حج راہی :

بہ لام لہ و شیوہ کہ لہ پیشا نِحَامِ بیهستی بہ حج وہ لہ پیش رہ س کردن بہ آرابے حج
 بہ قصد دل عومرہ کی بجاتہ سہ رنہ وہ فقہر خاصہ ی ہر زہ تہ بونہ صل اللہ علیہ وسلم
 کہ لہ سہ و زری حجۃ الوداع را کردیہ تی وہ بونہ کہ سہ لہ لہ فراری کومت نابے
 وہ کولہ مہ و لا بہ یانی کہ کہ بن ان شاء اللہ تعالیٰ ۰۰۰

(۱) ابن حجر مذکوریت ہر کہ سہ قصدی لگی ہی وہ ہی کرام حجاد لہ بکا لہ بیغائے لہ وہ واجب بگہ رتہ وہ بونہ و بیغائے
 یا بوسیغائے لہ وہ بونہ نزیکت تری در دست نیتہ بہائی لہ کہ قصدی نہ بونہ کائی حجاد لہ وہ بگہ رتہ وہ بونہ نزیکت تری در دست ۰۰

خلاف له به بین پیامه کانا	کامه به چاتر له و سی نه وعانا
تابع له به خلافی آتباع	له نه وعی شیوه ی رحمة الوداع
کام شیوه ده چو بره چی رهبر	نه وه به چاتر به به ره روی سه
جابه روایه ی شیخین له جابر	افراد بو ره چی مه ولای اکابر
روایه تیکلی تر هه به له وان	که (منتع) بو ره چی شای جبران
به روایه قی باری تر وایه	قران بو ره چی نه و فاده ل پایه
به لام مه ولانا قاضی انصاری	به سه ریای باری ره حمه ته باری
نه لی بی گو مان حجه که ی حمزره	نه وه ل افراد به له سه حقیقت
له پاش ماوه کی له وادی عقیق	عومره لیش هینا جبر نی ره فیق
بو ره فقی شوبه به ی کاوان ^{دو}	که هه جو عومره قه تی که کنا که ون ^{موم را کاب}
عه لاره ی عومره لیش بو ره چی افراد	وه زعیکی خاص بو بوم ولای عباد
جانکه وه ی نادوی به افراد نه با	تماشای وه زعی ابتدای نه کا
که وه لیش به قران نای نه هینی	وه زعی آخری بو عام نه نوینی
چونکی له پاشان له وادی عقیق	عومره ی هسته پال به شیوه ی تحقیق
هه ره به یه که عمه ل هه جو عومره ی کرد	که مه لیش قران له سه زکری ورد

نہ وہی تمتع نہ کا بہ لقب	لہ جو حصہ کہی شای عالی حسب
تمتع لائے وہ عناکہ ی وایہ	آسانی کاری رسول اللہ یہ
حج جو عمرہ کہی ہر بہ وشیوہ بو	عمرہ کی سہ رہہ خوبی قطعاً تیا نہ بو
تمتع نہ عنای لہ زہت بردنہ	گران بہ شیوہ ی آسان کردنہ
نہ کہ تمتعی عمرہ نہ تیا بلے	لہ پاش نہ و حجی بہ شونیا دابلے
نہ وشیوہ پیش نہ تیا لہ بد حضرتہ	لہ خاصہ کی نہ و بو نہ کہ بو لہ تمہتہ
سوامی اصحاب لہ حجی و راج	نہ ہجر بو لہ سہ روایہ و سہ ماغ
بازی بہ قرآن سحر ایمان داپست	حج جو عمرہ یان واکرد بہ م بہت
صنا بویان (ہدی) لہ گدل خوبانیا	جا کاتی لہ وسر رھاتن بو منا
حیوانہ کانیان سہ رہری سہ حجیم	بو ضیافتے فقرای حدروم
جاد گدل حضرت رھبہری دل سوز	چون بو طواف افاصلہ ی پرور
بازیکیش لہ سہ ر تمتع داھات	سحر ایمان کاتے گہ مینہ بیقات
پاش عمرہ وینہ ی نہ ہالے (مکہ)	سحر ایمان حجیمان بہت بہ بے لہ کہ
بازیکیش بہ حج سحر ایمان داپست	بہ شیوہ ی افراد بہ عذرم و م بہت
بہ لام حدزرہ تے سیدی (نام	ذرموی بگورن حد بہس لہ سحر ایمان
لہ حجی افراد بیکہ ن بہ عمرہ	لہ بہ رقم فسودی محتم و گہ ورہ

پاش عومره که یان یوحایمان دابست به حج به وینه ی مدکی به مد بست
 نه م گورینه وکاهه به به عومره خاصه ی یاران بر له سه رنه و نه مره
 مقسه دله به بد عالم بزانت مناسک بشه هر چون نه تزان
 تا ده دام نه کن له سه شیوه ی زو نه دیاتاله به هر چه عومره بد
 لانه وان یاسای نه م عباد نه نه بد به شیوه و به م طریقه ته
 وه هابد شیوه ی (حجّه الوداع) بو خویو نه صحاب به حق لتماع
 نه م مفهوم بو . به لوظیفی باری له سه رتدقیقی قاضی نصاری

باس چلدینه فی همه هزاره صلوات الله وه یاران
 له سالی حجّه الوداع را

مدولانا قاضی زکریای انصاری له سه رتدقیقی خوی وه به اعتماد له سه ر فرموده
 امامی نووی ^{رحمته} ثقیلی همه هزاره صلوات الله له سالی حجّه الوداع له نه وه له وه به شیوه ی
 افرا و بوه وه پاش ماوه کی بو به (قرآن) وه فرموده ی نیامی نووی رحله
 که حجی نه به به که هزاره صلوات الله له وه ل جبار له میفانای یوحای به حج بست
 وه نه م شیوه ی افرا ده جاکاتی گیشته وادی (عنه قینی) له سه رهانی
 وه می عومره پیشی عه لاوه ی همه که می کرد وه نه م یوحامی نه شکاند تا نا خوی
 کار وه عومره ی تینیای له وسالانه کرد وه نه م شیوه ی (قرآن) وه هزاره ت
 مخصوص بو به م شیوه که به بر له وه ده ربکه وی که همه عومره به به که وه درسته

وہ کہ عین کاٹا حذرہ صلی اللہ علیہ وسلم گلی و شتری کہ گل خویانا ہینا بو بہ نیم تی
 ہدی ، واتہ ریاری بوئے وہ کہ لہ ایام چہ شرا سہریان بہرن بوہہ شامانی
 ہرہم وہ کہ سی حہ یوانے وای ہینا بے ناکوانی لیجام بشکین ہتا کہ و
 حہ یوانا نہ سترہ رتہ بری

جانہ وعلمانہ کہ حہ جی حہ رزہ صلی اللہ علیہ وسلم بہ (کیفاد) دانہ نین تماشای
 نہ وہ لے لیجام کہی نہ کہن کہ تہ نیا بہ حہ جی بہنی وہ نہ وانہ یش کہ بہ رقران ،
 صیبی نہ کہن تماشای نہ وہ نہ کہن کہ لہ واری عم قیق بہ فرمانے خودای تہ
 عومرہ کھنتہ سہر حہ جی کہی وہ بہ یہ ک رہ فقار حہ عومرہ کہی تہ داو کرد . .
 وہ نہ وانہ یشی کہ ناوی بہ تمتع ، نہ بہن نہ بہ بیان تمتع نہ بہ شویہ
 کہ ناسراوہ لرینا وہ صردا فریوہ تی چوئگی حہ رزہ تہ لہ و سالا عومرہ
 حہ رتہ کرد چہ جہی نہ وہ کہ لہ پیشانا عومرہ تہ داو بکا وہ حوی لہ لیجام کہ
 زرگار بکا وہ پاش نہ وہ وہ کو نہ ہلی کہ لیجام بہ حہ جی بہنی بہ لکو بہ
 لہ سہرہ عنای لوعتہ کہ تمتع بہ مانا لہ رتہ بردن وہ کار بہ آسان کرد نہ
 لہ واقعا حہ رزہ صلی اللہ علیہ وسلم بہ آسانی لہ سہر رتہ دلے وہی بہ یہ کردہ وہ حہ عومرہ
 بہ جہ ہینا وہ کو قران : **وہ نہ ما کہ صحابہ کانی حہ رزہ تہ صلی اللہ علیہ وسلم لہ جی**
ہینانی حہ جو عومرہ ی نہ و سالا نہ وہ لہ سہر رتہ بہ شس بودن :

به شکیان بخاریان بست به حج عمره بیکه ده به شیده ی قرآن ...
 ده یا هه رته نیا به حج خاریان بست به لام حیدوانه (هدیایان پی یو
 له سرله و بخارنه ده و ایمان کرد تا حج که یان ته و او کرد وه حیدوانه
 هدیه لانیان سه رتری :

وه به شکیان بخاریان بست به عمره به شیوه ی (تمتع) وه
 پاشی ته و او کردی عمره که بخاریان بست به حج وه فیدیه یان دا
 وه به شی تویان بخاریان بست به حج وه حیدوانه نه هینا بو جا
 حذرته صلوات الله بخام که یان که به حج به سرا بو پی گورین به بخام به
 عمره وه عمره که یان ته و او کرد جا کانی حج بخاریان بست وه به
 حج وه همیشه یان کرد وه فیدیه یان دا وه نام نه وعه گورینی حج
 به عمره به هر بو که صحابانه در دست بوه وه بو که سی تر ناشی ..
 وه غایه و حیکت له وه داننه بو که له و وه زعه له نا و قوره ییش دا
 عاره ت بد هلی بگرن چونکی له وان و ایان له زان که هم عمره
 بیکه وه نه بن در دست نه وه حذرته ییش له و با و ره له سه ریانه
 هلی بگری وه با سای تسلیم له ریشانا داعه زینتی که حج به هر مو له
 شیوانه ی بخار و قرآن و تمتع در دستم :

نه دوی به افراد هجو عومره ی کرد
 خوی به سه به رزی له میدان ده کرد
 له سوری نیم فیدیه و کفاره
 خدیوانی هدیشی بوخوی مختاره
 که وهیشی تمتع بکا مسلم
 فیدیه له شوره به نصی اکرم
 له سوره و صرح له پیش و نمان
 دوباره ی ناوی برخواه ن فامان
 صروه ها قرآن فیدیه ی په نه دی
 نه گره بو فیدیه په کت نه که دیک
 خدیوان ده سی که وی به نرخی عادی
 له یاسای واقع نه په زیاری
 نه گره ناروژوی ده روژان فرزه
 حدوتی له وه تن سی روژ له م عمرزه
 فیدیه قرآن تمتع تا حقیق
 خیره سه سه برین ایام له شریق
 فیدیه ی تمتع پیش لیجرام به جمع
 سه ری له بتری لی عید سه هر جمع
 چی سه سه برینیان عمر زنی هر جمع
 له منا دا به زور محترمه
 صروفی بو که دای وه تنی هر جمع
 له که دای غم غریب چاتره خاطر جمع
 ده سافه ی هر جمع له ده وری سه که
 محدود ده به شرح به عید له که
 له که ده ره چوی بهره وروی طائف
 حدوت میله هر جمع لا شخصی عارف
 بو جده ده میل نو رجعانه
 بهره و مدینه سی میل بزانه
 نه م باسه له سه ره ریطمه ی کونه
 عیبی له مرو نازانم چونه

بزانت نه وکسهی بشیوهی افراد هج نه کانه وه فیدیهی له سه رنیم
 نه بی سونه ته عومره کهیشی له پاش نه و هجه به جی بینی چونکی مکر وه که
 عومره که ی روا بخا بوسا لیکرت . وه نه دهیش بشیوهی تمتع رفتار
 بلکا نه وه فیدیهی له سه ره له بر نه وه هتفارهی تحلل وه زرکاری له کما
 نه پاش عومره که ی وه ناشی که ریته وه بو بیغای غوی که وای نه که
 که رایبه وه بونه و بیغانه یا بو بیغای تریا بو که سانه دوم نزل وه که ولویه
 بیخاصی بست به هج نه وه فیدیهی له سه رنیم . وه نه دهیش که به
 شیوهی قران هج بلکا ههم فیدیهی له سه ره چونکی در عبادتی به
 تاقه کرده وه لی کرده . نهیش کانه فیدیهی له سه ره نه که رله پاش
 ته داو بندی آداب قرانه که ی نه روا بو فارجه ههم وه بیحرام بیستی
 به عومره یلکی سه ره هجو . نه نا فیدیهی له سه رنیمین :

ده که کتبه باه رلی کرده کانا
 ههم نه جلد شری
 مشهور هجرا
 ۱۰۰

بزانت فیدیهی تمتع واجب له بی باشی یحرام به هج له که وه به لام نه که
 هه رله پاش تحلل له عومره که له که را سه ری بیری دروسته هه رچن فضل
 نه وه به وه کو فیدیهی قران له ایام لشریتی داسته ری بیری ده عومری
 هه ره م چه مکه و فارجهی دروسته فیدیهی تیداسه ری بیری هه رچن له نا داخیزه
 وه مهره نه نه کفاراته هه بو فقیر ده هزاری هه ره م چه شاری به که و چه فارجهی به که

باسی حجج و عومره به بجزیره (کی کاره)

بیدارین برا	به دلی صبیار	له بو له حکامی حجی کری کار
کری کار بو حج	یا له بو عومره	له سه درو بجزیره باش وه ریابگره
یه کم نیجاره ی عینه که وایه		توم به کری گرت عینا بهم غایه
تهدر به عینش فون حجیم بو بکه ی		له عینش سالا قرت تفره ی نه ده
نیجاره ی زه شش وه هاید بلیت		توم گرت به کری له زه تابلت
حج عومره له لم سالا باخو		سالیکی تر بیه بی گو فتو گو
جاله ریاسی نه نیجارا نه		له حکامی ایجار باشه بیزانه
که کری کاری گرت بو تمتع		یا له بو قران له پهر توسع
اجیریش وای کرد فیده واکه		اصلی مستاجر به بی ره روی سر
باله بوسفراد نه جیریش وها		حج عومره که ی به زره و به به ها
که بو تمتع کری کاری گرت		له پیش به سفراد حج عومره ی کرد
عومره ی مفسوخه له نیجاره ی عین		نه که له زه را نه ی نوری عین
باخو به قران حج عومره ی کرد		بزانه به جیر زیان روی تی کرد
له سه زیریانی نوقصانه علم		تو جره ی که کم له بی دور بی له له
حیوانیکیشی نه که ویته سه		چونکی کرده وه ی ناقص که و ته ره
بازیکیش له لین باش دی زیان		به قطع فیده شش نایسته میدان

نه گه ر بونيفزاد هات به گري گرت
 به اجاره ي عين نه م قرآني کرد
 نه وه نه و حبه عومره له بوضوي
 نه بید مستاجر سوي تابی بوی
 عه قدي بچاره ایش و نسخ نه بینه وه
 نه گه ر جاری تر دا به سر تیه وه
 به لام مستاجر نه گه مرد بو
 بوی دان نه زری به بی یه کو رو
 نه گه ر بچاره له سه ر ذمه بو
 عفتی کرا وه نه مینی وه کت رو
 با جاریگی تر چه چی بوبکا
 صد ربه و سیزاده آره زوی له کا
 نه گه ر کری کار تمتمی کرد
 حوکی وه رنگه به فکر یکی ورد
 نیجاری عین بو عومره تیک ایچی
 شو جوی عومره کی ناکه وی له و صبا
 مه گه ر له باش حرج عومره ی بوبکا
 نه و سا ئوجره کی ته واد پے نه گا
 به لام مستاجر نه گه مرد بو
 به تمتمه رازی بیه رو
 نه گه ر اجاره ی ذمه بینه حج
 به و تمتمه چی به چی نه بی
 نه گه ر کری کار به عیبو حرج
 بگه ر تیه وه بو میقاته حرج
 نه گه ر زنا نقصی کوجروی دینه سر
 له گه ل فیدیه دا بیه با خبر
 مه به سم فیدیه ی ته ر که ایی ام
 له میقاته وه باش بغامه
 نه گه ر سنجار له بوقانه
 نه و بلفزادی کرر حوکی برانه

نه گه رنجاره ی زمه کرده کاره کی باشه و تزه داراده
 نه گه رنجاره ی عینه نه عره که عه قری نه فسوفه له بو عومره که ی
 ناخیری عومره هه یه له و جیدا نقصی له جره ی شی هم واله تریا
 نه گه رنجاره ی بکا نه و جاره هه یه فسوفه چونکی نه و کاره
 له غیر ی کاتنه معین رایه بهس به پی جهه له هه یه تزه وایه
 نه مانه ت زانی نه مجار برانه بازی نوضه هه ن له مجارانه
 نه رنجاره واپوسیتیم برام هه ر دو عالم بن بهه بوله حکام
 بهس له هه ر دو وضعی مروده نه دکه سه شین وضعی به کری گزوه
 یا نه وزیندوه په که که وتبی دی نایب نه گری هه یه بودیکی
 احکام ارکانه و واجباته صحه هه م سونه ته کان ده روه به
 نه گه ر هه ر دو لایینو دو مه لا بکن به وه کیل لونه لادونه لا
 واته م صریحه راسته و به ر مه لا علم نایا به هه تا بود مه لا
 بیچکه له مانه نه رنجاره ی عین واجبه اجیره وضعی بهته بهس
 که نه که دنه رتی بو هه هه عومره باوره شین وایه صعبه له م له مره
 که وایه چاری که بی مه لاله دروشته به کم عه قری جهاله
 دینه ی قون ته رات هه و نه کاره ی هه بلیت هه ر که سی بی حیلوه هه روه

(کله یه یه عه قری نه مانه یه رنجاره
 نقصی له مانه یه رنجاره یه حیلوه هه روه)

هر چه بود بکا نگل عومره دا تاره چرم له پیر بای نه م نه مره دا
 نه ونه دیناری له سه رم قدرزه نه سلیسی بکم به وینه ی قدرزه
 چو نگی (جهاله) صحیحه و مقبول له سه رعه ملی معلومر مجهول
 دوهم چاره ی کار وینه ی صدقه شرعاً پی نه لین هج به نفقه
 یانی نه وکه سه له روا له بو هج به هسان بر دای جیله دهر و ج
 خاوه ن کاره کیش بلیت به وکه سه هخر جیت پی له ده م تا نه لی سه
 به نادی خهر جی هر چی پی دای له کم له زور عالی آدای
 ترئی موسلمانان تره وانه و تره وان خودا دامان فی به یه کی له وان

باسی کری کار گرتنه بو به هر هینانی هر عومره

نینانی هج له سه روا جب بوی وه نه ی کر بی تا مردن وه یا نینانی زیندوره
 به لام گیر دوه ی ناسا عینکی وایه نا توانی بر دای بوم که سی مکرمه و نه یانه وی که
 که سی بگری بگرن هر عومره بکا بده و مردوره یا بوله در زیندوره نه سه دروسته
 به لام یا سا بلیکی تا بیه ته هیه پیوسته بیرانن .

کری کار گرتن دو جوره یه کم به کری گرتنی که سی به عینی قوی بده وه له عینی
 سالانه و کاره جی به جی بکا دوهم بیاره ی زقه واته که سی به کری بگری وه
 زمی کاره مشغول بکا بو به هر هینانی له دس لایا که لیک ترا بو به کم له لی تو م به کری
 ده بر یاریم داله سه رت سیاک له ده هم بکم وه بو دوهم له لی و اجم کرد له زمی تو دا

که چه جلد عومره نیکنم بو بکمی نیسیال یا سالیکی تر به نه وه نده رینار وه
 کارایشی قه بول بکا : به لام واجبه نه وکه سه نه هم شخصه بگری نه گری
 که سه روه صیمه تی مرده که به وه یا خونه نفسی کار برای زیندی نه هوشه
 نه وحی چه جو عومره که ریاری بکا بوگری کاره که آخه به شیده ی بیفرازه
 یا تمته یا قرانه چونکی له بیچاره دا یا تعیینی عمه لی گری کار یا تعیینی
 ماده ی عمه له کم ی که چه ن رورته واجبه :

جانله که کار برای بگری کرت وه نه وحی عمه له کم ی بو ریاری کرد وه گری کاره
 عهینی نه و کاره ی بو کرد نه م زور باشه وه کم صوره تا فیدیه ی تمتع
 یا قران له سه ر مستاجره وه له مال له وحی به جی نه گری :

وه نه که گری کار مخالف ریاری کرد له مستاجره فقراری کرد نه وه نفیسی تیدایه
 به وجوده که به یانی نه کین :

بودینه کار برای بگری کرت بو جو عومره به تمتع وقی له پیش دا لیحرام به بیسته عومره
 وه پاش عومره که چه هم بو بکه که چی گری کار به بیفرازه لیحرام بهست به جمع نه وه
 نه گری بچاره ی عهین به مثلا بلیت را قوم گرت بگری بو ماده به نفس هرت نیسیال
 به تمتع چه جو عومره م بو بکمی نه وه نه و چه چه کار برای گری کار نه یگا در بسته
 به لام عقدی بیچاره له عومره که به مال له بیسته وه وه پیوسته به عقدیکی تازه

بگری بگریست بود عومره و نه نه که ز سنجاره ی ذنه بود نه و نه سنجاره که در حج خویا
 ماوه ته و نه لام نه که گرافی که در پاشی هر چه که عومره ی بود نه کا نه که راده
 بود و میقاته که نه مری کرده پی نیجانی تیا بیستی به عومره نه و نه نه کابری
 کری کاره فیصدی نه که دینه سم ری لر بانی نه و نه رکه میقاته و نه به قری
 نه و نه سافدی به پی بیفاتی که نه نه لوجه کی که نه نه بیته و نه و نه پی
 نادری ..

و نه نه که پیشوه ی قران هر چه عومره که ی بود نه نه و نه نه که ریم مری کاره روجه
 طوانه کعبی بود نه نه شماره ی هدوت ته و اف جا یکیمان به نینه تی عومره
 و نه جا یکیمان به نینه تی هیچ و نه روجه سمعی به نینه صفا و نه روه ی بود نه نه
 شماره ی هدوت جاری به نینه تی عومره و نه جاری به نینه تی هیچ نه و نه رز پاش
 چونکی نیجانی به نینه به هر چه عومره له میقاته و نه صح انه ما و نه بود به نیجانی
 عومره له میقاته نه و نه و نه هیچی ناکه دینه سر و نه نه که رهر و نه کو قران عاده
 اضالی هر چه به نینه نه و نه نه لوجه کی که نه نه بیته و نه نه نه نذازه ی که نه نه
 عومره که ی ..

و نه نه که بگری گرت بود هر چه عومره به پیشوه ی یقزار و نه نه به پیشوه ی قران به نینه
 نه نه نه که سنجاره ی عین بود نه صدره تا عه قده که نه نه نه بیته و نه نه و نه عومره

بدنفسی کردی کاره که دانسته مری وہ پیوستہ جار یکی تر عم قوی بیچاره که تازه
 بکنه وہ بہ لآم نہ گہر کا برا کہ ہم جو عومرہ کی بولہ کا مرد بو نہ وہ نہ م
ہم جو عومرہ یہ بو دروستہ ہم رجبہ ن مخالفی بنیایہ چونکی خود ایمین
 صہ یہ لہ سہم ر آزاد بونی ذمہ کی مرده کہ لہ واجہی عومرہ :

وہ نہ گہر بیچارہ کی زہم بو ہمہ جہ جو عومرہ کہ بوری کاره کہ نہ بی وہ پیوستہ
جار یکی تر ہم جو عومرہ بکا بو کہ صلہ کہ وائہ بیچاره کہ بہ تال نابیتہ وہ
چونکی بیچارہ کی فی الذمہ بده :

وہ نہ گہر کا برای کی کار بہ شیوہ کی تمنع ہم جو عومرہ کی بو کرد نہ وہ لہ اجارہ کی
عین وَا عومرہ کی بہ تال وہ پیوستہ جار یکی تر عومرہ کی بولہا وہ لہ جارہ
زہم را نہ م جہ جو عومرہ بدنفسی کردی کاره نہ بی وہ پیوستہ جار یکی تر جہ
عومرہ بوری بولہ صلہ کہ بہ شیوہ کی افراد وہ کو نام زرا دہ :

وہ نہ گہر کی کاری گت بقوان وہ کا برا بلفظہ کرد نہ وہ نہ گہر بیچارہ کی عین بو
عمدہ کہ لہ عومرہ کہ را بہ تال نہ بیتہ وہ چونکی تا طیری عمل لہ کاتہ معین دروست نیم
وہ لوجہ کی بیش عومرہ کہ بیش نادری پی وہ نہ گہر بیچارہ کی زہم بولہ وہ بیچاره کہ وہ کو
خوی نہ بینیتہ وہ بہ لی نہ گہر بوجہ عومرہ کی نہ گہر بیتہ وہ بویقائے سابق نہ وہ فیدیم
نہ کہ بیتہ سر وہ بہ قہ کی نہ و صافہ کی بہین مکہ و صیغاتہ لہ لوجہ کی مارہ

و نه گره بشود و منع هم جو عمره کمی کرد له و له اجاره ی عمینا و و کوله شیبی
 جمل را نه لی راجع و ایه عقده که نه بینته و و له لیجاره ی زب را بی گویان
 عه قده که باقیم به ثام له که رکابرا له کانی یحرام به هم جدا نه گره رتبه و و بویش
 فیدیه ی له که ریته و و به قوی نوقصانی هم له له لدرجه که شیشی کم له بیته و و ...
بیدار بن نه گره چه لم به یانا باسی کرا و به ثام بر فضیله اگا دار بن
 له هم رما و به یکنه به مخالفه کا برای کری کار شج و زنی کرد له میقات
 پیوسته بگر ریته و و بو میقات نه نافیدیه کمی له سه رخی واجب
 بیدا و به نه ندازه ی زه هم تی یحرام به ستم له و میقاته و و له کری کمی
 ناقص نه بی :

و نه گره به هوی چاهم و و هم چه کمی به تال بو و نه و نه گره لیجا
 عین بو نه و عه قده نه نخه نه بیته و و پیوسته جاری کی تر به کری بگرن
 و نه گره اجاره ی زب بو نه و و هم جو عمره له سه رخی صیبه کری
 و نه که به رافاره که شیشی پیوسته سالی را هاتو به ته و نه قه زایان بکانه و بزوکا
 جا له سالی سه هم را له بائی کا برای شاجر شیشی له و هم جو عمره بکانه و و
 و فیدیه افادی هم جو عمره که شیشی له سه رخی بی تی ...

وہ پیوستہ بران پیوستہ بودا من زانی عہ قہی اجارہ کا برای بہ کری گیراد
 مہ گہ ل نہ و کہ سا کہ نہ و بہ کری نہ گری چہ وصی مرد چہ کا برای زیندوی پے
 کہ و تبہ زانا بن بہ ارکان وہ واجبات وہ سونہ نہ کالی صرچ و عومرہ
 زانستی نہ و انہ نیش گرانہ کہ و ابے زور بہی عہ قہی میجاوہ کہ بہ تال نہ بے
 عہ چہ ن رہ عہ قہی خودا زورہ وہ مادام کا برا صرچ نہ کا بہ نہ تے کہ سیکی
 وہ ہا کہ حصہ عومرہ واجبات نہ سہری نو سید و ابہ دروست بی وہ خودا
 قہزل بکات :

وہ چاری کہ آسان بی ہم کارا روشنہ یہ کم نہ و کہ سہ کہ نہ و کہ سہ رہ و انہ
 نہ کا بوجہ بہ شیدہی (جعالہ) رہ و انہ بکا نہ غنای جعالہ نہ مد یہ کہ سی
 مالیکی دیاری بگریتہ ذمہی خوی بو کہ سی نہ مقابلہ کاریکی معلوم یا مجہول
 وہ کہ نہ وہ بلی ہر کہ سی کیتبہ وون بوہ کہ مہ بو بیدیتہ وہ رہ دینارم نہ
 سہ رہ تیلیسی بکہ م وہ کا برائے بہ ہر چہ نہ حمول کیتبہ کہ ی بو بیدیتہ و
 واجبہ ف وہ ن کیتبہ رہ دینارہ کہ ی پی بدہ وہ کو قونہ رات یہ کی خانگی
 نہ دا بہ قونہ رات ہر وہ ستالے بوی نہ واد بکا ہر زار رہاری پی نہ دا
 کا برایش ہم شوینا نہ ل ہر کہ سی ہم جو عومرہ نیکی شہ رعیم بو بکا کہ سہ م
 دو صدر دیناری پی بدہ م جا نہ و کہ سہ کہ طابہ نہ رواہ جو عومرہ کہ ی بو لہ کا

وہ کاتی صاتہ وہ خاوه ن کار پارہ کہ ی پی نہ را .

دوہم چار شیوہی (حجج بہ نہ فقہ) نہ شلا کار الی خوی آمارہ بکا
لہ بہرہ نای خودا ہم جو عومرہ کی بکا بو فلان کہ سی مردو کہ حجج لہ سر
واجب برو وہ نہ ی کردہ : خاوه ن کاری نہ و مردوہ بش بہ نادک
مہرہ فی نہ و س فزہ وہ ہر چہ نہ آره زوی بی پیدا بہ کارا لہ مقابلی
سجاستہ کہ یہ وہ :

یتر لم روشیوہ دا طرفین لہ کانی ری کہ متن لہ ستر سٹو فزہ کہ ہرانن آرابہ
حجج چونہ یا نہ زانت در دستہ وہ نہ و کہ س لہ روا بو حجج کہ نہ گم رخی
نسانی نہ وہ باشہ نہ کہ نہا نہ پرسی لہ عالمی وہ آرابہ نشان نہ را و نہ و نہ
بہ حیجان دینی :

ہر دا بہ شیوہ امتزگاری پیمان نہ لیم نہ و کہ سانبہ کہ حججیان لہ سر
واجبہ وہ آرابہ تازانن ^{واجبہ} فیزی آرابہ بین وہ یا خود ہر بہ وہ کہ س
عالمی آمارہ بکہ ن بودہ وہ کہ لہ ریگہ را آرابہ احرام و طواف سہ عمی بہ بی
صف و نہ رود و چون بو عمرہ فات وہ کہ رانہ وہ لہ عمرہ فات وہ
باق واجبہ کاینان نشان بدنا ہر کہ س دارابی وہ خوی آراب نہ زانی
وہ پرسی عالمی زانہ کا نہ وہ حجج عومرہ کہ ی بہ تالمہ وہ تاوان باری قیامتہ

آداب طواف کعبه الله

که بخیامت بست بی گدرد و گدرد که	به بخلصاصی دل زد و بکه له سه که
کاتی که گیشتی به حاکی صبر و م	غوسل سوننه ته نه برای اکرم
که چو نیمه ناو به بیت برای خود آنا	طوافی قدم بکه به اخلاص
نه سه سوننه نه نه م جار هوت م گره	آدابی طواف لمن وه ر بگره
بو طواف همه به گلی واجبات	که لی سوننه تیشی معلوم بن له لاش
یر که بین واجب ستری عموره ت بو	بو ثرن سه ر تا پا غیره ده ستور
بو پیا و ما به نی نا و کو که ثرنه	حونشی وه که ثرنه معلوم به له تو
دوه م پاکی به له پیسی بو له ش	بو به رگو پوشاک بزانه بی غمش
له بی دهس نویشری هم له له ش پیسی	ناشین بو ده وری که عبه تقدسی
ثنی بی نویره یا خوزه یسانه	چاری همه صبره قدرای به زردانه
کاتی بر کار بون برون بو طواف	چاری تر همه به بشبوه ی انصاف
له سه رقه و یکی سیامی احمد	ابن حنیلی اعلم و اشهد
همه چن طهارت واجبه علم	برای در او به بیاسی اسلام
به لام له باتی نه و طهاره ته	فیدیه کافیه چون کفار ته
با طواف بکن به حالتی خوبان	به لام حیوان سه ر سبرن بویان

مطافيش پاک بي سامه گر له وړی . لوتوزه حمت په خوی لی لابه کی
 دهس نوڅرت شکا له ناو طوا فا . حوت مده به سمه حفاي خلافا
 به په له برودهس نوڅری بگره . له وو کردته زیزی پی بگره
 نه ر بهینی زور پی نه بی بیته وه . له نه وه ل جارو پیا یا بیته وه
 واجبی سی هم نه م یه (کابه) . لای چپته وه بی بدل آگابه
 چواره م به کمین طوا فی اسعد . دامزری له سر ر (حجر الاسود)
 له لای چه پیه وه پئی راووسته . دهس به طواف که نه م شیوه بسته
 به ره و زوی برتو همتا لانه دهی . جا په لای راستا طوافت نه کی
 پنجه مین واجب طواف حه دربار پی . به لکو داخلی حه و ده رگای نالی
 شه شه مین شیوه ی طوافت وای . به ده وری نه جزای گشت کابه رابی
 نه ک بروی به سر له وشاذه روانا . زیاده دیواره له کابه سی جوانا
 پالمه سوړه دا ده سنت دریزه کی . له شه شازه روان ده سی خوت گیزه
 یاله طوا فاجهی سما عیل . پیا یا رابوری ره ضیل صد ده ضیل
 چونکی نه و (حجره) له کابه سی برززه . که ران له ده وری له شه رتو فرزه
 یانی طوا فاجه فرزه له سر رتو . (کابه) دا بگری هیری کوته و نوا

طواف مطلق کافیه و کامل	حوتہ بین قسوی طواف بہ دل
یہ کہ ہم وہ بہتی شخصی ناسک کی	بوجہ طواف نہ ناسک بی
یا کہ بوقدم سونہ فی معلوم	وہ کو طواف افاضی معلوم
قصیدی مقیدہ فرزندہ بیتہ جی	بہ لام طواف نہ خارج بی
بلی نوبت طواف الوداع	وہ کو طواف نذری یا وداع
نہ ناسک نین پشی بزائہ	او طواف النذر چونکی نہ مانہ
بی قیدی تعیین رہس نازہن	پرستہ قصیدی تا بیتہ نہ دان
غیرری طواف مقسودہ بتو	ہشتہ م قصیدی خوت لاندہ ہی لب
قرت طواف بی نہ وجیکہ جوانا	نہ صرحد و جاری طواف کانا
بہ پی سور بخوی نہ عزری مطا	سونہ کی طواف وایہ بی خلاف
رہس بینرہ سدر حجر اکود	نہ طواف را بہ یاسای اسعد
ماچیشی بکہ نہ بہر دل بہری	نہ و بلی خویشت رانی نہ سدری
بہس فرزندہ ہی شاہی مختارہ	نہ گم زری نہ کہوت رہس یا اشارہ
بوزیارتہ حج اکود	حرامہ ہیرش نہ خسوس بہ عدد
نک نہ عمارتہ دور نہ ممکنہ	عبادت نہ سدر سونہ تی رہینہ

دهس پياھيٽي روكني پيماني	ههروا سونه ته ٺهجي پيراني
زڪري مشهوره خيرت پي نه دا	له به ران به ري ده رگاي کا به
بيان هونيه وه وسيله ي نورن	له دوعا کان هه رهجي ما ثورن
به لائڻ بوڙن ان دورى صوابه	سونه ته بو پياو نتر کي کا به
سونه ته طواف بو نورو پرتو	پياوان له روزا بوڙن ان له شه
تاره رکاي کعبه ي حمزه ته جليل	مطاف ما به نبي مقامي خليل
تاره واقه کان هه هو مطافه	بازگيشي نه لين دور له خلا فه
سي ده وروي نه ده ل ره طي تبديه	له و طوافه دا سعي له دوايه
ثران آرامي پريسته بيان	سونه ته بو پياو نه ک له بوڙن ان
په له له ره و تا و نتر کي هنگاو	به پيمان له (رمل) بو کا نه شتا
شيوهي (اضطباع) به رزه به پيا	له و سي طوافا ترميليان تبياه
اضطباع بو پياو سونه ته و ليح	هه روا له سعيا به واته ي صحيح
سهريان له سه رهچ له بو عافه ص	ناوقه وي فوته له ٿرير باله رس
خونبدي نوران له کا نه طواف	له لاي شافعي خيره بي خلا ف
تا به تي نه وه ي ثابتو و ما اثر	مانعش نيه له وروي شه شهر

سونه ته طواف يهڪ لهر دوي يهڪ بن	لاي قه ولي فرزه جابابى شڪ بن
پاش طوافه کان له پشتي مقام	له بد ابراهيم عليه السلام
دورکات له نويز سونه تي دينه	منصوصي آيه ي ذڪري بدينه
له يه کم رکات سوره ي کا خون	بودو هم اخلاص معروفه مسنون
له روزا به ستر له شوا جهري	بکونيه ره وه بودوري اجري
لاي بارئي نيام له م نويزه فرزه	چون له مري خوداي سمع او سمع فرزه
سونه ته خشوع بودکاته طواف	له وه به پيويسته بوده روزي صف
مکروهه و تار الاله برخير	نظري هم رام هم رامه بوغير
طواف به وينه ي نويزه بونسان	له گه لي شتا يه کسان يه کسان
له هرج را چن جي بودوعا و نزا	بوداره ي خير و بود چاره ي سزا
له طواف دراو لاي ملتزم دا	له تير ميزابا و للاي زه م زه م
پشتي مقام حضرت خليل	ره م به دوعا به له ي براي جليل
له سه ر صفادا و له سه م روه ي برز	له سه ره فانا حاضر به بودع رز
هم سوزده ليفه جيگه ي دوعا يه	رنا، م له بندي لاله و نزا يه
له کاته ره جي هم رسي جه م رات	دوعا له بيته وه سيله ي نه جات
هم چن جي دوعا ناكري همري	له مانه ي فرموده حسن پهری

یاسای چونہ نامہ مکہ و خانہ فی ہوندا

کافی نیچا مدت بہست لگ لہ رہ واس ذکر دو دعای غیر و لیک کردن بہ بریدا
رو بکہ رہ شاری مہ کہی مکرم زادھا اللہ شرفا کافی نزدیک ہوتیہ وہ لہ عمر زری
حدرہ م غوسل بکہ وہ بہ دس نو ترہ وہ ہرورہ ہرورہ وہ داخلی شاری
مکہ بیہ کافی کہ کہ عیبی پیروز رہ رکہ دست دو دعای تائبہ بی ہر بہ بیچونہ وہ
بہ نہ رہ بہ وہ داخلی مرکز دتہ مکہ بیہ و فوراً دس بکہ بہ طوافی قدم ، و آن
طوافی وارردون بہ کعبہ لہم طواف سو نہ تہ وہ ہر انن طواف چہ واجب
چہ سو نہ تہ چہ ن واجبات وہ چہ ن سو نہ تہ وہ چہ ن مکروہاتی
ہر بہ .. واجباتی طواف ہشت شتہ یہ کم پاک کی دس
وہ پوشاک وہ جیکگی طواف لہ ہر رہ پیسک کہ عم نوی لہ نہ درالجہ
وہ پاک کی یہ لہ بے دس نو تری وہ لہ ش پیسی ہر چہ ن بہ ہوی ہر زورہ
رشتہ وہ بی : لہ لگ رشتی لہ و کاتا کہ دتہ عوزری شہ رحی بہ وہ یا حد
مندی بو وہ کہ دتہ زہ یسائی یہ وہ لہ وہ لہ بی صبر بکا وہ لہ کہ را
بجینیہ وہ ہر تا لہ و عوزرہ تہ و اولہ بی وہ یا لہ فرین زہ یسائی زرکار لہ بی
پاشی لہ وہ غوسل بکہ وہ بین طواف کہ یان بکن : وہ لہ لگ رہ بیان
لہ وہ کرا لہ کہ را رہ دام بکہ ن لہ تہ سی بہ جی مان لہ قافلہ کہ یان لہ وہ ہر
سہ برین بہ نیہ فی زرکاری لہ بحرام وہ ہرورہ وہ بولاتی طویان ہر تا سلیکی تہ

لا رازي
خواران

بريان ري نه که وی بينه وه بود حج . بهی لیم وه زعا ایامی احمد بن محمد بن

که به کیکه له چوار ایام که وروه کان فرموده نیکی هیه که طهارت شرعی دروستی

طواف نیه وه دروسته که سر لیم فرموده که وژنانه حیوان قائم بکن

که م طواف پیس نه بی وه صورت جار طواف بکن به ده وری کابه پی پوزا

به لایم واجب له بی سرریان حیوان نیکی و ابو قریبانی بشی سهری بترن

بوقیدی ی نه م بی طهاره تی به وه که له به به کفاره ت بویان وه عالمی

به رز ابن قدامه نه م فرموده به له کیتی (مغنی) و اوسیه به م عباره ته

و عن احمد ان الطهارة ليست شرطا فتي طاف للزيارة غير مطمرا عاردا ما كان بركة

ای عاردا الطاهره
مطهره
مطهره
مطهره
مطهره

فان خرج الى بلدة جيرة بدم انتهى روی با چینه سر لیم فرموده ای ایام احمد

به م جوره هجه که بیان ته واد بکن : تا نه که رخواست و فیقی و اجاریکی تر بینه و

بر هج وه نه که مجایان نه به وه و واجب که بیان به می هینا وه :

که م باس فرموده نیکی ایامی شافعی هیه حیوان لا رازی به که پاشی نه وه ژن ماوه

شم و دروژی هیزی را بورد وه زعی وای به راهات که خونیه کی به ته وادی نه

وه تا چاره که سه عانی یا زیاتر نه م پاکی به ده وای کرد نه وه و عاده ی پاکی به

به ماوه ی هیزی رانانی دروسته نه وژنانه له سر لیم فرموده به که که رنه و کانی پاکی به

ده ست که دست بویان که برج غسل بکن وه برون طواف کابه پیرو بکن نه م دروسته.

بوعملک نفسی ضیمان تعلید ماین بکن همتا جسمه که ماین بو بگری وه بنخوشی بزونه
 نه که ریگی له کاتی طوافی دهس نویری بهس راهات نه وه زو پتروا دهس
 نویری بگری و بگره ریته وه له ستر نه و ژماره ی طوافانه کردیتنه همدت جاره که
 ته واولیگا . وه نه که رماوه ی دهس نویره که ی زور بو نه بی هدر له کیم
 طوافه وه دهستی بیگاته وه :

واجبی دههم راپوشینی عم وروه ته که بو نیرینه ما بهین ناوکه نه ژلو بی تی وه
 وه بدژن همدوله شیمی قی آلا ده ستوده موچادی وه صوگی نردمی وه کوهوگی ژنه
 واجبی که همد نه نه طوافه که له یه که م نوخته ی حوالا سوره وه دهست بی بگری
 نه نانه و طوافه حسیب نگری که وای نینان به قوی پی و له لای چه پی نه و
 هجه راکسوره وه بولشی وه ترو بکاته به رره که همتا لاله رالی جا دهس بکا
 به کار هونی چهارم واجب نه یه که فالوی کابی پیروز بکه وینه لای
 دهستی چه په وه پنجم نه نه یه که ژماره ی طوافه کان همدت جارب نه وه
 نه که رکه و نه شکوه وه له وانشهش جاره یا همدت نه وه پشش جاری واینه
 وه طوافیکی تر بکا بانه دگرمانه ره برچی .

شه ششم نه نه یه که نه وه همدت جاره طوافه به ده وری همدوله جرای دکابه ، راج
 یانی به ده وری نه و زیاده دیوارا که له دیواری که عبه درزاوه ته وه وه به ره وری

له و شوبه بشا که شه پوره به ر هجری اسماعیل چونگی له مانه له عینی فالو
 کعبه اللهی پیروزن : قهرمانه گر له نریکی کعبه را طوافی کرد
 وه به فرزند تقیر ده سستی چه پی راکیشا بوئسه رنه و زیاده دیواره وه
 به وشیده همل سوسا به ده وری که عبه را نه وه طوافی کردی روست
 چونگی دم کانه بشاره سستی چه پی واله ناونه جزای که عبه دا وه به ده وری
 که عبه را همل نه سورا وه

حدوتهم نه به نه وه لی طوافی که وه قدسی طوافی به بی بی نه لام نه و
 طوافی نه که ر خارج مناسکی هرج بی وه کو طوافی ویداع ^(۱) یا طوافی که نذری
 کردی له سه رفوی نه وه پیوسته له نیت که یا دیاری بکا بلای نیت تم هم به طوافی نذر
 یا طوافی مال آوالی نه کم فقط بو طوافی قدم و طوافی روکنی هرج یا عدوه همر
 نیت بی طوافی بیت به بی ریاری کردن که طوافی روکنی هرج یا عدوه به یا قدم
 کافی وه قناعتی پی نه کری :

هه شتم له واجبات نه وه به له و ما وه طوافی قدس و نیت کی له دعیا ره ته
 لانه را بوشتیکر وه کو قدسی تماشا کردی نه طواف یا نه وه نکه که همل سوسا
 به ده وری به تیا یا بو منظوری نه و بنا یا نه وه له و فسانه که له دیا همل

۱) دلیل ده ره پندی نه طوافی نه وه به که له پاشن هر دو قلله وه پیش تحلل مناسک نابنی همل

سونه تہ لکائی طواف

سونه تہ لکائی طواف زورن یہ کم نہ مہ یہ بہ پی ہوی بہ وہ وری کہ عید
 بسوریتہ وہ تھہر چہ ن کہ طواف بہ ساری روزستہ دوہم سونه تہ
 نہ گہ بہ بی آراردائی ہنگ بوی بگری لہہ مو طوافہ کانہ دست پدا
 لہ دھجلا سورہ وہ تہ ویلی لہ ستہ روائی وہ ماچی بکا نہ گہ تری نہ کہ دست
 بوی بہ سی وہ ستی کی پدا وہ نہ گہ تری نہ کہ دست بشارہ فی بوبکا نہ مہ
 بر پیادہ بہ لام بوژن نہ مہ وہ زغانہ سونہ تہ نیہ الا لکائی شہ وا بہر
 مہ طاف خالی بی لہ و ترہ بالغ :

سہم سونہ تہ بو پیاد لہ نزدیک دیواری کابہ وہ طواف بکا نہ گہ بوی ری
 بہ لام بوژن سونہ تہ لہ دورہ وہ بی مہ گہ لکائی مہ طاف خالی بی :

چہارم سونہ تہ بو پیاد دست بینی بہ روکنی بہ مانی دا بہ لام ماچی نہ کا
 بہس لہ پاش لہ وہ دست لیدا دستہ طوی ماچی بکا وہ باقی روکنہ کان نہ ماچی
 کر رہیا ن وہ نہ دس لبیا نیان سونہ تہ نیہ

پنجوم لہ و طوافہ دا کہ سہم ماہینی صفا و مہر وہی بہ دواد ایلت خوی طوافہ قدوم
 لہ صفا یا طوافہ روکنی بی لہ سہی وہ ورہی نہ ول دا (رمل) سونہ تہ بو پیاد
 کہ بہریتی بہ لہ پہ لہ پہ لہ کردن لہ ترہ دتا وہ نزدیک بونہ بینی ہنگا وہ کان ...

ششم لہو سنی رہ ورہ دا کہ رہ یلیان تیدایہ سونہ تہ بودیاد (راضطباع)
 کہ بریشہ لہو ہر دور سہری فوتی سہ رو بختہ سہ شانی چہ پی وہ نا وہ
 راستہ کہی بختہ شیر قوی راستی :

ہوتہ م سونہ تہ کہ طواف کان ماہہ بیان نہ بے واتہ ہر طوافیکی
 تہ واو کرد بہ شوینی لہ وا رہ ست بکا بہ طواف ہمتا ہر رہ و بیان تہ وا
 کہ ہنی : کہ وای مکروہ ہرینی طواف بودہ جسھینی نویری جنازہ :

ہر شتم پاش تہ وا بولے طواف کان سونہ تہ دور کات نویری سونہ تی طواف
 بکا لہ پستی م قاسم ابراہیم وہ عی نبینا و علیہ السلام لہ رکاتے یہ کہم دا قل یا ایہا
 وہ لہ رکاتے روہنا قل صواللہ احد کجینی تہ کہ لہ ہم قہرہ پانچ لہ ویا نویرہ کہ رہ کرد
 ہر وا بودی ہساعیل تہ کہ لہ ویا نہ کرا ہر وا بودی کہ لہ مزگم و تہ کان لہ ہر رہم دا
 تہ کہ تری نہ کہ دست لہ خارجی ہر رہم دا تہ ہر حال تہ رکے نہ کما ہمتا نہ کہ رھوی
 ہوس نہ کرا کری کاری بگری تہ و نویرہ ی بود بکا وہ کولہ ایضاح دانندی فریوہ تہ
 وہ تہ کہ رہ سونہ فی عام دو طوافت کرد بہ وہ درسی کہ عیبایان یہ کہ طوافت کرد سونہ
 تہ و دور کاتہ نویرہ لہ پستی م قاسم ابراہیم و بکہی لہ پاش ہر طواف لہ و طوافانہ و
 وہ بود بکا خارجی ہر رہم م کہ کافی تری کہ و تہ بیت سونہ تہ ہر چہ ان ہوی بکر
 طواف کعبہ شریفہ بکا جاری ہی دو جاری یا زیارتی وہ تہ ہم پش ترہ لہ نویرہ کرد

آذابی سعی له بینی صفا و مهره در

سعی له بینی صفا و مهره در	له پاش طوائف خانه که ی خورا
هاتو چوی ناویان له رینا فرزه	که م صفا و مهره دو چین له و عرزو
یه کم ابتدای سعی له صفا	وا جباتی سعی چوارن بی خفا
سعی هم هم و جارب له سه ریفنی	دو هم آخری به مهره بینی
له پاش طوائف روکن یا قدم	چوار هم بسیم جی به شیده ی مرسوم
اعاده ی نا کا پاش تزوکنی معلوم	له وه ی سعی کرد پاش طوائف قدم
پاش طوائف روکن له پیشی سعی	نابی و قوفی مهره فیه ی علیا
بایستی لم هیجا تذکاره و تقریب	که م ت یوره رکوت زوگان ته تیب
	سونه ته کافی سعی
صفا و مهره در سه رکوت و یته سه	سونه ته به قوی قامتی به شمر
سونه ته له شمر کرده دوی بشیر	له سه ر صفا و سه دفعه تکبیر
له یاسای سعی له ی برای خبیر	جا حمد و ثنا و خاتمی تکبیر
له ویا توند له ترا و پیادی مراعی	شوینی تا بیه تی هیه بوساعی
بیس له بو پیادوان : بوژن بدعتی	مهر ووا (اصطباح) لیرا سونه
مهر سه ری جاری بیه با صبر	سعی هم و جاره له م سه ر تا له و سه
ویردی مائورت فراموش نه بی	بهم هاتو چوده سعی دیته جی

آداب سبک لب بینی صفا و مروه دا

سونته که نسان طوافی بهیتم و او کرد و ندری کرد له پستی هم قی بر ابرهیم و ه علی نبینا و علیکم السلام
بردا استلامی حجاب الا سود بکاته و ه جابر و ابوسمی لب بینی صفا و مروه دا و ه واجب
سعی چوارن یکم له ده لی سعی که له به رزنی صفا و ه بی دوهم آخری له
سعی له به رزنی مروه دابی سههم شماره ی له ده هاتد چوه صوت جاری
بهم اعتباره رویشی له صفا و ه مروه به جاری و ه هائنه و ه لم مروه و ه
له صفا به دو جابتر میری چواره هم له سعی له پاش طواف الصلوات و ه یا
له پاش طوافی روکنه و ه بی و ه و ه جاری به که له پاش طوافی قدوم سعی کرد
له بینی صفا و مروه دا له و ه له پاش طوافی اعاده ی له و سعی ناکاته و ه چونکی
له م شیوه دا سعی که ی مکروه له به رنه و ه سعی له عبارات مستفکینه و ه نابوی طواف
و ه سونته لکن سعی زورن یکم سونته سعی که ی له گل دهس ندریابی
و ه عورتی داپوشرای و ه به خلدی له م و ه مکروه دوهم سعی که ی توندی
له هیچگی توندرویشتن دا و ه عاره بی له باغ شونیه کانا سههم سونته که له و
صوت جاره هاتد چوه مابینان کم بی و ه به کله شونیه یک بن به پله کردن
چواره هم له لربوی تری که دست له ده غنی ه لوه تابی پنجم له به که رعایه تی له و
ذکر و رعایا نه بکا که وارزن و ه سنف رزور بکا و ه بلیت رب غفر و ارحم و بخا و رعایا
انک انت الاعز الاکرم اللهم تناف الینا حسنة و فی الآخرة حسنة و فاعذنا بالابر

باب اختیاری لزومی له نه و عم کا

که آگا داربری له و آرا بانه به دل گری بگره بر نه م به یانه
 توخت مختاری له و سی نه و عا نه نجرام هه رچونی نه بهشی جوانه
 نه ربه تمتع نجرام که بهستی له مانگانی هه ج نه بی بیبه سنی
 که نجرامت بهست له عه رزی بیقا رو بکه له به که له بر به ره کا
 نزدیک بویته وه له عه رزی هه رم غوسلی له شی بکه و بیبه خا رجه
 که یشتی به به یت رهس که به طوا روکنی عومره به بی شو بهم و خلاف
 تو راستت که وی له من گوی بگره طوافی قدوم رهس یارا لیره
 آرابی طواف زو حالیم کردی به حیسان بینه به جوان م رری
 پاش طواف بر تو بر سه عی مابین صفا و مه ره که حق ای لورگ عینین
 پاش سه عی به حلق یا خد به تقصیر تحلل بکه و حوت بکه به میر
 تا نجرام به هه ج به حق بینه پیش نه سفولی دین به بی لکردنه لیش
 له لویژی سوخت له ره وری قوربان له طواف بیت بو چاری تا وان
 یا خود له و به بیا چهن عومره بکه ی یقین به جه زای طری هفت نه که
 یا هر له بیتا به دلیکی ساف لوره زای خودا بکه اعتکاف
 جا لکانی هه ج هات مه رانه هسته اعلام بهرج وه کو مه که لی نجرام بیبه سته
 بر و بر ریتا شم و بنوه له وی که نا به قه ولی فی ریه ت له که وی

جهنن برو بد نه موهی عظیم	لویزه کان بکه به جمع التعمیم
ما برو له بد عمر صهی عمره نشا	بپاریره وه له هوای کائنات
له روش آواید له سه رعه رنه	بیره خوار وه بد موزده لفه
مزابوعشا به جمع التاخیر	له ویدا بکه بی ته فیه ونقصه
به موزده لفه حرفتا به ردی جوان	هدل بگره له بد رحی چهره کان
له پاشی نیوه شه و پیرانی بی سام	دایه رن له بد (مشر الحرام)
جوانه کان له پاشی لویژی به بیانی	برون به شیوه ی شرم آسانی
پاشی هرن وکه وتن زور مرتبه	بزدن بد زمی حیره ی عقیه
پاشی رمی چهره زوبکه له هنج	چی سه برتینه له بیانی اندر
فدیوی تمنع سه رپیره باشم	که م جار به پاکی سه رت بناشم
به کم کخل به دو له مانه	بوتد حاصل بد بیانی جوانه
به غیر ی جماع سه رچیت له ته دی	له هدرامه کان بوتد حلال نه دی
که ویش به طواف بوتد هلاله	هر درد کخل له وی که ماله
دهی پرو بد به یت بد روکنی طواف	پاش طواف سه می صفا و مروه ی
جا پاشی نیوه رو بیوه منا	سه شه و له وی به به شادید همنا
شمه روزه ی شریقی هر روزی چهار	ره می عبات بکه به قمرار

شبهه‌ی قرآن و آیه که روی

نه‌گه ره رقران، سحرام که ت سبت	هر جو عومره ی جوت کردت به به سبت
که چوتیه (مه که) طواف القدم	جی به جی بکه به یاسای معلوم
طواف القدم لیرا مورفه	مادام طوافت پیش له وقوفه
نه وهی له پوجوج پیوسته بکری	بهر جو عومره بورت ره وا نه دری
فیدیت له سره وینه ی تمتع	له بر آسانی کرده دت فاسمع
نه که افادت منصوره به دل	افراد روزا که و دوره له مشکل
باشی سحرام به ستن به ریکی صاف	روله مه که بی به عرضی طواف
افضل وه هایه بشویه مورف	بروتیه مه که پیش وه زعی وقوف
له پیش مه که درا چونه عومره فاش	بوگه لی سوندت له بی به آفات
که چوی بود (مه که) له (ذی طوی را)	حزوت بشود تا دان بده به آدا
که به بیت بینی به صفای سینه	ندری ره حمه تی خودا ببینه
بپاریره وه له خودای منان	بو شرفی سبت برعم فوی تادان
نم جار له ده رگای بنی شیبه و	بشهر موند ره ب هرر به بیت وه
وزا طواف قدم بینه هم	تختیه کی مسجد له دیا وا لبه
که ربیمی فردت له لیزی فه رزت بر	پالویشری فرزری جماعت هم بر
له ولکاتا له پیش طوافی قسم	نویزه که ت بکه بشویه ی رسوم

سوزنه تیر بیکه به شیوه‌ی مهر سوم	چاپاش نویره کت طوافی قدم
هل بگرن بوشه و چتره بویان	به لام طوافی قدم بوژنان
سحی ره وایه و زور له خلافت	چانه گروستت پاش نه م طوانه
بیه به مشکات بو صبحی ریت	قصر چه ند مایته وه به بویانی بیت
زوه تپی حضرت روحیا و اعتبار	چرای زه یتیکی صاف پرت و دار
هه ییتی به سر ریشی رنیا دا	سعائی حضرت لرد باره گادا
دانه گری همو پاکو تاوان بار	بارانی انوار به تاو دینه خوار
به وینه ی شه و نم به سر گولانا	به آرام نه رزی به سر دلانا
به وینه ی باسان له بوتوزی دار	نه شور تیه وه خد تایی خه تا بار
نه سورینه وه به به تی پاکا	عالم له لوی به رگو پوشا کا
ره گودا ماوان له سیاسا	نه گه رین به جوش به ده وری مالا
به چه دنش زمان نه لائینه وه	به تاوی ده رون نه پازینه وه
کافی انواره و جی تهجه لایه	که عبیش ره مزیک خندای نانا به
دوسری که عبه و بیت المعوره	له عمر زو تا به رز کوله کی نوره
بیت المعورش به فرشته ی نور	که عبه معوره به نه هلی حضرت
دانه ریش که الله ی نبی آده وه	وینه ی مهر که زنی کوره ی عالم

ویندی کاره با دل رانه کیشی	نه بی به دره رمان بو هه مویشی
آره م له و شوینا قوت بی شین ناب	کی به سوروی رهش چادی رهش ناب
باوه روم وایه لاوی که جوشی	وه که ره ریای رحمت سزدا نه پشی
جامادام پایه که عیب وهه پایه	عه رشه جلیوه گای عه فوی خودایه
دل له و معاما با آکا داربی	بو فیضی رحمت به انتظار بی
نه کانه جیلای فیضی خودایه	له ره سمان ده چچی به بی آگائی
له م دنیا وینه کوگائی کایه	خبریکی تیابه داننی صفایه
وصه ته شه مال بو هاوه ان خبریا	خبرمان هه ل بگرن آمان صدایان
عومر با خیکه به سور و شه	شه مر به مده رسم بولدلیته ده در
موسم خصنوره آخ بو هشیاری	به نایه نه دا فرصت بو کارا
فرصت را بگرن سعادت نه گرن	بورین دنیا باره وه ره گرن
به شی دنیا که ت به بی آلوری	له وه به شربت له گل پیروری
به شی دینه که ت نه وه به سببی	به باره ی ره ضای ذات حق بگی
له لیمه سعید و توفیق له خودا	به شیری فیضی به کوره ی دل دا
به پایه ی نه وه ی کابه ی آوا کرد	صه رخ نظری له مسوا کرد
ره صبری عالم انوری آره م	محمد له بو ره به ران خاتم

نه گره به تمنع الحجام بیستی واجب له میقاتا نیتق عومره بینی به تہ نیا وه
نه شغولی لبیک کردن بی تا نه گاته نزدیک هر ره می مک له و یا غسل بکا جا داخلی
منگرت بینی وه له پیش هر بو شتیک هر وت جار طوافی کعبه الله بکا به و یا سا
که با سمان که پاشی طواف بزوا دورکات نویری سو نه تی طواف بکا له پستی مقامی
هر ره تی ابراهیم وه علیه السلام نه و تا بزوا بد استلامی حوالا سوره جا بزوا بر صفا و
در وه هر وت جار به و ما به نیا هان و چو بکا جا حوی زرگار بکا به سه ترا شین یا مو
هه لیا چیه وه نه مک و با عینیه وه تا کاتی هه ج جا له گل هر لکی مک له و الحجام بیستی
به هه ج وه آرابی هه ج ته و ابکا وه کو باسی نه کین .

وه نه گره به شیوه ی قران الحجام نه بیستی نه وه له میقاتا به نیتق هر صومره پیکه و الحجام بیستی
کاتی گیشته نزدیک هر ره م غسل بکا وه کاتی داخلی ساهری کعبه بر طواف قدم بکا به
یا سای پیشو وه به الحجام وه عینیه وه هتا هر شین ته و اوله کا وه خاوه نی تمنع وه
قران هر در و فیدیه یا نه له رسم رو واجب له بی وه کو باسی نه کین ان شاء الله تعالی
وه نه گره به شیوه ی افراد الحجام نه بیستی له میقاتا به نیتق هر ج به ته نیا الحجام بیستی وه نه شغولی
لبیک کردن بی تا نزدیک هر ره م نه بیسته وه له و یا غسل بکا و بزوا نه ساهری که عبه وه
طواف القدم به چی بینی وه به و احرام وه ره دام بکا هتا هر چه کوی ته و اوله کا به را وه شانه
عمره فات وه باقی آداب وه وه کو بیانی نه کین وه له پیش هر ج عمره کوی بکا وه که کبکی ته

له پاش نیوه روی هم وئی ذی الحج کیام هوته کی نه دا خوش له حج
 نه له سبب نی نه روین بومنا ووهاییه و وایه فریانی خودا
 جاسپی کیام نه روا له گه لیان برضا کی نیا برهیزی دیوان
 شه ولوی له بن که سبب نی هاش له وی ده رکه چن رو به عمره
 نه گه رشه ونه بوی له عمر زنی مینا فیدی بی تیا نیه له یاسای
 گه کینه نه مره هه یو دانشن پشوی آسایش به دل راکشن
 له پاش رؤال دا بلیام سلیم له نا و مرگه وئی خلیل ابراهیم
 دو صوبته نه دا بو عجاج به عام نصیح دبلغ سه راسه له حکام
 پاش هوته بی یه گم بانگ ده ربانگ له گه دوهه فا بانگ نه فا و نه کا
 بلیام دو نویری عصر رو نیوه رد به جمع و به قصر له کاله سه رخو
 به مسافران نه که له هلی فرکه اتمام بوده وان فرزی به شکه
 جان رون له بوعمره صهی عمره فات له وی بن هتا رور عزوبه له هتا
حمد نسیح و نهلیل و دعا لبیک له که ن بدر رضای خودا
نه شهره وقف له جمعی انور حجبت بوده کا به جمعی اکبر
خیری رورتره له عزفتا جان جمعی کانه تر بطاعت کاران
واجب صوره له عمره فاتا ... هر چین را بدری بیم ربنا

بهلی و اچاکه نه رونه سبهر له بهر کواضع بو صونای اکبر
 کاتی راده ستان له عیره فاته نه وشیده شرعا له واجباته
 له پاش زه والی روژی عیره فته تا و خبری روژی چه شنی اثر فته
 له پاش غروبیش تازه رده که روا سونه ته حاجی عینی له دیا
 نه که رویش غروب له وفا که ده رچی نه ش گه رستم وه تار و راد اوله
 فییه ی پیوسته و قوف بهم که زره لای زور سونه ته لاکه پیش فرزه
 چوندکی دانه یک له بو روز و شد پیوسته له دیا له ی خادون پرته
 جانه که رفه زره فییه کی فرزه نه که رگه سونه ته که ویش به و ته زره
 شینانی هتیار له و شویند کانا بیتو به روانی به عیره فانا
 رعین هشره دینه به رچادی دینه کول به حق دلوه نادری
 مه دج له دانه وه نه و سارا و ده شته هر که س به جوری زوی له به شته
 بازی به لیک لیک کاری به بازی به دوعا و نراد زکاری
 بازی به جوشی ده رودی بوریان بازی خروشی دیده ی پر گریان
 بازی که سستی خجلی نوره که دیتو له روانی له محوره
 بازی سه سه بی ده نگر صدا بازی بانگ نه کانه لی یا خودا
 که راسته نه دی رعین وایه لایقی جلیوه ی نوری خودایه

داپہین بو موژدلف

پاش روژاوا بون له سه رعه نه دانه په رنه حوار بو موژدلف
 مغرب عشا به جمع الن حیر له گه ل قصه دا بکه بی تقصیر
 قصر هدرته نیا له بو عشا یه بوساوی دوره ما وایه
 له موژده لقه له پاش نیوه شه و تره وایه حاجی بکه وینه ده و
 له پیش نیوه شه و گه ریه که ره چی نه گرتیه وه فیدیه ی له کوه
 برونه ل سوخته ت به قورله ذرزه نه ومانه وه یه له و خاکر عه زه
 حه و شه ردی پاکت له وی هل بگری ره چی شه تیا بی پیسی بی بگری
 له پاش نیوه شه و نه وهی ضعیف ره چی بلا شعر له موژدلف
 له لام ها و نه هیله له وی بعینی تا نویری صو کهن به چی له هینی
 جابه تاریکی رنیا ده به عام بیرون تا نغمه ی شعر اطرام
 له وی را وده ستی زور مرتبه جابرون له بو (چهره ی عصب)
 له پاش ده چو نی هه تا وی بی گه و کوکای عقبه بده نه به ربه
 پاش ره چی بکه ن به حه و به ردی تاک له گه ل تکبیری بویه زوانه پاک
 له گه ل هه ربه ردی تکبیری هونیا بکه ن له بائی لسیک له وی
 نه مبار نه و که شم یه یوان سگری له قصایدی منا دای بگری
 هه رچن حازه به شیوه ی تحقیق هه تا آخری ایام الشرعی

نه و بوياد نه مژن خه ياي شيرينه	نه م جارسه رتاشين يا ههل پاچينه
نوسئي پيا بيني خير وروهه ته	نه گه ربي موبو هه روا سونه ته
جاسه عي صفا و مروه به و ته رزه	له پاشي نه مانه طواني فوزه
به كه م خلك نه بي بي خلاف	به دو له ره مي وله هه لقو طواف
مقدماتيش به شيويه اجماع	تره وايه غيري نكا هو جماع
نينوكت بلكه ي موي له شت لابه ي	بوت هه لال نه بي به رگت له به ركه ي
رپته جي و ممنوع هه لاله بالكل	به سي هه بينيش روه م خلك
نه كه ممنوعاتي ياساي اسلام بي	به به س ممنوعي به هوي ليحرام بي
له گل طواف سونه ته بو دين	ترتيب ره مي و زجه سه رتاشين
حلق يا تقصير كرده وه ي سه هم	به كه بين رويه سه برين روه م
به لام ترتيبه احالي تيا به	به رور و ابشيان هه رواره وا به
دي به نيوه چشم وله جه رني شيرين	كافي نه وانه غيري سه برين
تا حدنا و اي جه رن بي قوه و تم به	نه بيني كافي ره مي عه تم به
تاره والي روز بوت ليتم به رچاد	وه ختي فضيله ي ده پرفني هه تاد
له روزي جه رنا هه تا هه تا به	كافي اختيار تاروژ آ وا به
درسته بكرين تا آخر يكر استاك	هه لغد تقصير و طواف به كه مال

بهم شش رته حاجی له یحیامه را بحسبته وه له ونظامه را
 له بهیش دهس نادا به یاسای عاده که وای ترکیبی لقای سعادته
 هه روه ها چاکه له روژی جهشنا تره می و ذوق و حلق بکا له نا
 له عمینی روژا بر و ابو طواف جاسمی به نی صفا و مروی شفا
 بولی مکروهه تاخیر یان بخدی له روژی جهشنا له وانه نه کی
 مگر بو معذور به دینی محصور یا بد حالض دره یسانی روسر
 له بو له مانه تره وایه تاخیر وه هایه شش رعی هر زره له بشر
 چون باسی صعبه باشه بیرانن زانانی حیره ههتا نه توانن
 عمومی (مینا، د (وادی محتر) هم مردلفه هر ره من یک
 قنوج ته پو بلکه می شعرا الحرام له مردلفه نس بیرانه ته نام
 جهره می عمه به له مینا نه له لای کومه له ای زانای دینه
 وادی محتر نه له مینا به نه مردلفه زانا آگایه
 به لکر حمیری آدی باران هه رچون هر ره م باشی بزانه
 جاپاش نه وانه بر و ابو طواف طواف روکنی هم به به خدرف
 جاسمی مابین بو صفا و مروی نه رنه تکرید بو لپیش نه م ده دره
 جابرو ره وه (مینا، بی صدا نوژی نیو تره بکه بو خودا

جمع عمومی مردلفه به
 خلاصه زانای هم باسایه
 ص

باسی ده چون له مه که بو عه ره فات

پاشی که وه له طواخه قوروم وه له سه عی بهین صفا و سه روه بونه وه سونه ته
روژی هه و ته می مانگی قوریان نیام کو به له پاشی نیوه روی زوژر یه که هه تبه
ببا بو حاجیه کان وه یاسای ده چون له مه که و چون بو عه ره فیان نشان ببا
جاسه بهین روژی هه شت پاشی لوتیر. رو بکه له خاکه (منا) وه کالی که شت نه منا
دابه زن وه لوتیری نیوه رو و عه ره و لوتیری پاشی تیدا به عی بهین وه شه
سونه ته له وی جینته وه وه شه غولی لبتیک کردن وه ذکر در عابن وه لوتیری
صوبه شتی له وی بکه ن که مانه هه موسونه تن وه له و اجبات نیی له که رشه
له منا نه مانه وه آرادن به لام سونه ته کانیا ن فودتا وه وه نه جریان ناقه
جانه روژی لوی مانگی واکاتی هه تاده ره بات له شوینی هوایه ده چین بو
عه ره فات وه له ریگه دا لبتیک لبتیک وه ذکر در عا زور بکه ن ده سونه ته
له ریگه (ضبت) وه که کیسه که له ونز یکانا وه مزگه و نه (خیف) واله هوا یه
بیرون بو عه ره فات بونه وه له و ته ره وه له ریگه ی (مازین) وه ده داپه ترن
بدره لطفه جاکاتی که شت به (نه مره) داپه زن له وشوینا هه زره ته
تیا یا داپه زیوه له وه ی شریکی به ریگه له بیخی کیسه که که که و توه ته لای راستی
که سنی نرو بو عه ره فات نه له لوتیری له و کیوا له شک و نه هه به شه هه هه زره ته
له ویا ما و ته وه هه شاری که و توه بو عه ره فات . جانه نه مره دا و انیشن

نپاشی رذوال جاسونہ تہ غوسل بکنہ بووقوفہ عمرہ فات و ہرکہ کہ لکال
 نیام دا برون بوخزگہ دق نہ مرہ کہ شہورہ بہ مزگہ دے (ابراہیم) وہ نیام لہ پیش
 نویرا خطبہ کی بھینی وہ آرابی نہ وروث و شہ وہ یان بو با سیکا کاتی نہ و خطبہ یہ
 تہ واوکرد دا بنیشی بہ قہی سورہ فی اخلاص جا ہستی بو خطبہ ی روہم عوہ
 مؤذن دہس بکا بہ بانگ تانہ و نہ بانگ نہ بیتہ وہ خطبیش خطبہ ی روہم
 تہ واو بکا وہ داہزی نویری نیوہ وہ عصر بہ جمع التعمیم بکا پیان بہ
 یہ کہ بانگ وہ دو قامت وہ شہ کہ نہ ہلی مکیش اقتدیان کرد بہ نیام
 پاش سلام دانہ وہ نہ نویرہ کورنہ کہی خوسی بل ہر کہ س مسافرنہ ہستی
 نویرہ کہی تہ داو بکا ^{بچہ} وہ پاش نہم نویرانہ و آرتہ یان مائل نہ بنی وہ برد
 بو عمرہ فات وہ نہ گرنہ وروثہ جمع بو نہ وان نویری جمع نہ کن چونکی
 شہ رطلی صحت جمع نایتہ ہی : کاتی داخل عمرہ فات بو نہ لہر شوینی کارا دہ
 دروستہ بہ لام جهان ترمان نہ و شوینہ یہ کہ ہرزہ تہ صلواتہ نیایا راوہ سناؤ
 کہ شوینی چہن بہ رویکی گورہی سا خزان لہ خداری (ہیکل الرحمہ) وہ .

وہ سونہ تہ بو پیاد راوہ ستان وہ پو شان دانہ شتن وہ لہ عمرہ فاتا سونہ
 نہ شعولی لبیک لبیک کردن وہ نوربان شویندن وہ لا الہ الا اللہ کرن وہ
 روحای خیر بجا بو فوید ماہ کو را بکو خذمانہ باغی مسلمانان وہ صلوات بدالہ حضرت ^{صلواتہ}

بزانت واجبات عمره فات نوشته به کم نه ورا دهستانه له پاش زه والی
 روزی نوه هم وه بی تا طولی فوجی روزی جه ژن ده هر که سی کاتی له واد^{را}
 له عمره فانی کانی وه هر که کی ته واد وه که زنا هر که له و سالا فوتا وه
 دوهم نه وه به یاروی راده شا و نه هلی صحتی عباره ت بی یاز سه هوش
 وه بی هوشی وه نوستونه بی :

وه سونه ته کانی عمره فات زورن به کم خوشترین له نه مه را دوهم دو
 خوتبه ی نیام سه هم جمع التقدیم بو نوبتی نیوه رو و عصر چهارم به لکر را
 بر داخل لولی عمره فات پاش نوبته کان پنجم له پاش له و نوبتانه بر راته
 هک هره فات ششم سه می بلحا بو نه ده له و شوی هر زره تا راده سنی نه که زره
 نه بو هر چه ندی و قیقه به هر تم به پیاده له وی بمیسه وه نه ک به ساری شه
 راده ستان بو پیاد وه دانیشتی بر ژنان نوه هم رو به قیله بی له رایشی وه
 راده ستان ده هم نه وه به روز و نه گی له و روزا باره هم آگای له دلای
 بی وه چه وه تی ره صحتی خودایه دوازدهم زور رو عا و ته لیلده وه و قور^ن
 خونیدن بلحا له رو عا مائره کانه اللهم آتنا فی الدنیا حسنة و فی الآخرة حسنة
 و قنا عذاب النار سیارزه هم نه بر راته به رسید ره تا بندای چهارده هم روز
 بداته ده م شو و یان له پیش خودا و ادا ده ربه چی هم تا روزی لی آقا له بی نه که
 له پیشی عزبا ده رچه وه پاش خوب نه هاته وه بو عمره فات سونه ته هر یوانی سر سبزی

چهارده هم خیر و صدقه کردند له و روزا یا نگزده هم خوب از تنه له ره قنار
 و تازی بی سوره وه به تایی بی جدال له گله ره فیقانا :
 ماسی ده ره چون له عمره فات
 سوننه ته بو سه ر قافله ی حاجیان کائی روشا و ابو به راستی له عمره فات داپه کی
 له گله حاجیه کانا وه لوثری مغرب دوا بخون به قهردی له وه کله گله عشا دا
 له موزد لقمه دا به جمع الی غیر بیکین وه هم لکه که آکا دار بکا له م قهر دیه بسته
 وه به ریگی ته ننگه به ره (ما زینین) داپرون بو موزده لیفه که آخر هدی
 حیره له و جانب وه وه سوننه ته که نیام وه باغ هم لکه که به تراعی وه له ره
 داپه رینه خواره وه وه به ریگی دا زور بیک لبیک بکن وه دگر دروعا
 بخونین . وه کائی گیشتی به موزده لقمه لوثری مغرب عشا به جمع الی خیره
 به قصر بکن وه کوله له مره دا با سناخ کرد وه له گله حاجیه کانا له م لوثرانه بیان
 به غیری جمع یا هر که سی بو موزی لوثر بکا له وه دروسته به لام به خیری له م سوننه ته
 ناگن . وه سوننه ته غسل بکن له موزده لیفه دا وه شه و له دی بچینه وه وه
 له که ر مقاری له پاشی نیوه شه و له و یا بن یا خود له پیش نیوه شه واره چن
 وه له پاشی نیوه شه و یا بنیه وه بموزد لقمه له م سوننه ته چی به چی له بی له که ره ره
 له چون بو موزد لقمه یا خود له پاشی نیوه شه و له بون له وید له وه فییه یا ن له سه و
 وه راست تر له وه به له و مانده به و وجهه وه له کات ته که فییه کیشی و اجبه

وه سونته شموله موزده ليفه دا هه ركه سي هه وت به ردي وه كو نوگ له موزده
 هه ل بگرن بد ره جي شتياني عمقه به له سبيني دا وه به ردي ره جي هه سي كو گالگان
 له ايام التشرىفا له حاكي رمنا ، دا هه ل بگرن وه بازي له ليني هه مويان كه
 له كاته هه قبا به ردي له موزده ليفه هه ل بگرن :

وه سونته پيرولا واروي هه ل نه يوه شه به دواوه دا په رن بد مشعر الحام
 وه هواند خاوه ن هه ره كان هه رله جيگه ي هه يانا شه فولي زكرو طاعت بن هه تا
 به ياني كافي طلوعه فم جهري دا زور لوي شه سبيني بگرن وه به ردي بدلای باغي
 ها جي هه كان وه كافي گيشتن به مشعر الحام كه ته پدلكه ليكي بچو كه وه تا وي
 ر قوزه هه ، له كه ر آسان بد ستم ركه ون به سهر يا له كه نه ل نه زيكيه تا وه ستم
 روه قيلم روعا وه د بگير و ته هليله و لبيك لبيك بگرن تا پيش هه تا و كه ون
 هه يوه رهن له مشعر الحام وه موزده ليفه به جي بيتن وه روه بگرن له مينا به آرامي
 وه لبيك لبيك بگرن تا له گن به ر وادي محمدر ، جافوندي پرون به تريگه دا
 هه تا نه و واري به نه پرن وه نه گن به (عه قه به) كه كوگا به رره كه ي تيا
 جاپاشي له وه كه روه به قهي رم به رز له بيته وه يه كه هه وت به ردي كه يه كه
 وه به ردي بدلای و گولايه بتر لبيك لبيك بگرن به الله اكبر وه له گله
 هه به ردي له وه هه وت به ردي كه وه نه ده ن بليني الله اكبر ..

بزانی لم ره میاچمن باسی همیه یه کم واجیه نه وهی فری نه دری به ریلجا خواه
 به دری عاده تی یا هم زیا باقی نه نواعی بررد روه هم واجیه به رره کان
 به صورت جار وزی بدرین نه گم دو به رده جار یک فرّه بدرین نه وه به
 یکه ره می حسیب سه هم واجیه به وه زعی بے که له عورفا به فرّه دان بی
 نه نا نه گم نه و به روانه دابنی له نا و کوگا که دان نه وه دروست نیم چواره م
 واجیه قصدی نه و کوگا تا بیمی به بگری نه گم به بری بدوشینی تر فرّه دا وه
 که و نه نه دشوینه دروست نیم پنجم واجیه له و به رره بکه دینه نا و نه و
 نه و کوگا به بیت بمینیه وه له و یا یا طود ده رپه ری قری نا کا نه مانه واجیانی
 وه چمن شقیش لیرا سونه ته یه کم کای هاچی گیشته مینا له پیش هم موکاری
 ره جمی نه و جره بکا دو هم سونه ته نه و ره مینه له پاشی ره چون وه به رز بلونه و
 روژی به قری رضی سه هم سونه ته نه حواره وه رادوست وه ها که شاری م که
 بکه دینه لای چه پیم وه وه مینا بکه دینه لای راستیه وه وه تروی له عم قه بی
 چواره م سونه ته نه وه نده ده سستی به رز کاته وه که بن بانی ده رکدی به لام بدرین
 نه م سونه ته نیم پنجم سونه ته له کاتی نه وه ل پرردا بیت نه رکه تسبک بکا وه بلی
 الله اکبر له باه تسبک چونکه تسبک شعاری شیخام وه رمی شعاری آزادی یه
 له شیخام ششم سونه ته به ساری نه و ره مینه بکا هفتم سونه ته نه و به رره به قری

بر روی په له پینکه بی نه زیاتری وه نه کم تر به لام مکروهه بشیوه ی په له پینکه بی
 به لکسونه ته به شیوه ی فوه دانی عاده تی بی . وه هر که سی خوی نه ی توانی
 ره می بلکا له به رمانی وه کونده خوشی وه خونه گرتن له نا و خملک دا واجبه
 له سه ری ناپی بگری وه واجبه نه و نایب له پیش ازه می پوهوی بکا جاپاش
 نه وه ره می بوکا برا بکا : وه نه که رحاجی نه بو طبعه هر بوکا برا ره می نه کا
 جاکاتی له ره می زرگار بو بزواله شونیک دا داب زنی له مینادا وه له هر شونیکدا
 داب زنی دروسته به لام سونه ته له دوشونیا بی که هر زره ت ^{صلوات} تیا یا داب زیره وه
 نه زنی هر زره ت له به نی گوگای یه کم وه کوگای ناده راسته له لای نه و مزگر و تا که وا
 له دوشونیه دایم وه بازی درویدی منزی هر زره ت له لای چه بی جیکه نویری لیجانم
 له مزگر و تا : جاکاتی که یسته نه دوشونیه هر یوانی خوی فیدیه به یا هدیسه سه ری
 وه سونه ته نینان خوی هر یوانی خوی سه ربتری وه نه که زبوی نه کرا وه کیل بگری ده خوشی
 خاطر بی به لایم وه وه سونه ته روی نه وه هر یوانه بکاته قیلمه وه نادوی خورا ببا
 وه صلاوات بهال هر زره ت ^{صلوات} بهم عباره ته بسم الله والله اکبر و صلی الله
 علی رسوله محمد و علی آله و صحبه اجمعین والیک تقبل منی اوقبل
 بین فلان صاحبها وه کاتی ستر برترنی نه م هر یوانه نه وه یه به قه ی نویری
 هر ژن وه درو فطبه سی میان له پاش طلوعی روژ له روژی هر ژن تا بوری وه
 باش تر نه وه یه له پاش ره می جبهه ی عقبه وه له پیش سه رتاشین خویابی :

به لام کاتی دروستی بوند و حیوان سمر بریند شریفیت و وهه ناروشادای آخر دژی
ایام التشرقی : وهه کانیثا دروسته به لام مکروهه :

جاکاتی له سمر برین حیوان زرزگار بو له مجاره سمری بتاشی یا موه کانی ههل پاچ
به لام بو پیا و تاشینی طیری زوتره وه بوژن کورته وه کرینی وه لای کمی له اندازه بو
تاشین یا ههل پاچین سیموه وه لای ژوروی ههم موهی سمره وه فرموده
سه هیزی نیامی شافی زلفه له وه به که له سمر تاشین یا ههل پاچینه ترکینکه له
له رکاتی هج یا عومره وه به بی له وانه ههم که ی یا عومره که ی به تالم وه فیدیه
ناکاته وه : وهه تا بناله سمر رثم فرموده له که رکا براسه تاشی دهکت که ت
له وه باشه وه له که رهوی سمری خوی بتاشی یا ههل پاچ دروسته وه عیبی
نیم وه کوله عبارته فی ایضاح وه غیره ایضاح به آشکارا ده رنه که دی
جاکاتی سمر تاشین ستر کاتی که رانه وه به بو مکه ی مکرم زاده الله شرفا
بو طوافی کعبه شریفه که روکنه له هجا :

وه ده رکوت له وکرده وانه که مشروعن له روژی جه ژنا چهارک به کم ره می
حیره ی عقبه دره هم بسمر برین حیوان همدی ستم ههم سمر تاشین یا ههل
چهارم رویشتمه بو مکه ی مکرم بو طواف له مانه بهم ریزه که دهان سونه
له که راجهی مخی لفی کرده بازیگی پیشی باز حسنت له وه دروسته به لام فضیله ته فو
کاره ی فو وناوه :

بزائن وہ حتی طوائف روکن راے بہ ہاتھ تہ نیوہ شو لہ شہ وی جہرنا بہ لام و تہ
 سو نہ تہ لہ سہ رنہ دریزہ بی کہ نوسیمان بنا ، علیہ لہ پاش سہ رتاشین کانی
 تھکلی یہ کم لیتہ جی وہ نہ توانی غیر ی جماع وہ نکاح وہ مقدماتہ کان ہمد
 بہ جی بینی وہ بہرگے حوی پیشی وہ بہ طوائف روکن تھکلی دوہم لیتہ جی وہ ہمد موئہ دانہ
 برہ لال نہ بی :

چاکاتی حاجی لہ شہ رتاشین بوہ وہ نہ گہ ریتہ وہ بو مکہ ی مکرم وہ طوائف روکن
 جی بہ جی نہ لہ لہ بدیا سا کہ بہ یا ثمان کرد جا پاش طوائف بزوات بو سہ جی
 لہ بہ بینی صفا و مہر وہ دا نہ گہ لہ پاش طوائف قدم سہ جی نہ کرد بہ نہ گہ نہ تہ کرار
 سہ جی مکروہہ وہ پاش لہم نہ عمالہ بگہ ریتہ وہ بورمانا ، وہ نویری نیوہ رو
 لہ مناد ابکا :

نہ گہ ریا رو پاش تھکلی یہ کم نہ ہاتہ وہ بو طوائف روکن وہ رنگی ولاتی حوی
 کرتہ بہر بہ جاھلہ وہ بہ نہ زانی وہ یا لہ بیری چولہہ وہ کہ نہ و طوائف روکنہ فرزہ
 نہ تہری نہ وہ ابن حجر لہ حاشیہ ی اضیاعا لہ و فریبت مارام کا برا طوائف قدمی کرد بہ
 بو حسیب لہ کری لہ باتہ طوائف روکن وہ ہم جہ کہ ی تہ وادہ و ہچی لہ سہ رنہ ہمد روہ
 تہنی کہ طوائف قدمی کردی وہ لہ لہ طوائف روکن را توش ہمیزہا ہی نہ ویش نہ گہ بہر واتہ وہ
 بو ولاتہ حوی نہ وہ نہ و طوائف قدمی بو حسیب لہ کری لہ باتہ طوائف روکن ، وہ نہ گہ طوائف قدمی
 نہ کردی نہ وہ پاش مسافہ قصر لہ مکروہ نہ توانی ہیرا نہ سہ ریری بہ تہ تھکلی دہر واتہ وہ بہ لام
 طوائف روکن بہ فرزی لہ سہری نہ بنیتہ وہ ہمہ کاتی بوی ری کہ وت لہ گل نہ وان
 نہ رون بو عومرہ بہر واتہ وہ وہ لہ صیفاتا لجام بیہستی بو تہ واد کردی ہمہ کردی
 وہ طوائف روکن بہ جی بینی :

گرانه وه بو منا بر ره همی کو گالان :

طوافوسم عیت که به همی صفا	بگه بریره وه بر خاکی مینا
له پاشی ره والی له هم روشری چه ژرنه	خوتبه ای هرقی ایمامی مبرنه
له بو آنا بے ره می و چه م رات	بو شنه و مانده می مسای خیرات
هه تا حاجیان به بصیره ت بن	له سه ره ره قاری عالی سیره ت بن
جانه مناداشه دان رانیشن	بوروعا ونزانه نه فرس اکیشن
ورره به بردی رو چه هه ناشه توستی	له ویا هه ل بگرن له سه بره می
سببه می پاشی ره وال هه سه کو گالان	هه ریه که هه و بردی لیدنه ته گان
به که م نه دیانه لای مرگه و نه حنیف	دوه م نا و هه رت نه می برای شریف
سه هه می کو گالی عمده می که دره	ره حیان بکه ن به و ته رز و ته دره
هه سو به رده کان به که لودای کیسه	دایان به اوین لیسه رای شنه کت
به جاری دو به رد یا خو به دانان	نابی یانه دره ن له نا و کو گالان
کاتی ره میت کرد شه و عینیه وه	هه ره منا نا حضرت بنوینیه وه
روشری دو هه بره همیش هه روا	هه سه کو گالان لیده بر خوا
یه کی عوزری بو وه کیلی بگری	با حاجی نه بی تا ته فره نه درکی
به لام با وه کیلی پاشی سه ره می خوی	بیکه بو اسیل آگابی بو خوی
هه روشری سه ره می بو خوی ته واوکا	پاشان بیته وه بو له وی بکا

دا ، واته خابرای وه کیلی حاجی بی یا حاجی نه بی هه دروسته می به وه کیلی :

نه گره خورده بی له وانه نه کا	فرز نه و ریه تدارک بکا
شوی داهانو یاروژی دوهم	پیش نه دای حاضر بیخا رهم
صبرده ها ره می جبری عم فرب	که فوتا قرزای وا مرتبه
قرزای کانه وه پیش ره مشرقی	نه میه یاسای رهمیت به تاقی
قرزانه وایه له پیش زه والا	بوئه را فرز نه له پیش زه والا
سه روک پیش زه وال له روژی دوهم	خوتبه ئی بدای پرتومنا بوهم
گه گی ارشاد و نصیحت بکا	باشی ره رچونه روژی دو بکا
ثبیت ره وایه که روژی دوهم	پاشی ره می ره چین له مینا ره
به لام به وشه رته پیش کانه غروب	له مینا ره چین بو مه کی محبوب
مانه وه ی شه وی سه هم نامینی	شه ربعیت لیرا که ره نه نوبینی
نه گه روژی دو و ه شان تا غروب	مانه وه ی شه دیان واجیه مطلب
همه واجب نه به ره می روژی سی	نه وگا خوا حافظ له مینا ره چی
نه میه عینای خوتبه که ی نیام	عه رزم کرد له بد حجاجی کرام
سونه له بد ره می گه لیکن کا که	یه که م به له لذیث نه و ره مینه چاکه
دوهم ره مینه کان متوالی بن	بو جود و بود فرر باشه حالی بن
سه هم بارامی دوروزی نه وه له	به پیاده بتروا بو که جری اکمل
بوروزی سه هم قری نا کا سدرای	بایا وه ری به ره حمتی باری

چوارہ م فوثری زور لہ مرگہ و تہ خیف	بوتوان نہ بے بہ مایہی تخفیف
جاقہ ولی صہ یہ نہ ی کم بی مدلال	لہ بو جوارہی رہ می پیشی زہ وال
وزنودہ نیکہ لہ بو شافعی	جہ زمی پیاناوہ شیخی رافعی
نہ مد یہ رہ می ایامی لشرقی	لہ پیشی زہ والا عہقہ بہ تاقیق
بدر لہ رافعی نہ م قولہ بہ عہدین	تأییدی فرمود (ایامی حد رہ عین)
آسنوی نہ لی حسب الواقعی	نہ مہ مذہبہ لہ بو شافعی
صہ رچن کہ کحفہ تضمینی لہ کا	لہ بہ رچاوانا تخفیفی نہ کا
بہ لام شیروانی نہ لی بہ تصریح	با اصح نہ بی قولیکہ صحیح
ابن جہریشی بہ ہدی پناوہ	تأییدی نہ کا لہ روی دیناوہ
صہ مدیشی نہ رانین پایہ ی واقعی	لہ بو ہندی و لہ بو رافعی
پایہ ی امام الحرمین ہرز	شیخی عن زالی نیامی ۳ ہرز
تقلیدیان صہ مہ رہ دایہ بو عام	چون اختیار ی قولہ بو امام
شمرد بو وہ زعی ہاتوچوی جہان	سبارہ ی زور و طیارہ ی جہان
روسلین جاصی بازیا ر یا کم	لہ بو ادای حج نہ رون بو صہ رم
پیرو لا فاراد نہ ہوشی بے گیان	مخصوص پیرہ شن یا زرنہ جہان
بازیکیان نہ مرن بازیکیان بے شو	بازر نہ کہ دنہ نا و فشتہ ی نا ہوش
دہ ی بانہ م قولہ عالمی زانا	اعلانی ہکا لہ روی جہان

وہ کہ خاوه نے اعانہ شریف بہ معتمدی دان اوہ ظرف
 تا مسلمانان تقلیدی بکن لہ و از رضا ماخر بہ بر باد نہ کن
 پاش نہ جری نہ مرو تا نہ جری سبہ کسی رہ صیہ ہر وا دو صوبہ کی
 ہر رہ بارانی شتیانے نامہ ر بکن بہ گشتی یہ کی بہم بہر
 ہم تقلیدہ دا تعصب نہ کی رہ با چہی تحفہ موتالا نہ کی
 نہ وس نہ زانی لہ روی شیروانی جوازی تقلید بہی گرمانی
 مہ پس ہم قولہ تسبیحہ بربین وفق اللہ الکمل اجمعین
 پاش نہ وہ لہ طوائی روکن وہ سعی بہین صفا و صر وہ زر کاربون سونہ تہ عین
 کات بگہ رینہ وہ بو (مینا) وہ لویژی نیوہ رو بکن بیکر لہ با بچیننہ وہ
 تا شہ و دستہ روژ وہ لہ ہم مو روژی لہ و روژان لہ پاشی زاہ وال وہ پیش
 نہ واکہ لویژی نیوہ رو بکن برون ہر سی کوگا کان بہ تر کوگای حنیف وہ
 کوگای ناوہ راست وہ کوگای عقبہ ہر ریب کی بہم دست بہر رہ ہم بکن
 وہ و اچہ نہ و شتہی فروی نہ رہن بہ ربی وہ بہر دست فرہ یان رہن وہ
 بکہ بہ کہ فرہ بریں وہ بکہ و نہ ناو کوگا کانہ وہ رہ سونہ لہ کہ لہ ہم مو ہر
 فروی نہ دا اللہ اکبر بکا جہ پیش رہ ہم شہ تیان لہ روژی روہما نہ گہر
 بیانہ کی لہ مینا رہ چن نہ وہ روکتہ رہ چن لہ پیش غروب نہ لہ روژا نہ گہ کہ تہ

پاشی عذوب واجبه نه وشه دهیش مجینه وه وه سببنی ره جم بکن نه وس
 بگه رینه وه بزانت له ترکه مانده وه ی شه دی مدی طعام کفره ته وه بزرگ
 رومده وه بوسته شه وه هم یوانی واجبه یوانی که بدو تر یانی بشی وه نه که ر
 ره چی روشیکت نکرده واجبه له شه وا وه یا له روشی روانی اقامه ترا
 بگانه وه به وشه رته ره ییمه دواتاره کان هم رسپا یان فزایکاته وه
 نه وس ده ست بگانه ره میه کانی واجبه حوی له دوروشا نه که گریه کی خوی
 ره می بدنه کرا له به رنه خوشی وه یا پیری لاداری وه ترسی بو له شیر پیدای بگری
 یا توشی زیان بی دروسته ناپی بگری بدوی به خورائی بی یا خود به بگری
 به لام نه ده کیده واجبه له پیشا حوی ره می هم رس که کاکان ته وا وبکا نه وس
 بگه رینه وه له باتی کابرای اصیل بیان کا به لام زه که نشی ترجیحی نه پای له می داده را
 هر که سی ترکی به ردی له وه به روانی کرد واجبه مدی طعام بداله کفره ترا
 وه بود به برد رومده که بون پی به برد واجبه هم یوانی سه بری بدو تر یانی بشی
 وه نه که گره ره روشیکت نکرده کرد هر هم یوانی واجبه وه نه که گره ره سی ره کیم
 نه کرد هر هم یوانی واجبه ده سونه ته فر دافرا یه که له شین یک نه و
 عدوت به برده فزه بدنه وه کوسونه ته جدیده ی ره می کوگای دو هم له که له کیم
 وه سه هم له که له دو هم با ماده یان بوغیری سرامت زور نه بی ۰۰
 (۱) وه کوله هاشیهی ایضاح داله بسی جره ی عقبه را اسبج نقی کرده منه

بزانت مشهوره کاتی ره می که دوسه روزان له پاشی زه وال به لام ایامی شافعی
 قدولیکی هه به که له پیش زه والیشدا دروسته وه لکم قول له نا و عالمه بززه
 شافعی مدله با وه کو امام الحرمین وه هسنوی وه راضی تالید کراوه که واک
 دروسته تقلیدی لکم قوله بکری وه هم موروثی پیش ره دال رومی بکری
 بوله وه که نه حال بززه جی شسته بنا له کان زوربی وه پیرو لوار له شیر پیدایشی
 آزار له بنی :

آدابی عومره

عومره شس واجبه و روکنی اسلام	له عومرا به ک جاره حوکنکی عافه
میقاته سه کان له بو آفا قه	میقاته حجه بیزانه تا قه
بوله هلی مه که وه طنی و غریب	میقاته حده له لوخته ی قریب
میقاته کاتی نه وادی ساله	الا له هجا عومره محاله
هه تا رزگاری ره می جه مرات	له و جاره بو عومره بزوبه میقات
یا جمیرانه یا خاکی تنعیم	یا حدیبیه به صدق تسلیم
آدابی هه تا نه گابته لیک	چهن جاره لم و بهر نلونا علیک
که نیتته به بیت هه و جاره طواف	جاسمی بینی صفاد موده کساف
جابه سه رماشین یا به هل پاچین	تخلل بکه و آداد به شیرین
کاتی عومره کرد چه له پیش هرج بے	چه له پیش هه جاره زوت له فرجه بی

هتا نه توانی عومره یا طواف به حیجان به دلیکی صاف
 طواف هوره وره یا زیاده یا کم باغشی خیره بهرا خاترحم
 نه وه بنده هیه لجرای ناوی طوافت بکده دانیشه تاوی
 برلام له پستی مه قامی خلیل دورکات له نیشره بکه بر جلیل
 عومره هرکاتی بیکری حسانه تاییه آه نه وهی له زره مرزانه
 خیری همجایی هیه با تمام له گل همزره تا علیه السلام
 نه م عومره دتمان پاش همجی افراد خاتمی فرزیه له زمی عباد
 که . ویستت ره رچی له خیر الباقی زوبه جی بینه طواف ویداع
 مال آوایی به له خدای مهره بان برفذلی ره رحمت بثری بو سرمان
 حالض وزه لسان ویداعیان نیم هر دو اعتر لم ببری به
 کاتی صحیح ته داو بو به ده رچونه به کم له روزی دوهم ایام شریقی دا یا خود
 به ده رچونه دوهم له آخر روزا جا کاتی عومره به :

نه روی بونزیک ترین جگی حال وه افضل جوانه جا تنفیم جا حدیبه به
 وه له رویانجام نه پستی وه سفول لیک لیک نه به وه دتیه وه بوسه کی مکرم
 وه حدوت جا رطوخ به بیت به یاسی پشیو نه کی جا نه رویت حدوت جارشی
 سه عی بهنی صفا و نه رده نه کی وه سورت نه تاشی یا هله نه پاچی وه به م کلل
 نه کی له عومره که جا کاتی ویستت لم که ده رچی برود طواف ویداع بکه به یاسی سابق

ده طوافی دیداج بوخاوه ن عومره تبه مه گه ر عومره کی له گه ل جه جایی
 به به کی له و نه وعانه که با سمان کردن وانه بوخاوه ن عومره ی ته نیانیم
 هه روه ها بوژنه ها کهنه وه ردسیانیشی به لگو هه رام له سه ریان :
باسی تحلل وه خوارار کردن له نجرام

سحرام به سنگان	مانای به میان	به میانیشی له گه ل خودای ره همانه
بوی قه سار داوین	باره ی تحلل	بانه آزادی له دوباره بالکل
نه و آزادیشی له باری	سحرام	به حرج یا عومره چوارنه عم تمام
به که م به حقی حجب عومره به	آراسته وادید آزادیت هه به	
هه چهن که حجب عومره ی فاسدی	تحلل به بی اتمامی	نابی
یا خود عومره که تبه وه زحی وای	له جی حجبی بی	که ناره وای
بووینه به کی پیش مانگانی حرج	سحرام بیستی به عمرلی حرج	
له وه به تانه و نه بی به عومره	به وعومره نه یکا تحلل نه مره	
روه م سحرام به حجبی وا	وه قوف عومره فله بوته نه کرا	
له باشی تحلل به عومره فرزه	عومره ته واد یاژد سه به رزه	
نه وعی سه همین تحلیلی وا	به شیطی خودی بی له سحرام دا	
بلیت هه رکائی عوزری ههاته صی	برین تحلل له دکاتا هه بی	
وینه ی نه خوشی و ون بون له یاران	یا کاره ساتی له روزگاران	

تخلل بی سبب و فانی باشد و نور
 هر چه بی برکتان که سوره در آید
 (حج)

جانم که رهاتو عوزری هاتو تو
 به سه رتاشینو قصدی تخلل
 به لی نه که رهوی بریاری وای
 نه وه پیوسته هیوان سه ریری
 نوعی چواره من به لای مؤمنه
 تخلل لیرا به سه برتینه
 لیرا نیته تی تخلل فوزه
 به لام تخلل لیرا واده بی
 باوه تریان وای هجیان بو نه کری
 یاسای هده به بو ماده ی حصار
 محصور له هجو عومره ی سونه تا
 بو فوزه سالی احصار القاعه
 به لام بو فوزه سالی قدیم
 تخلل وه آزادی له یحرام به هرج یا عومره چواره نوعی یه که م نه ویه که
 یاسای هجو عومره که شته و او بکمی وه له م به شته به ته دا و کردنی عومره بو کسی
 که یحرامی به ستمی به هرج له غیر ی مانگی هجدا نه وه یحرام کی به هج نه گدزی
 به یحرامی عومره وه مادام عومره کی کرد نه وه له و یحرام آزادی بی و تخلل نه کا

هر والد به ششيه تم واد كرتي همه جو عومره نه كه به هوي جماعه وه انصاري كرتن
 چونكي واجب له سوري نه وهم جو عومره فاسدانه تم واولها وه كاتي نه داوي كرتن
 تحلل نه كا هر چين قرآي عومره فاسده كي له عيني سالا وه قرآي همه سوره كي
 له سالي راهان تورا واجب له سوري : ده پويسته و شتركي پنج سالي شي سه برهني :
 نوعي دوهم تحلل به عومره بو حاجيك كه راه ساني عره فاته لره وس ده رويي
 نه وه واجب تحلل بكا به عومره كي . چا نه كه همه چه كي هر له وسالا واجب بولي له سوري
 نه وه تا استطاعتي تاره ي بونه به قرآي واجب نبوه نه گر زو واجب بولي نه ده
 پويسته به هر حال قرآي بكا ته ره :

نه وعي سه هم تحلل به عوزري كه وامانع بولي له تم واد كرتن عباد ته كه كي نه ميش
 بو به نكته شري نه و تحللي كرتن له كاتي سحرام به سننه كه يا نه شه لابي و اجرام

به سته به صبح به شرفي به ده كانه نه خوشي كه وتم يا هه جيم زما ياد ره نيق و ن يوم تحلل بكا
 ما كاتي نه خوشي كه دست يا هه رهي له برابر وه يا لره فيقان تار بو يا مانع كي تزي سه را
 هات نه تواني تحلل بكا چا نه كه بر ياري نه وه ي داي به هاتني عوزره كه تحلل نه
 نه وه به هاتني عوزره كه آزاد له بي وه هيچي له سه رنيم وه نه كه ره هر سناو
 تحلل بولي نه ده نه تواني نيه تي تحلل بيني وه سه رسي تاشي وه تحلل بكا

وہ نہ گہر بریاری را ہیرا نیش سہر بری نہ وہ نہ بی ہیرا نہ کہ سہر بری وہ
سہری بتاشی بہ متخلل نہ کا :

نہ وہی چوارہم تخلل بہ ہوی احصارہ وہ ^{نہ} وائہ بہ ہوی مدنی دشمن نہ و او
کردنی حصہ کیان : یا عومہ کہ بیان ، جانہ گہر کا ہر ای معتہ گومانی و ابوت سہر
نہ و دشمنہ ریگہ ی نہ گری وہ حاجیہ کہ نیش ریگہ نے تری نہ ہو چو نہ صہ کہ
یا ریگہ ی ترصہ ہو بہ لام دور تر بودم ریگہ یہ وہ نہ در ریگہ وہ فرمایا ہیرا نہ کہ دی
نہ وہ نہ توانی نہ شوینی چچخلل بکا بہ مہرجی نہ وہ ہیرا نہ سہر بری بودریانی بشی
وہ سہری بتاشی بہ نینہ تی تخلل وہ آزاد ہون نہ نیوام کہی نہ بی نہ گہر ہیرا نہ کہ
بود نہ گہشت بہ ہر و م نہ وہ صبر بکا تا نہ وہ ہیرا نہ کہ بکات وہ سہری
بیرن نہ وسا ہوی نہ شوینہ وہ سہری بتاشی نہ گہر نا ہر نہ شوینی چو نہ سہری
بیری وہ سہری بتاشی وہ تخلل بکا وہ گوشتی ہیرا نہ بدابہ گہرای نہ دشوینہ
زانا کا نہ زویانہ احصار کینہج بہ دشمن زور دار وہ دزدہ ی کوسار وہ
مدنی طاوہن مال بودریاری کہ اثباتی اعساری بود نہ کری وہ بہ منعی میرد بودری
ہوی نہ بارہ کاتیک را وہ نہ مری پے بکا بہ تخلل .

جا نہ گہر نہ وہ جو عومہ احصاری کا برای لے کرا وہ سو نہ نہ وہ قہر یان نہ دا ^{نہ}
وہ نہ گہر و اجہی یہ کہ م سال بن نہ وہ قہر یان نہ وقتو نہ اسر سہر سہر علی کی تازہ یانی

جاریگی استقامتی هر چه بوری که وی نه و ساریته بود نه و هم جو عومره به
 وه نه که رواجی سالانی زوی نه ده به هر حال واجیه قزایان بکانه

فیدیه برنا سیک در پیشی جوانه	به شی منصوصی آیه ی قورنانه
نه به چوار به شش به یاسای میان	به که مین فیدیه ی تمتع بزنان
دوهه مین فیدیه ی نه چیره راده	سه هم مین فیدیه ی آزار و تاوه
سه نه لا که بر ایشکی دل گیر	سه نه نه تا شی یا نه کی تقصیر
چهاره مین فیدیه وه زعی حصاره	تخصر داماده و محصر به دکاره
فیدیه ی (تمتع) به ترتیب نه به	سه حیوان سه سه ربه تا سه حیوان سه
سه حیوانی بو قوچ به اعتباره	که سه حیوان نه بو روژو به کاره
سه روژوی ده روژه سه روژو له که	سه و نیش له وه تن بی شو به و له که
سه روژه ی سه رهم له پیشی جه شانا	نه نا قزایه نه ی برای زانا
سه و نه ی وه ته نیشی با شترو هابه	به که له روی به کن فصلیش ره دآ
سه مهت بونه کرا سه موی بو وه تن	به مین سه له سه و ت سه سه حسن
کافی و جوی نه سه پیشی بی سه راج	کاتیکه لیحرام نه به سستی به سه حج
سه وایه زبجی پیشی همتی عدوه	پیشی احرام به سه حج به دل گوی
فیدیه ی جه زای صید له سه رخنیه	وینه ی سه سه ربه و قرآن له میره

چه به گه دای و لاتی هر دم
 گشتو سر روی بی ز یاد کم
 پاش سر برترین تسلیم بک
 نابی زیندویان به کویل بد
 گه ر آوس بو نه چیر له ریبا
 قیمتی وینه ی آوسی بدا
 بی هر یوانی آوسی سر برتری
 به لکد قیمتی پیوسته بدری
 ی خود تقوی صیده که بگری
 به پس له طعام فوقی محبده
 قیمتی هر مد به طعام بدری
 هر موش بو که رای هر دم محسوبه
 بودیه کی نابی هر موی با تمام
 نه بی نه هلی هر چه له آگابی
 بوخدا بگری روزی له صیام
 له وه ته فی ضوی یا له هر دم
 وینه ی سر تاشین یا قطنی طعام
 یا سکه روزی روزی بگری بوخدا
 شش که س به کی رو بیبه ناصدا
 نه ره یوان نه به به ده ل حسیبه
 بو که رای شونین حصار ناکام
 با به روزی روزی تا نه تمام
 باخو له بان هر مدی طعام

هر چه
 حرمی
 روزی
 بو بی و نه
 یوان نه
 صیام
 هر چه
 روزی

بهشی دوهمین عیزه مخصوصه	له سدر اجتهاد حوکی مخصوصه
که هم پیشه بمقام له سررونه وعه	یه که میانه تهرکه نسکی شرعه
له بهیه (قرآن) چون به به یک بحرام	عومره و هج نه کا بسوسلی برام
باته رکه بحرام له عینین بیفان	ته رکه مبتنی که نه متری پی هات
وه کسه و مانه وهی هاجی له مینا	کاتی به ره و روی عمره فات نه روا
یا شه و مانه وه له موزره لفه	کاتی هاته خضار له لای عمره فنه
یا شه و مانه وهی شه وانی نشین	بر ره جی شه تیان قاطع لظرن
باته رکی ره میک له ته ره میه گا	روژی یا دوروز یا له هر سه کمان
هر روا بونه رکه سه عقد له حدت	له بویه کودو یه که دومی که دت
هر دوه هاته رکه طواف و بیاع	له کعبه الله افضل البیاع
فیدیه که مانه به ترتیب نه روی	هر نا ده سی که دی هم یوان سدر
که حد بیان نه بر به رول به تغیر	چی دانزاده بوی بیانی تغیر
نه وعی دوهمین پوشه هت رانی	فرز نه به له سه نفسی نسان
به وینه ی جماع یا ماچی رخسار	یا له سی روتی بوله شی نازار
حوبون حدش کردن به عطر دگولاو	یا پوشینی به رگه ساقه یا در آو
فیدیه بهی که مانه ته خیره و تعدیر	بیجگه له جماع نه ی برای جمیر
فیدیه ی دوباره هدم نه دریتیه وه	نه که رسیده به ته کراو پسته وه

به اختلافی زه مانده مکان	وه کلا در ژوشه و یا ناوه و ده کان
یا اختلافی اصناف و انواع	وه کوبون خوشی و پوشاکو جماع
به لام بود جماع پاش جباری یکم	فیدیه سوک نه بی یقین ها تر جسم
یکم و شتری بود و هم شتری	بشی بو قوربان بی عیبو گه زری
پروخته می نه م با سم بو ضبط احکام	بوت به بیان نه کم برای خادون فام
فیدیه له جه جاد له عومروی مراد	له سر چهار پیشه بی که مو زیار
یکم و اله سه ترتیب و تقدیر	نه هم بزانه به یا سای تفسیر
ترتیب یانی فرزه سه برترین	جه له والی تر نه برای شیرین
تقدیریش مانای نه وهی دانرا	تقدیری شه عمه که س لی لانه را
میثالی فیدیه قوایه و قران	فیدیه ی (تمتع) به عومروی نسک
نه رکی احرام له هاستی میقات	نه رکی زه می تو له بو جهم رات
نه رکی شه و مانای بنای نه شرفه	یا شه و مانده وه له عومروه لیفم
نه رکی طواف و بداعی کعبه	با پیاره زه وی نذری که صعبه
مه شل بو قران فرزه هم یوان	نه ونه بو ده روز روژد بتوانی
دو همه بین فیدیه ترتیب و تعدیل	ترتیب زانی تعدیل به تفصیل
یانی له شه رعای در مان وه هابو	پش هم یوان قیمت پش قیمت روزد

ویندی نه به به شه احصاره و جماع	فیدیه بو جماع له سرر اتباع
نه وه ل و شتری پنج ساله نه و پیر	نه م نه بو گائی گانه بو ه و م و
نه همیشه نه بو به ترخی و شتر	طعام بو گه دای پی بده با شتر
نه مدیشی تری نه که وت بهش بهش که	له سره هر مدی رو تری له صیام
طعامی جماع بو گه دای هر ه م	نه ک له بو غه ریب حصار نه و د م
یانی زه وایه بو گه دای هر ه م	هر م له بو گه دای جی احصار و م
سه هه مین فیدیه و تخنیره و تغیر	هر رد دیارن به مانا و تغیر
ویندی سه ر تا شین یا نینوک کرک	خوبون خوش کردن جل له بر کردن
چه ور کردن سه رو تریشو هو	مدی رو خساری فوت حالی بیم زو
ماچ کردنی ژن به زوتی رو خسار	با هیسانه وهی آدی شهوت بار
با جماعی ژن پاش جاری به کم	یانی پاش افساد بو جمعی اکرم
چواره به تخنیره و تغدیل به قرار	وه کو فیدیه می زاد یا بهترین دار
کابرا مختاره حویان سه برتری	یا نرفی حویان به طعام بوری
کاتی و جوی نه م کفرا نه	کاتی توشی بو نه به دکاره سانه
مه مثل نه و فیدیه بو قران فزوه	کاتی احرام له سه ر نه و مد زوه
واش با سکی فیدیه می تمتع نه کرک	بو نه پاش عومره و بهر له جمعی نه کرک

یانی زه دایه پیشی احرام به حج ^۱ فیدیه ی تمتع بدهی بی حرمه حج
 وه عتی سه مرتبین تحدید نه کرا^۲ روشانی نشرتی نفضیل در او وه
 خونی فوتانی حج به هر هوی^۳ فرزه پیشی احرام به قوزای نوبتی
 شوبنی محتاری له بوسته ربرین^۴ بوت به بیان نه کم لهی برای شیرین
 (عه روه) یه له بو شخص معتمر^۵ (مینا) بو حاجی مأورو (آخر
 هر چه ن زه دایه مادام حرمه له^۶ له هر شوبنی بی خاترت حرم بی
 رهدی) له عورفا برای محترم^۷ حریانی دایه بیبری بره روم
 زور بهی سوته تمه کیم منذوره^۸ برهان له بین له ورگیه دوره
 استعمال نه کری له سه رعنا ی عام^۹ بو زبانی مناسک ته عام
 سوته یا واجب واجب منذوب^{۱۰} یا عود له فیدیه ی کاری محذوب له
 واجب حرام ضاوه ن لئی بخوا^{۱۱} هر روا له وک سه پیش نفقه ی ندا
 هر روا حرام له بو ده وله مند^{۱۲} خاصه ی گه دایه برای باره مند
 نه درری به گه دای ساکنی حرمه^{۱۳} وه ته فی وغریب بیه خاترم
 بلام وه ته فی چاره له غریب^{۱۴} هم گه رد امدادی بی چاره ی حجب
 بلام له وفیدیه له سه را حصاره^{۱۵} برجم حصار و حرمه به کاره
 سوته نه وه یه بو تره رای خودا^{۱۶} به چسان حیوان بدهی به حرمه
 خوده عابدو گه داو ده وله مند^{۱۷} دروسته بیخون برای باره مند

چاترود هاید	په تته بېشی بکری	بېشی به فوئد عاقلت بدری
بېشی بودگه دای ولاتی حیره م		به شی ده وله من بیبا فاطر هم
نهم (هدیه) مانای قوربانان		هر چمن شترتی نه ولیا جاریه
نه توانی هر واقوربانیش بکری		تابه هر موصو به جزا بگه ی
خولاصه فیدیه وهدی وقوربانان		هم به د منفوره و خیری نینانی
اسلام ته راسته رخیرو حسانه		بو خیر مرزعه و با ضربیه
خوزگه م به دکه تته ماوه هیات		نه لکابه کشتی خیر و خیراته

فیدیه واجب

فیدیه واجب له سه رنه هلی حج و عومرة دونه و عه به کم نه ده یه
 که نه قوربانان پیروزا مایی کراوه و ه که فیدیه (تمتع) وه جه زای
 (نه چیر) وه فیدیه (ده فنی نیشو آزار) وه که سه رتاشین وه نیشو ک کردن

وه فیدیه (إحصار) واته منعی هر جای له حج کردن :

جا فیدیه ی تمتع له سه ر (ترتیب تقدیره واته نه ده له نه بی هیوانی
 سه ر ببری که بو قوربانان بشی نه گه رنه بو یا شرمه که ی زیاده بو له عاره ت
 واجبیه ده روز به روزی سی روز له موسمی حج را وه ه مدت
 روز له پاش گه رانه وه بو دلائل هوی وه آسایش کردن نه گه بوی نه کرا

له بعضی جمع دا به روژوی نه و سه روزه لیش بینه و به بوژانی
 خوی به لام کاتی سه روزه که ی گرت چمن روژی بهینی بنجا
 نه و ساهوت روزه که بگری : ده نه م هوکه شمع بریاری داده
 کاتی سه ربزینی (فیدیه ی تمتع) یحرام به بستنه به جمع به لام
 دروسته به پاشی نه و اوکرتی عومره که وه له پیش احرام به
 جمع سه ری بتری : وه نه و هوکه شمع روح تقییری کرده لانا درگی
 وه فیدیه ی (نه چرکوشتن) له شمع خای خوی کا برایه جانه گرتو
 نه چیره وینه ی هبو کا برا مختاره وینه ی نه و نه چیره له هر یوانه خانه
 سه ربزی یا خود قیمتی بورا بنی و به وقیمته دان و یله بگری
 وه بیدا به فقیرانی هر م بره رسکتی مستی وه یا له باتی هر
 مستی دان و یله روژی به روژوی وه نه گرتن چیره که وینه ی نه بو
 نه وه خای خوی له پسین دوشتا یا به قوی قیمتی نه چیره که دان و یله بگری
 وه بیدا به هر شاراتی هر م وه یا خود له باتی هر مستی روژی
 به روژوی : بزنان دروست نیه نه و دان و یله بدری به که متر
 له سلمه هر شار . ده فیدیه ی وه نفی آرا و ایش و ه کوسه رتاشین
 ذاته کا برا خاطر خواه له پسین هر یوانه سه ری بیری یا روژوی سه روژ

وہ یا خمردوازوہ مشت دانہ ویلہ بداب شیش کہ س لہہ شارات
 وہ فیدیہی احصار لہہ ستر تیبک کا برا یہ کم حیرانی پوقوریانی بشی
 (تقدیلہ ص)
 سہ ری پیری بو فقیر وہ شارانہ حیرہم یا شونی احصار کہ وہ
 نہ گز حیروان نہ بو نہ وہ قیمتی حیروان کہ بہ تعویبی دو عادل بداب
 بہ دانہ ویلہ بو ہر شاراتی ولات نہ گزٹھہی پی نہ کرا لہہ باقی
 ہموشتی زوڑی بہ روڑوی :

نہوعی روہم فیدیہی غیرہ منصوبہ نہمیشی روہنوعم
 • نہوعی یہ کم لہہ ستر تہرکی یہ کیکہ لہہ مناسیک وہ کوشیوہی قران
 کہ بہ یہ کٹجرام عوہرہ و صبح ٹکا وہ کسبی میقاتیکہ کرورہ واتہ تہرکی
 میقاتی کرورہ بو یہ کی لہہ وروانہ یا تہرکی شہ ومانہ وہی (مینا) یا
 صدرہ لیفہ یا شہ ومانہ وہ شہ وانی آیامی تشریف یا تہرکی
 روہمی لہہ رجمکان لہہ روڑیجا یا لہہ روڑیجا یا لہہ ستر روڑا
 یا بد تہرکی وہ وانی سہ بہ رلہ ہوت بہ ررہکان یا تہرکی
 طواف (ویداع) مال آوائی کہ عیبہی پیروز ٹم فیدیہ حیروانیکہ
 ہر تا دوست کہ وی ٹم گزنا زوڑی وہ روڑ ٹم گز قابل بو
 ستر روڑ لہہ جا وہ وہ ہوت زوڑ لہہ ولاتہ حویا نہ گز قابل نہ بو
 ہمو روڑوڑہ کہ لہہ وانی حویا بہ لام پینی ستر روڑو ہوت روڑو کہ بجا

هیب صد

و وقت و لیکیش نه که ره یوانی دهس نه که وت نه و وقتیهتی بکاب پارہ
و دانہ ویلی ی چ بکری بوہہ ژاران نه که رله می بو نہ کرا له بانی
هہرشتی له دانہ ویلم روژی بہ روژوی :

نه وعی روہم بو آره زوپاری بہ وہ کوخوبین خوش کردن وہ چہرہ
له سہ دان یا پوشینی پوشاک یا ماچ کردن شرن یا دہس لیدانی
بہ روژی (خیری جماع کردن) فییدی نه مانہ له سہ رخا خواہی
وہ تصدیقہ واتہ خاخر خوبہ بہ نیس حیوانی سہ ربیری بوہہ ژارانی
ہم روم وہ اطعمہ شش ہہ ژار بکا ہہ رھہ ژار اینو صاع
یا سہ روژ بہ روژوی :

وہ فییدی جماع کردن له سہ رتر تیبو لغدیلہ واجیہ کا برای وتربگی
بینج سالہ سہ ربیری کہ بوہہ ژارانی ہہ روم نہ کہ روژوی وا
نہ بو گالی دوسالہ ی تہ واو : نہ کہ رلہ وہ لیش نہ بو واجیہ
ہہ وت سہ ر مہ ری یہ کسالہ سہ ربیری نہ کہ رلہ وہ لیش نہ بو
بہ نرضی و شترہ کہ دانہ ویلم بینی وہ پیشی بکاتہ دہ بہ ہہ ژارانی ہہ رما
نہ پیش نہ بو له بانی ہہرشتی دانہ ویلم روژی بہ روژوی :

حصانہ

وہ فییدی احصار لہ سہ رتر تیبو لغدیلہ واجیہ حیوانی سہ ربیری وہ بیبا بہ ہم ژارانی پیشی
نہ کہ رلہ نہ بو قیہتی له دانہ ویلم نہ پیشی نہ بو لہ بانی ہہرشتی روژی بہ روژوی :

(طوائف و راع)

دلپاش مناسکت به دل گوشائی پاش طوائف به بیت بومال ادائی
 به صیغای که ره هم ده بچو له شار دل پیر له صیغای عه فوی تاوان با
 که و درو میانه کردا ماثرن رافعی نارو جالبی نورن
 بخونینره وه د به دل بنا له به ره هم بیره ده نگ بونکا اوله
 گومانت وای خوذا غفار هر چه ن تاوانت ملیاری باره
 نالومید نابی له باره ی ترجا له وه ی بوخوذا بیبا التجا
 خوذا اکوم فوق الاکرمین خوذا ارحم فوق الراحمین
 خوذا یه فیضی له دنیا و دینا له باری پشم رگشت عالمینا
 به به هانیم نک به به هایه به خشین خودا بی انزهایه
 مادام که خوذا ره حمی وه هایه نمی ره حمی ویندی ره ریایه
 نالومید نابی که ست له خوئی له د له نا و باره گای پر حسانی له د
 زیره ی خوئی له و کافیم یرمان لور دنیا و لورین لور منو لیمان
 له سحر سوننه ته بو فیضی وصول باسی زیاره ی رسول الله صلی الله علیه و آله وسلم برتری به ره و دروی ره و زه که می
 به دل بروانه به شیوه ی وه فا برپایه ی برز و جاحی مصطفی
 له ده ره ببری به برزی له مینه له وه ره ته للفالمینه
 له وه تکا کار له عمره صاتا جمی هانا و هاوار له کائاناتا
 له ده وه سینه ی وصولی انسان له وه وه سینه ی وصولی حسان

نه و بود انسانی ده رکرد	له ظلمات	تینوی تیرا کرد	له آوی حیات
نه و بود انسانی کرد به کیوی	طور	به جلوه ی نیجان	به تبه لای نور
نه و بود هدیاتو همائی	به کسان	وسیلن له بو پیروزی	نیسان
نه و بود جیلوه گا	بو نشری دین	آرام گای	وه حی قورانی بین
نه و که خودا	له گیل ناوی خوی	ناوی نه وی کرد	به قرین له بوی
نه و تا نیسته	وه هتا هتا به	مظهری لاری	خاوه ن بها به
نه و شه و ورور	له نا و سجاتا	باسی و الگه ل	تجیه ی زانا
سجاتا	بو صوزا و سلام	له بو نه و	تازه نه بنه و
نه و انبیا و مرسلین	همه	هر کس کات	خوی موثره
نه و که تا حی	اسخای عالم	واله ب	رپیدا بوسه خاد
نه و حسازه	له بنی آدم	به خلقی	به رزو به پای ی
نه و که جاھی	نا برتیه و	ده م به	ده م پای ی
نه و شافع	لای ذاتی معبود	بر له و	مخصوص بو مقامی محمود
نیامی و ابید	مه ولاتی و ابی	پنیسته	وه فات
جا به و وه فاده	به دلی پر صفا	رو بکه	له ره و ضعی
تو له و ره و ضعی	که به خلاصی دل	بگه شیرده	ویندی غو خچی

به شنوی شم و بوی ره و ضعی پر صفا	نه نشئه ده رنگره و بلی به وه فا
صد هدر از سلام یا رسول الله	له سر روحه لبی یا حبیب الله
وا هاتم له گدل روحساری زه درا	له گدل چهن باروسه رباری ده درا
له گدل تاوانی که کوساری به رز	هه له ناگری له سر صفحی عمرز
هاتم نه م باره م هسته ده رگای تو	به هیوی تکا له باره گای تو
بیکه به خاطر صفای سینگی فوت	به وه فای قلبی آو آینه فوت
به حضور دل به نه جه لای ندر	به مناجاتی میعراجو حضور
به ستری و حمید به آیات دین	به سر دراری فوت بو مجاهدین
به یاره کانی دل پاکه پاکت	به آلو بهتی ده رون روناکت
به کوچه رانی ریگه که شا که ش	له عجزه وه بو مولکی هه پیش
به یاره کانی به باره و قدرت	شمشیر کیشانی سه چاره کی بدت
به شهیدانی به در اوینه کیو	لای شسته ی واحد له به رز ز نشید
به خونین حمزه سالاری میدان	به خونینی مصعب سر دراری مردان
به فرشته ی ندر له بدر و حنین	که بو یار مآه هاتن بو ما بهین
به عطفی زهرای ام البنجین	به لطف له گدل حسن و حسین
به چهار شهیدای عم له می اقدسی	به بابی جعفر طیارای فرده و س
به شهیدانی میدان چهار	به اعلای معنای کلیدی رشاد

به قرآی قورئان به مضین به نه هلی اسناد به محدثین
 به جیدی نه هلی علم و اجتهاد به رشدی نه هلی مرعظه و اشأ
 به وسعه عیه کرا له رئی خورادا له شه رفو غدر بونم لاد نه اول
 به عدالتی حکامی عدول بو تطبیقی حق به یاسای مقبول
 نه عثمانی کومه ته که ی خوت دل نه وارائی دامادان له برت
 به یاری دلی اولیا کانت به صفای روحی اصفیا کانت
 به تم ربیبی خاص بو نه هلی تدریس به نرکیه ی نفس بو نه هلی تقدیس
 تاوی به حسان لا بکه ره وه په رده له دلمان لا بده ره وه
 به نیونیکانه به آشنائی چرای دل هه لکه بو روشنائی
 فونی به لیوی پر له صفای تو بیتسه بودلی نه هلی وه فی نو
 به کوه و فوده زبندو بیتسه وه وه که غونچه ی گزل بگه شیتسه وه
 تالم جهاتا بتریم بو شانات له وجهانیتسه بیم به رپانات
 مشورین له به رسایه ی آلاکه بروانین بولای سردی مالاکه
 له گزل ددسانی باره گای به رزت به لیو به اثن ده رگای خوش تررت
 یقین نه ولیوه به وینه ی لیوو برن نه دانه وه به وینه ی شم و پر
 چن خوشه یاران نه وصف و سیره نه ولقای یاره و دوری له غیره

نه‌ی غایبه‌ی مایه‌ی نیجادی عالم	نه‌ی پایه‌ی عیلمو نه‌ی آبه‌ی علمم
نه‌ی مایه‌ی به‌رزی هونه‌رم نه‌ی کانه	سایه‌ی پیروزی به‌هره‌م نه‌ی کانه
تو که ده‌رونت ده‌ریه‌ی صفایه	ده‌فینه‌ی نور و ستری خورایه
تو که نیجانت گ‌بشت به‌عالمم	آوی پیرونت به‌شان به‌آدم
که م‌نابیه‌ی وه‌سوفه‌ی هوایی تو	به‌زبزه‌ی خوری له‌هه‌یوانی تو
چی له‌بی جاری به‌نیو نیگالای	سه‌حسب بکه‌ی به‌نده‌ی ده‌رگالای
ده‌روازه‌ی حسان بکه‌مته‌ی وه‌لیم	ده‌رزی له‌عرفان تا لیم بکه‌ی بیم
به‌طوره‌ی ختمی خیر الانا صح	مشرق بکه‌ی ده‌فته‌ری زانما صح
نه‌ونه‌ی بفرموس به‌نده‌ی ده‌رگام	مایه‌ی پیروزی ده‌سنی ختام
سه‌لام خودا هه‌نا هه‌نا به	به‌رشی به‌سه‌رتا بوگورد و سایه
هه‌م به‌سه‌ره‌مو آلو یارانای	به‌سه‌رگروهی عیداکارانای
به‌سه‌رله‌وانا له‌په‌ی زه‌وانن	له‌سه‌رخوانی تو به‌حق میوانن
وتارم زوره‌ی و تره‌فتارم که‌م	بوته‌رم ساری جه‌لیم علمم
به‌لام له‌په‌نای شاپه‌نای شاها	له‌په‌رده‌روازه‌ی شاهان په‌ناها
ملیاری روزه‌ردگیروده‌ی محنت	هه‌مو که‌یشتن به‌باره‌ی ره‌هه‌م
ملیارویه‌ی ک‌بی روزه‌ردی نامی	له‌سه‌پیروزی هه‌سنی ختامی

له روی ره وضعه و ابره شو ارام	پیش کشی بکن صلوات سلام
که گه لیشتتیه ده وری (مدینه)	پاکی پوشا که نه شست بینه
سونه ته غوسلو تنظیم لباس	علاوه له سر اقبال و اخلاص
بلی که ده رکعت مدینه ی برف	مَرَبَّ الرَّحْمٰنِ مُدَحِّلٌ صِدْقٌ
کاتی که ده رکعت مناره ی علیا	بو تنویری دل وریا به وریا
دلت بگروه وه وه کو جام خاص	بود فیض نور منعی اخلاص
نه و روحایانه ماثرون بو عام	بیکه بو فوتد بو برای سلام
له ده سوکای شمهور به بابی جبریل	بورو بوره وضعه ی سید رحیل
نه وی ری نه که وقت له باب السلام	بروره هرگز وقت بو نوری سلام
له هیچک نویری سته روه وی لطیف	بکه دورکات نویری بی تکلیف
تختیه ی مسجد به نه بند بینه	هرگز وتی نور به هشتی بینه
یکم کارون بوددهم خلدص	سونه ته دینه و وه سبیلی خلاص
پاش نه وه بپشروم هد یا	بوریا ره تی و خزی انبیا
تراده سنه له لای شه ریه وه بپشروم	به سینه ی صافو ده رو شکی گرم
زوله ره هبه رکعت به رحای انوار	له دنوره بوئو و له بایت خوار
هدتا نه تدانی به روی سحر ام	تقدیمی بکن صلوات سلام

همه چمن بخت کرا به شرمونه دهب بهره و روی رهبره رشای عالی ^{حسن}
 نه وزاته بکه به وه سلیم خوت بوفیضی انوار واریدی بوت
 برخوتو باق عداقه داران با برژی انوار به وینه ی باران
 کاتی نابوری نه باری انوار له سر ره وضعه که می عمره ^{فی} ^{منا}
 همه که پیشی بگی به مقاصد نو پیشکی همه به له لورد پرتو
 به هم عمره که خوی به دل هشیار بے بولوری ره عمت به دل بیدار بے
 جا به قوی گزنی به ره وجهیم ^{را} به رو بولقی صدیقی حق ^{ناس}
 درپاشی سلام و احترامی ^{نو} پاشی استفاره له نزدیک ^{نو}
 گزنی تر بنو به ره وجهیم ^{راس} به مواجه عمری حق ^{ناس}
 یاسای سلام و تحیم و اکرام به صی بهینه له گدل احترام
 نه محابه به ره دستوره ی زهراء به رو بوسلم له رات ^{علیا}
 سلام تعظیم که به زهرای ^{یتول} له لامی شایاد به پایه ی قبول
 به رو ایته فاطمه ی زهراء ده فن کراو له دعوت ^{زی} ^{حویدا}
 همه چه نده له ^{تر} ^{روایه} ^ی ^{ره} ^{ذبیح} مدونه له ناو ^(جنته البقیع)
 له ^{نیکایه} ^{نزمی} ^{حصار} مدونه نیایا اولادی ^{ابرار}
 وه کو ^{حن} ^د ^{زین} ^{الادین} ^{رض} ^{لله} ^{عنه} ^م ^{الهدی}

هه باعه و صدک کی لری یاری نه و
مدفون لویا بنور و سپید و صفا

سونه تپ بوتق نه کی برای تره فیع	زیا ره تی عه ررض جنه البقع
مدفونه له بوگه کی لری رات	یارانه خاصه کی شرفینا کارانه
حصه و ازیاره تی نا و هرگه و نه کان	به ویننی (قوبا) یاق هرگه و نه کان
زیا ره تی قیری شمدای اهد	معدی فیض انکار و مد
بو ما دگاری بو ما و هی شینت	گه کی به سوره بو هیزی دینت
له و دله کی نه بی به یادگای خیره	له سه بر بورهی به زره شغول به سیر
له بی به ررضی ساری حکمت	له بی به بورهی اناری ره عمت
تا له مدینه عینتیه وه	هه و غافل نه سینه وه
تیر یار متهی حیا له گر بوت ری گه دست	چیل نویری نه رزرت بکه له مرگه دست
بوره ای تی سیم اهد	سیم له بو حیراتی بی حد
کاتی که ولت بگر سینه وه	یا خوا چدن که رت وه هابینه وه
ترو بو مرگه و ت به آشنائی	دور کات نوثر بکه بو مال آوائی
جابروره وه برای فنور	بو مواجرهی سیدی انور
صلواتو سلام به صد اعتبار	تقدیمی بکه وه کویه که م جار
جاروعای به دل بکه به صلح	بو صورتو باق لوم تی هم قیاس
نه نفوس بو نه وه ی سینه وه	قای ره محبت کی بگر تیه وه

ساحزدا به حدق حسانی عامت به نوری عامی دینی اهدافت

وه کونه ولت هینانین به اسلام آخرمان بنیه به عینی هتتام

سویا پس یوسف دای مهره بان که سر یارم می دانم به آسایش بودی سر به هم می
دولت مهره بانی نه و دادا نه کم یارم نیم بدرا یوجاب وه نشر کرن
به نا و یوسلمانان بودم و نه که بی به حضور خرد حسانی به بر او

بوجه مولای وانا الفقرا لعضوه اکثره علیکم السلام

اکثر من اکثر و درین آیتش الی حضور صاف

فی ما حقه لیس صادق و کمان

القی تم یقه یوم السیما

ان من غیر ال

۱۹۱۰

المصروف للبدیه ان من غیر الشیر ان من غیر الشیر الی رتبه و الشانین لیسماه بسلام

و علی الله علی سید محمد دالم و اصحابه و ابائهم حسان الی الیوم الذی

و آخر دعوان ان الحمد لله رب العالمین

علی بن

رازونیا زورنگای حجاز

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کاتی له (صفوان) ره رچوم بیره و کویت لم فصبیه مه رانا

یا قانداً للركب في الفلوات قدنا بروضة سلسلات

یا حاروی العیسر اهدو بالذوق الطوی للسیر لحو روضته الروضات

فکربذوقی فاشتیاقی و سلیی لجمیع آمالی طوأل حیاتی

سنده عظیم الشان فینا سارنا و آفارنا بلوایج الآیات

نور العیون سرور قلب العاشق سعة الصدر و سلیه الراحة

و اذا وصلنا من مواهب ربنا بشدی عطویرا و لک العنبات

فتأربوا و قفوا عما آکنا فیها بسکینه و محبة و نبات

ثم ارجلوا من بالها باب السلا م مسجد متبارک التجدات

حیوة لله العظیم تحية من کعبین بتلکم الحضرات

من بعد ذاک تقد معا بجدتی من فائق التسلیم و الصلوات

قولوا کما آلی آقول بالهمزة و محبة من جذر قلب عانی

صلی علیک الله من صلواته مانا سبتک حفرة الخلوات

و علیک من تسلیمه ما کافنت مسعیکم البادی علی الجهاش

من بعد ذلك قدّموا حاجاتكم	قولوا بلهجة صاحب الحاجات
يا أيها المولى العزيز أصابنا	ضرباً وكره من أذى الغفلات
جناك يا كهف الكرامة والعا	يا فسماً للزال ما حيا
جناك في عمق الحجالة والحا	ما بنا من سيئات هنات
جناك حزننا من أعمالنا	جناك مشتكين في الزلات
جناك يا سيد الأنام وحرزهم	في عام قط الرّوح والرحام
من قلة السعي ومن سوء الهوى	وغبار غيب مع أذى الحشرات
يا سيدي يا مقدي ومُنسبي	يا شافئ يوم الجزا لنجات
حيناً إلى اعتابكم بمشاكل ال	مجاً وكل مشاكل السكرات
ومشاكل النفس الغوية بالهوى	ومشاكل الأجرام والتبسات
وصوابتي لغوايتي وغباوتي	وجهاً لي بمواقب الكبوات
وإدى جماح النفس في غماتها	آماراً بالسوء والشهوات
ومشاكل الآثام والأجرام قد	ثقلت عليّ وقربت للمآ
جناك راجين الشفاعة يوم لا	زوهة يرجم لعقد جناة
والمرء حها زاد سوء فعليه	يلعوه موجة ضلك المآ
من عينك الشهلاء لحطة رحمة	تكفي جميع الكرب من خطواتي

مِنْ لَفْتَةٍ لِمُرَائِبِ الْوَجْهِ الْبَرِّ
 مِنْ وَرْدِي شَفِيكَ يَا عِلْمَ الْهُدَى
 مِنْ مَسِي رَاحَتِكَ الْوَسِيعَةِ بِاللَّهِ
 يَا مَنْ بِهِ خِصَمُ النَّبُوءَةِ وَالرِّسَالَةِ
 يَا مَنْ أَمَمَ تَكَرُّمِ الْأَخْلَاقِ فِي الْإِلَهِ
 يَا مَنْ آتَى وَبَقَلِبِهِ النُّورَ الَّذِي
 صَنَعَ جَاءَ بِالْقُرْآنِ نُورًا جَامِعًا
 لِهُدَايَتِهِ لِحَايَتِهِ لِعُنَايَتِهِ
 مَنْ نَوَّرَ الثَّقَلَيْنِ بِالْقُرْآنِ إِذْ
 سَنَّ شَرَفَ الْأَرْضِينَ بِمَا قَطَّرَهَا
 مَنْ شَرَّفَ الْعُقَلَاءَ وَالْعُلَمَاءَ وَالْأَعْرَافَ
 بِالذِّكْرِ وَنَعَتِ صِفَاتِ
 فَتَنُورَتْ طُرُقُ الْهُدَى لِهَدَاةِ
 يَا مَنْ آتَى لِسْمَاحِ ذَنْبِ جُنَاةِ
 لَكِنْ فِضْلِكَ حَاسِمِ الْعَثَرَاتِ
 يَوْمَ النَّارِ فِي سَاعَةِ الْكِرَامَاتِ
 لِيُنَالِي ذَنْبًا عَظِيمًا لَيْسَ فِي
 حَدِيدِ عَتَبِ لِحَاصِرِ الْعَثَرَاتِ

دَلَوِ الْبَرِّ فَقَدْ جَرَى لَهَا الْعَنَا	فِي حُسْنِ تَرْبِيَّتِي لِحَيْرِ حَيَاتِي
وَرَضِيْعَتِي مِنَ الْحَلِيبِ الطَّاهِرِ	وَصُعْنَتِي عَلَى عَلَا الْمَسَاعِدِ
وَكُنَّا لِأَجْدَادِي وَجَدَاتِي وَمَتَّ	بِعُمُومَةٍ وَحُؤُولَةٍ لِي تَأْتِي
وَكُنَّا لِأَصْحَابِي وَأَنْصَارِي وَبَيْنَ	جَاءَتْ يَدُنْهُ إِلَى وَتَأْتِي
وَالْأَصْدِقَاءِ فِي الْحَيَاةِ عَلَى الْهَدْيِ	وَالرَّشَدِ وَالْحَيَاتِ وَالْحَسَنَاتِ
وَلَعَلَّ شَخْصِي مَسْلَمٍ قَدْ رَأَيْتَهُ	نَقَصَ مِنَ الْحَيَاتِ وَالْحَسَنَاتِ
بِكَلِمَةِ الْقُرْآنِ وَالْأَسْمَاءِ	أَصْحَابِ وَالْآلِ الْعَالِيَةِ الرَّجِيَّةِ
وَلَدَيْكَ أَرْضُ بَيْحَتِهِ وَمَعُونَةٍ	فِي خُدَّتِي لِلْعِلْمِ طَوْلَ حَيَاتِي
وَكُنَّا كَأَرْضِ طَبَعٍ مَا أَتَفَتُهُ	وَالنَّفْعَ فِي مَا دَاعَى مِنْ لُشْرَاتِي
وَالنَّفْعَ لِلظَّلَامَاتِ تَدْبُرُ جَانِبِي	تَدَاوَعِبَةٍ فِي الْعِلْمِ وَالْحَيَاتِ
وَكُنَّا كَأَرْضٍ وَالرَّجَاءِ مُؤَكَّدِ	وَمُقَارِنِ بَهْوِاطِلِ الْبَرَكَاتِ
فِي انْتِشَارِ صِدْقِ رِسَالِي بِالْهَدْيِ	فِي الدِّينِ وَالْإِيمَانِ بِالْآيَاتِ
وَبِنَاكِ تَحْيِيَّتِي مِنَ الْخُرْمِ الَّذِي	بَعَلُوا لِقِصَّةِ مَجْدِ الْعُرْصَةِ
وَجَمِيعِ ذَلِكَ رَشْفَةً مِنْ رَشْفَتِهِ	مِنْ غَيْثِ فَضْلِكَ دَائِمِ الْبَرَكَاتِ
وَعِنْدِكَ صَلَّى اللَّهُ يَا عَلِمَ الْهَدْيِ	مَا زِلْتِ الْأَشْجَارَ بِالْبُرْقَاتِ
وَعَلَى جَمِيعِ الْآلِ وَالْأَصْحَابِ وَالِ	اتِّبَاعِ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَاتِ

مَلَأْتِهَا مَلَاءَ النَّارِ مَلَأَ الْهَيْكَلُ وَوِزَانُ مَا قَدَّمْتُ مِنْ بَرَكَاتِ
 وَأَنَا الْفَقِيرُ النَّاسِي مِنْ نَيْضِ الْهَيْكَلِ مِنْ سَحْبِ رَحْمَةِ سَيِّدِ السَّادَاتِ
 صَلَّى عَلَيْهِ اللَّهُ مَا رَامَ الْهَوَاءُ وَالنُّورُ يَنْزِلُ مِنْ عَلَا الْعُرُفَاتِ
 فَوْقَ الْحَبِيبِ رَوْسِهِمْ وَصَدْرِهِمْ وَقَلُوبُهُمْ مَلَأَى مِنَ الْبَرَكَاتِ

الثَّانِيَّةُ

ای شهریار مملکت عصمت و حیا ای تاجدار عزت ابرار ضحیا
 شهباز برج اوج صفا قوس شایا در سایه همای تو باشد شام و گدا
 در اتباع پیروی تو بود بجای ایمان علم و عمل دولت لقا
 جانم فدای صیت ندای تو بکنم ماری اگر بدعت لطفم کنی نذا
 سراقدم کنم آرمی سید ندا بها ای بنده فرار ز خدمت بیابا
 بر روضه مدینه و بهر عنبت بقیع باره صلاة قبل سلام بلا انتها
 بر تپه عمارت بر جان پاک تو بر روج پر فتوح درو پر آرا
 ارجان ما فدای لقای نفس تو باشد عبا راه تو ما را چو کوشیا
 آفرشدی تو تا نگری بر همه ملل تا هر چه نقص هست کنی نقص ادا
 و اندر صحابه تا که بظرت فریبند شایان ند معرفت ملت هدیه
 من ز کرد بهر تو یاران ز جمله خلق در غیرت و صداقت در شد همتا
 آمد کتاب تو بزبان فصیح تو در شتقاق حکمت تفهیم ماسوی

در خبر روز حکمت و تطویر آدمی	بر منبج موافق راه بلاخفا
در برین دولت نیروی نظم اقتضای	در صورت و بصیرت در عهد و در وفا
شایان هر زمان مکان تمام عالم	بنیان هر آمان اساس هر اکتفا
باقی هست با بقای امانت و اخ ^{خطی} زیر	راقیست در مدارج ارشاد ارتقا
اندر دماغ آدم خوشدل و درون	نور است ناز و حکمت علم پر از صفا
نام تو در آذان برابر بنام حق	یعنی که او خود را و تو داعی سوس خود را
از سبکه مقتدی بهدای سئل شدی	کردند در سلیمان شب هرات قهتاء
او مرکز مدار هدا و رشاد و حق	صاحبان بگرد و صورت در حجاب
جان را فدای کار خدا کردی زین سبب	حق خواهرها هم بهتر گشتند جا فدا
آعمال تو همه تخطیط در رس مخلصی	اوصاف تو همه بیشتر عشق صفیا
در سبب بس دقیق صفات کمال تو	بحر است بس عمیق پر از در صفا
از استقامت ثبات تو در راه مستقیم	قطب جهان شدی شمع جمله انبیا
از آنچه ما سواي حق آمد جدا شدی	زان رو جدات کز هر سوسی خدا
آثار فیض تو ناید به کشف بخت	انت الایس لیا قه غدا و ما بدا
ای صاحب کتب و سنت راه تویم پای	ای طایب فضایل تو صد چو ارمیا
ما بند قید ناخوشی نفس سر کشیم	پیوند در محبت علت هفا

۱۰ از توجرت و اقبال و عدلت
 صاحب نیاز بر در تو اسیر کبریا
 ای شمس طالع سعد مبارک
 وی ماه تا طبع حق پدر بی خفا
 از نور جبهه سیما طلعتت
 عالم چو کهرای منی الارض للسماء
 غیر از خدا نبود نباید کسی چو تو
 عالی مقام جای رجا کهرق الحجا
 از هر چه هست جدائی تو جز درین
 هستی چو ماسوی تو از آفریده خدا
 ما را بحضرت کرمت جفت بس
 پر هیز جان ما ز ملاعن اشقیاء
 داریم امید اینکه بهنگام رستخیز
 برپا شده سیده به فروری لواء
 ما را نگاه چشم سیاه تو کافی نه
 چشمی که خاک را بنظر کرد کیمیا
 در بای فضل بی پستی چو شومیم اگر
 باران فیض شاه بیبارد بخاک ما
 دانم نیام نامی تو طری کند ورق
 نام خدا را ابتدا و نام تو را انتها

کافی داخلی (زهررقافی) کوم له صدودی خودیه
 نهم قصیده به نوسی

آزیز بیره ده	آزیز بیره ده
دزه ذره ی دل ناله ی دی به خویش	له دل زامان حوت مشیره ده
من شه ییای تسم و دای روسی ییای تو بگ	به آهونامی زور دل گیره ده
ریشه ریشی دل پشتمی گیتو ته	تاجازی پرده ی لی بدیره ده
خدیمرایه ی دل سه و دای عشقی نو	به فطرت به سرا بهم زنجیره ده
عشق تو میای برتیره ی پشتم	باهر معینی به د خدیره ده
به جلیوه ی جهنال خودا داده کت	واری لی بینه به د جه بیره ده
من لیوه ی لیوی گول غونچی تو بوم	رو بکه به لای نهم فقیره ده
کافی ده رونی نامی بی ره و اج	باهر معینی به د تمطیره ده
برل له مشه را بگانه لا تو	به چکان بده به نه کسیره ده
پیری گورابنیم کرد به تکا کار	به آه و ناله ی خوش تاثیر ده
موری موری صوت دان له سه دل	به و پایی به رزی پر تقدیره ده
نامی هر کاتی ناد ی تو بینی	بانکه که و سه دوی بی تدبیره ده
دیاره هر که سی ناوی تو بینی	بی باکره شاه به ده زیره ده
نورده ست دان له سه به نذر دل	له تری له چرخا به ته زیره ده
	طی نه کا افلاک به آثیره ده

روی همه تی تو له هه که سی بی	بی با که له شاد ده بی شیره وه
ریزه خواری تو نایه وی شاهی	له بره هه دوشان به کشیره وه
شانازی نه کا به عولامی تو	پارشی دانا به وه زیره وه
شندی بوی ره وضه ریجان بنزگی	فیایه تی مسک به بیره وه
سجبان زمان لال له شه نای ذان	خطای دنیا به تقریره وه
حاک آسانه ت تو نیای چاوه	زوناکی دله به تنزیره وه
(لوکان البحر) رمز نیکی کدرته	له رساله ی تو به تفسیره وه
به فور بابت به دو شکوادم صیره	تعدیمیان نه کم به تقصیره وه
یه که م تکایه بوتادان باریم	خامه نای نوی به تکسیره وه
په نام صفا وه بو خط پوشیم	بوکاری عمه مدیم به توفیره وه
دو هه م نه مه یه گه لی دامادین	تویش به وره همه تی عالم گیره وه
مدرسه کانی خاکه پاکه کم	له گرین به جوشی زور دل گیره وه
علمای به بزروشاگردانه ورد	به هوشمه ندی روشت بیره وه
وه شوم ی فتنه وه هادای گرن	صفیری پیچا به کبیره وه
آثاری نه ما مزگوت و محراب	به چهن پیشه دای دانای زیره وه
چاوه ری مدوی ده ریای جانین	صفحه به که ره م وه ربگیره وه

ان له نا و کندی به لاد آ شویا نه ی مدی حسان دیسان بیره ده
 برای صفایان به لکو هم لگرا له بو عبادت به تدر قیره ده
 مده م که له گه لی مخلص حق بوی قدراتیان له خویند نفیره ده
 نه وه ی زیندوبون به نادرتوره له چون بو مزگرت به منوره ده
 حردده کانیان له به رجا وابد ناریان له هیان به تقدیره ده
 روژله یان هم موله وانشک دا صلاواتیان له دا به تاثیرده ده
 به لکو له م که له له مینت ده چرن بابیان له سیرتی به با پیره ده
 بینه وه سهر رینی مستقیی تدر به عقل و وجدان به ضمیره ده
 نه م صابره ش سلام له ذاتی چکت له روحی به رزی پر تاثیرده ده
 رخاصی م به یادی بالای تو بتری بیش مری به یاد شای بشیره ده

شوم گرتنه بدر

شوم قصیده منوسی له پیرن شاری (رباضی م) وه مدینه ی منوره دا
 کالی له بنوه شوم و ابریارمان و ابکد وینه ری

شوم گرتنه بدر شوم گرتنه بدر
 شوم تاریکه کافی روناکه
 آوی حدیاتی که بو دل نه بی
 یه قین و الپشت پرره ی بیبه و نه کلین و الپشتی پرره ی غیبیه

نه بینه رخسار	حمتا بی دل بهر	له شیر زرش عالی	دو گیسوی عین بهر
نه می فیض قدسی	سمر بده ره وه	بورو ناکی دل	مدد کوره وه
دل که مهربانه	له چای ظلماتا	مانده له بین هاتا	نه هاتا
خوتیش	رحمة للعالمین	مرهبری عامی	پاکو نه مینی
فویضت	که بیسته آده مو خاتیم	بوانسی وحن	فرشته ی عالم
به تو حیره می	(که عیب) کرا وه	په رده ی نه صنایی	له همل گراوه
به تو ریشرب	بو به طبیعی	رونا کت	بو تو بو (بورا ق) دا هاتا
له هر به حتمه	وه ری به مرجی	ته دنیق	له گل یاساتا
نه کومید نابی	له پایهی	به رزی	به سه رمیزانی
کاری سه رحرزی	بو بازی	روژی	بو بازی
نه حسی	لامعی	نایاب	نه بازی
که می تو نیم	له که می	کاره	هر که س به نه
و عی نه گاه	به باره	بازی مراده	و بازیگیش
مید	له روی	بجانی	شایادی
شاهان	که می	به ره	که ت
یئینی	شوی	نیمت	بینه
ویاریم	بابانی	فویضت	به رزی
به سر ما	به رگی	سه روزی	نور
بکاه به بر ما			

با بثر نیمه ده	به ندری هستی	ده رچم له بیری تاریکی و پستی
له بی لوطفی تو	نیم بی نادین	مشتی فاش کی سوکو سوتاوین
به مهره بانیت	وه ک مهر و ماهین	گه دای شارشین بن به ونینه شاهی
الشفات ویزو نهی	خاوه ن کهرام	نه ی روشی به رزی عمره بو عجم
بازی حق بگیم	وا بیکیم	به یار
عاشق نه ده به حق	بکا به یار	دلی لا تو بی تا یوم القوار
هه رتوی بو مه ولای	مه روان بیوکی	خاوه ن مقامی به رزی سعودی
هه رتوی خاوه نه	مقامی محمود	هه رتوی اسعد و سعید و سعود
تو ده ریای هادی	و باق صیفا	ده ریای چه و نه هر و تو با ری دنیا
نمی له عمر را	له هه ر لائے بی	نه بی په یوه نندی به سه مانے بی
جبریل واله زیر	بالی ش باثت	کالائی عام درعی که مالت
و نیشته چه حد	چه تری چه یارا	که هادری تو بی له ری گوزارا
خرق عادت بو خوالا	اظهاری کرد	جویره نیل و هجی له بو تو هاوړ
روحی احمدی	مقامی برزخه	و نیشته ناگا به و تدر و تدرزه
دهی سا هه خاوه ن	مانده چی	له بو نیشته و بو جهن دسان
قبول بفرمو	تریزه خوارانت	بو عتای عامی مانده و خوارانت

ہندوچرن خدوش و خال پستو دنیہ شایاوی آوی فیضی توی نیہ
 بہ لام رہہ تہی عامی بود عالم کہس بے پیش نابی لہ فیضی کرہ ام
 تو سلیمانہ من موری زہ عیض من بہ نذہ ی جانی و تو جانہ لطف
 من کوریکی جاف تو کافی الطاف من تینوی داماد تو سہ جاوہی
 بالیوم تدر کہم لہ سرچاوی تو لہ در ریای فیضی صودا دارہی تو

بہ نمی (نامی) بہ ہوی شاہودہ
 کہری بہ پایہ و مایہ و جاہودہ

رشتہ لیوہ ی قوم ۲

کافی روشمان لہ بوہ وہ لہ شمالی مدینہ ی سورہ دا لہ م قصیدہ م کہی

شیتو لیوہ ی قوم شیتو لیوہ ی قوم من ہر وہ میکہ شیتو لیوہ ی قوم
 شہیدی بالای نور دل پیوہ ی قوم عاشقی بالآوشاند شیوہ ی قوم
 کہ تجھیم وہ و لہ ہر شیمہ وہ لہ بھانی تو لہ تلمیہ وہ
 کول لہ داسینہ و گول لہ راجہ رگم ناوات لہ خوانم بودارہ ی مہ رگم
 لہ سیایہ ی رہہ تہ تو بتوفوا بہیحسانی حدت لام وہ لہ سہ وا
 ہمکہ بہ خاطر ندری نیجاتت تا پایہ دار ہم لہ سر پہ یمانت
 بہو پہ یماننہ وہ ریگہ ی ختم طی کہم برہ و مدینہ لہ قہ تارہ ی کہم
 کافی کہ وہ رکوت لہ وجی بودہ کہت بودی گہ و ہری عالی خدہ کہت

آسانی به رزی پایه مه رانده	خونم به اویم سایه ی آسانده
بریزم به تو ز قاپی نبوی	تا چای سه رو سیری معنوی
سه ربنیه وه به سای گل کووه	جا به هوی نوری احسانی تووه
لقای فیضی حق له دار البقا	کاتی مه یلی دوست ههاته سه رقا
رو له سای لوای خیر البشر کهم	هه ره به ونوره وه روله هه شه کهم
بگاته آلا ی شای به ته مکینم	دل په روار بکا به سه ی شیرینم
به وه سیله ی تو به هوزای علمم	که مه به هویام نه ی په نای هه نام
له نمی فیضی شیوه بارانت	که س محرم نه بی له دل دارانت
که نه رژی وینه ی باران په ی ده ^{به ی}	که ی محرم نه بی له احسانت که
چون تیرا ونای له ره ریای بی پی	تینو به کاسی شاد نه بی به ره ی
بگا به پایه له وهاوه ن مایه	هه ناری چون من کومیدی وایه
نه ی کانی فیضی که ره مو ره فا	جانگام وایه نه ی هاوه ن صفا

زنای ، له پیم نات بگا به پایه
چونگی هادی رسول الله

دینزکی شاری (قصیم) له شمالی مدینه ی منوره دا
 لکم قصیده به دانا (له عام آرزو تر)

له عام عزیز تر له عام عزیز تر عزیزه که یمن له عام عزیز تر
 به لای خوداوه له عام عزیز تر روحاری له گول پاکو تمیز تر
 مخلوقه له نور: له نور لطیف تر له فرشته ی عرش عالی و شریف تر
 عنصری خاکه و نه وی بو فو له ک صورت آده ی دبیره ت م له ک
 نینانه و له گت انا تر نه خوانده و له عام به رزو و بالاتر
 عجیب شخصیکه تاریف ناکری شرحی له وصف زه ریف ناکری
 له عره سیانه و آشنای عالم دالم سایه یا عه ره بو عجم
 خوی شه صعب شه معان وینه ی پ رو آن لده وری شعی تریا دیوانه
 آرزوه که یمن به وینه و مثال هزاره به سیما ی سه عاره و اقبال
 آرزو کام آرزو آرزو یکی وا پایه ی بوله نده له سر ماسوی
 آرزوه که یمن قیله ی عالم مایه ی سه به رزی با و که آره م
 سررداری عه ره ب ناساری عجم یه کتا گولباغی گول راز عه ره م
 رابطه ی به یمن خالق مخلوق بی هوننده واری ماموستای حقوق
 به ده روون له گول نوزی خوداوا له بیرون له گت ماسوی دا
 پایه به رزیکه همتا له خوداوا که سی ندی دیوه که سی له پایه ی له ودا

فرستاده حق بر نشان زهره بوجن کشر به حق رهبره
 معجزاتی گشت رهبران به کس ناگاہ به پایہی معجزہی سرورہ
 مدلی مسیحا عیسیٰ بن مریم زیندوی کرده وہ مرد و پیش نام
 احمیا ستریکہ ہر لای خودایہ لہ عمر لاقاتے بشر جیایہ
 بہ لای معجزہی ترہبرہ کہی من نوره بو فکر و نظرہ کہی من
 ہزاران کہی دل پڑ لہ طہات دن نورانی کرد لہ روی سترہ
 ہزاران کہی تو خود دل مردو زیندوی کردہ وہ بہ حق زو بہ زور
 بہ بیرزی نہ فلاق چرای ہر لگرا زونا کہ گماند بہ روحی ہنسا
 صبری ایوبو حکمت لوقمان دوستی حلیل و دوستی سلیمان
 لہ لای خولگی نہ و دیاری نہ نہ را نہ ونہ جامع بو بولوزی ہدی
 جامن بہ فیڈای خولگو زہ دشتت بہ فیڈای بدرزی پایہی سرشتت
 بہ فدای مدثرسی تعلیم دینت بہ فیڈای شوعلی نور یقینت
 بہ فیڈای نہ و چرای عالم نوماتہ بہ فیڈای نہ و نورهی ہم بوجہاتہ
 بہ فیڈای نہ وزہ ہر مہرہ بانیتہ بہ فیڈای نہ و لوطی کہی نہ آیتہ
 بہ فیڈای نہ دسترہ خودا داویہ بیت کہ کوستہ داوی ہای نہ بہ بیت

(نامی) دامادی وہ رگای چسانہ
 بہ ہیڈای نمی احمیا ہنسا نہ

سری حالہ کم

سری حالہ کم	سری حالہ کم
دل بہری دل دار خوشی جہاں کم	آنری زانای سری حالہ کم
عموریکہ دانا لہستہ وای تودا	خواہ واپایہ کی پڑ کہ ناں کم
بپرستی حالے پہ روانہ شہ معش	بہ لکو جارتی بیت بد نامہ ناں کم
دل بد بہ بدربان لہ تاوی فراف	چلونہ شہ یہ پیشہ حالہ کم
شہ بازی بدرجی فوکسی آشیان	یانی سوتا وہ کوی زوف نہ کم
بہ شہ رہ چیرا دانا بہ بورہ	نہ یاری عمرشی پدی بانہ کم
من داماوہ کی وہ سترہ رانام	گور بکرہ لہ رہنگ آھونانہ کم
دیہ زیندانی فراقی توسع	لی قوم اوہ کوی دیکھ پشالہ کم
چی نہ بے نہ مری بہری بہ وہ صہلت	گیرودہی عم شق حقیقتا سا کم
دل بو بہ کاسہی شہ رایے کوئہ	چو لکہ دامادی بہرہ رہ مالہ کم
حالی ناوچاوت تیرھی را لہ دل	لہ عشق چا در چا و ہفا لہ کم
سینم مسیابو دلہ بو بہ ضوین	دادای رہ وایہ دلہ آنہ کم
سہرم دانا وہ لہ سہری تریتا	ھوئی تیا نہ ماڑی پسا لہ کم
بہرہ نہیت وای لہ سہرہ اھالم	بہ لکو وہ رنگی شزاو ناں کم

نامی بی نادت زرکاری مانے
 رہستی را کیشہ و بکرہ بانہ کم

من سه رگه رانم من سه رگه رانم

من سه رگه رانم من سه رگه رانم	من سه رگه رانم من سه رگه رانم
له کاری هوزا من سه رگه رانم	له کاری هوزا من سه رگه رانم
پاکو ته میزی له هه وای شه خصی	پاکو ته میزی له هه وای شه خصی
پتوی له جهلو خه رافه و ده شه	پتوی له جهلو خه رافه و ده شه
نه نیشی خویندی لا مانه ستانی	نه نیشی خویندی لا مانه ستانی
دوری له ده وری علمو حضاره	دوری له ده وری علمو حضاره
عالم وه رگیژی له جهل مطلق	عالم وه رگیژی له جهل مطلق
خاوه ن که مالی به هم مو باری	خاوه ن که مالی به هم مو باری
بوژه وشتی به رز بوکرده وه رچاک	بوژه وشتی به رز بوکرده وه رچاک
له بویه ک دلی و اراره ی جهان	له بویه ک دلی و اراره ی جهان
بور وژی حسیب لای هوزای قهار	بور وژی حسیب لای هوزای قهار
بگا به پیری به بنی آره م	بگا به پیری به بنی آره م
جهنوب شمال له بو نیکو شین	جهنوب شمال له بو نیکو شین
بی لاران له رسی راستی مه ررانه	بی لاران له رسی راستی مه ررانه
چه له عه رزایی چه له بالایی	چه له عه رزایی چه له بالایی
آره م رهه رلی بوهم مورینا	آره م رهه رلی بوهم مورینا
هرا و عروچی بوژور آسمان	هرا و عروچی بوژور آسمان

نشانه نیکه بود پایه‌ی ره‌سول	که ویان ده لیله نه میانه مدلول
یانی چون عروج له آسانان	خزرق عاده ته به عم قلی‌نسان
وه هانه شنه نو نشری له بورین	خزرق عاده تن لا نه هلی ته مکین
یانی دانتیکم له روی سه ربسات	بو هیزی صودا بورهانه دانتیش
رنامی که که به ی به پوره‌ران	روی کرده رهبر به نه ناخوانی
وقتی نه‌ی مولای ارواح و اشباح	عایه‌ی بزرگاری بو هم مواردی
وه‌های بریار دا خودای کائنات	بت کلا به کلیل بوره رگانه‌ی حیات
له‌ده‌وری قوی‌بی پر سه عاده تا	له‌ده‌وری ره‌وضعی جیبی عباده تا
پول پول و زینتی له من شه‌ید اثر	له‌سورینه وه ده‌م له‌ده‌م زیاتر
به‌سائو مانگو هم‌فته و ترور و رشو	له‌نابری پسر ره‌وضه تا پرتمو
یانی خیزینه‌ی خیری عالمی	کالی یحسانی به‌نی آره‌می
نه‌بی له‌توره به‌ش به‌ش بیته وه	هم‌رکسی به‌ش به‌ش بجه‌سینه وه
ده‌سا ترخودا نه‌ی رحمتی عالم	سه‌رچاده‌ی خیری ارواح و جسم
ده‌مبکه عومرم به‌زایه روی	له‌به‌رحموری یانی بی‌تولی
والدم پیری دا ردم کرده ده‌رختا	به‌موی سپی ده‌بوده وای نه‌ش
دادله‌ده‌س عومری به‌عمه‌شه‌ده‌رچد	له‌سپیتی مو له‌سیاه‌رزد

داد له حمیرانی دله که ی ته نگم شه به نده به روژ به چین هاره نگم
 سانی له سایه ی سیآته دا له ناو نارانی و خرافاته دا
 سانی حمیرانی فتی فله لسته نه گیرشی کیشانه ی وه زنی (به ل که نه ،
 سانی له رازی جویان نه خوینی ساتیکیش رازی رازی نه نوینی
 سانی به له عصب ره روی ریشه سانی به نه ده ب کیشی ره ریشه
 دورده به سه ره درالیم بد به که که بد به قه لاته وگه یشته فرک
 کیشاشی نازانم نه نجامم چیه به هیوا نه لیم زانمی ، ناجیه
 دسه دمانت شای هاوه و نظر نظر پیروزی کیمیا اشد
 دوزگای دله که م قوفل دراده تاوان له ناویا به جوشو تاوه
 جاری پروانه له م دله پرژه نگه له م قه قه سی وینه ی تاریکی ته نگه
 به په پنجه ی ره عسرت بیکه ره ده بلام خوین به حبیب له کوم تی لوم
 له ده ریای فدیضت شتی کافیه جیک بوده رری رلم شافیه
 به صبغة الله ی توحید و اسلام ره نگی ثنابت بی تا کاتی نه نجام
 بدره و شیته وه له روشی تره وعا له سه نظامی رفورهم لیسعی ،
 بین به انسان انسانی کامل له اصل و فرعا به رعناک شامل
 نامی آزادی بدرینه رستم نه مه یه هیوا و غایه وه به ستم

نامره بانی له نوده دوره له بورا ماوان نیجان زه روره
 بیکه به خاطر صدیقی عتیق به عدلی عمر خلیفی و شیق
 به عهد مای عثمان به صفای علی به خونین حمزه ی خاوه ن سنجلی
 به شهیدانی ری اسلام خوت (نامی کوه رنگره به غولام خوت)

همتا آزادی له دورینا دا
 له زیر سیمه بری شای بسیادا

خاوه ن جاهه کهم خاوه ن جاهه کهم
 فیه یاف ره وایه به سه شاهانا نور به خشی نه کا به روی جهاننا
 پاشای جهان گیر نه بی ناوابی بودارا و گه دا خاوه ن ماوی
 پایه بوله نده و سه ره رزی عالم تاجی شه ره فیه بوسه ری آرام
 به شیوه ی شیرین هم لکه وتوی جهان نوری عالمه ظاهر و په نهان
 هر دول تاریکی بو به آشنا سینه ی زوله بی به طور کی سینا
 آشنائی نه و هوی نه و تروزی به هوی به تیار ی د هوی پیروزی به
 سا بر زه زای حق نه ی با خشی شاگول به آشنائی پروانه بودل
 پروانه بصوت به که روم کاری به سلی سلی سم های تاوی به هاک
 بوکم غولامه پیش نشان درا وه به چمن دهس به رس تعظیم کراوه
 بوسایه ی دهر گای باره گای به نیش بر صفا خانه ی گه لی سه عزیزت

صد سو پاسبی حق له لم پایه به روزه سه ری خونم وانا له سه رزم هرزه
 دیده ی ضم ریشا به سورمه که ی بخت سورمه ی توتیای غوباری به ریت
 به ل بکریتیه ده و چاوی له یاری پی روانه ی شیدا ی ششمی خساری
 به ده وری گول را به وینه ی بول بول بنیه سه روزه و قوت نه شته ی به رهن کل
 نه سه به مایه ی ژبویاری دلات نه سه به غایه ی غه شقی بول بول
 ده ستی سه خای توشی ته و او ره سایه له نور چشم شیدا فر رویه کتابه

به ل پرته وی بهیت بود لی نامی

بگابه مو شده ی لقای مرامی

بو آسانی تو بو آسانی تو

بو آسانی تو بو آسانی تو به نام هیناوه بو آسانی تو
 باره گای به نای نه هلی دنیا گشت سه دراری سو پای خاوه ن آلا ی تو
 پایه ی ته ختی تو له سه ما سه رکه و ت فرشته ی سه ما عاشقی سیما ی تو
 نه ناگوی صفای سیننه ی مینا گت نه ناگوی پایه ی به رزمی والای تو
 بود که بنوسم عه رضی حالی ضم غیره ی بارگای عالی بنای تو
 لاکه به بیان که م شته کوی نه عدالم غیره ی حضره تی صاحبه صفای تو
 لاکه تغذیمی در رو بیما ریم غیره ی هرزه نه لوقان آسای تو
 نه که رچی حاجت به به بیان نیم لای ضیره ی صافی مینای تو

من داوا کارم له فیضی قوسیت له روحی بدرزی والای ره سای تو
 چه تری دام بگری له مدد کاری له فیضی وصفای سایه ی هدای تو
 یادی دا بگری خانه ی ده روتم رام بگری له سر ریگی وه فای تو
 لام بدای له بوی همه وای جفا کار ناماره م بکا له بو لقای تو
 چران همه لکه ی له بو ده روتم ده لیل بی له بو رلی باره گای تو
 هر ره و یاده وه پشیم و بیم زیندوش بیم وه له سه رو فای تو
 تابه و نوره وه ری بگره بهر بوثریر سببه ربی آلا ی لوی تو
 مه بدانم بدوی له نا و بارانا بو شه نا خوانی به ثرنه بالای تو
 کاتی جمه وی روی تو بیسیم بگم سه به باره ی صفای دیای تو

نامی به هیوای له و سر وه نه تری
 که دیت له شنوی سه روی بالای تو

دل داران سه رحیم

دل داران سه رحیم دل داران سه رحیم قومی بو رحی کن دل داران سه رحیم
 بیاران ره در عشقی روخسارت دیل بون به دادی گیسوی خمه رحیم
 به هر وای توده هاتو چو یانه به هیوای توده نینه چه بو ختم
 نیگای چو دانت بو ماته م باران مایه ی حلاصه له ده رود له لام
 نمی له فیضی ده ریای حسانت سه چاده ی فوزه له بو صطرحیم

له فزی به تیزی مهر آمیزی نو تو کسی که لانه بوصفای دله که کم
 ناگابه شنوی نسیمی ره حجت شنوی به هشتی ورده وی وزوم تره ام
 توی مایه ی فخری سر به رزانی دین توی مایه ی نشری عرفان عالم
 قاپیت باره گای بیت احسانه توی سه رچاوه ی خیر له زور و له که کم

سایه ت بو نامی سایه ی تره حمه ته
 بترینه باران نه ی سه مایه که ره م
 جوش ده رده که م

جوشی ده رده که م جوشی ده رده که م جوشی که رمی تاو له رزه سه رده که م
 صدیشیان هینا بوسه رژیانم که دتنه ته قلا ی کالای گیانم
 منیشی به صدای حفظ حیاتم که دتمه ته قالا له بو نه جاتم
 نه و پر رو نه م پر جهانم بینی په نامی زرنگاریم بوقوم نه بینی
 تادای له بیرم صدای راجیل، بو که هفت عترت مادای حیره سل
 یانے بوده رگای باره ی بوله ندی جئی داوای ده رما بوده رده رده ندی
 بو آستانی راستان مادا بو بوستانه دوشان کادا
 بو بو رجبی عروج به سر هه دارا بو بو رشی راستی له گه ل خودارا
 بو قولله ی ده رچون له بوی ماسوی بو مله ی به رزی شارکیگای هدی
 بوسه ر بوله ندی و مایه ی سعاده ت بو باره مه ندی پایه ی عبادت

بوقایه صیوای نه هلی درایت له بو جلیوه گای نوری عنایت
 یانی بو په نامی رسالت په ناه بو آرام گاهی رهبری خودا
 سوپاسی و نه نابوری عباد که نیمه ی که یاند به قایه مراد
 ستم نامیم ستم آسانه ی بوله ند جیمی هانا و پنهانی زغروی ده رز
 توری پیروزی آسانه ی خوشنواد کردم به سورمه بوروناکه چاد
 خاکه پرته و گای جلیوه لیدای بو به مویام بوردل شکاوی
 نمی شمع و غمی روضه الروضات لیوی نه کردم به آدی حریت
 نه زهیتی بهینی سیدالرات چرام ته یار کرد بولکاته ظلمات
 نه سای که یلانی و پیری بوفارا دلم تیرا بو له لای دل دارا
 صلاته نام ببارین هدرکات له سه ره رواهی دسیله ی نه جات

نامی و انامی مرادی ده سی که دت
 فالحه له له م و نوزه تری که دت

شیرین گو له کم

شیرین گو له کم شیرین گو له کم گوی بون نه دا به نا و دلم کم
 گوی به هه شته هاتوه بورینا له هه رزانیه وینه ی گو له کم
 بو ماوه ی ترینم له روی جهاننا بونه و دنیا شتم بشم گو له کم
 له هه شوینی بم سارابی یا کیو عه طری خوی نه دا له م نزل کم

نہ کہ روشکای ریگام پی بگری نہ بی بہ کلیل بدوشکلہ کم
 داری نہ وگولہ والہ بہ ہشتا نہ داری یاتہ ونہ سونولہ کم
 ہرچہ نہ فا کا پیر پوی رہ چو نہ روحی پاکہ ریشہ ی گولہ کم
 بہ آوی حدیث نہ شونہای کرد بہ وینہی سدرہ ی ہزار چلہ کم
 مد پر سہ نہ رہ نگ لطیف بی رہ نگہ بہ ل لطیف ترہ پیرہ ی گولہ کم
 رہ نگہ بہ نہوشی تہ وزو نیدگین بہ نہخن نہ لای شیوہ ی گولہ کم
 مد پر سہ عمری بودہ ماضی دل نہ گاتہ فہ لہ کہ عمری گولہ کم
 نہ عطری مہور نہ نافی آہو نہ نہ دوی شاہونا گاتہ گولہ کم
 نہ پرسی ناوونشانہ بہ رزی نہ سیوم نہ ناد پیرہ ی دلہ کم
 ناوی رہبری بو دانوادہ نہ وکاتہ شکوت غونچہ ی گولہ کم
 یانی رہبرہ و فرستادہ ی حق نہ سپا سالارہ سہر قافلہ کم
 طوہ ی طوماری پیغمبرانہ قازی دادگای شاعر نہ کم
 نوری وہ ہاجہ بدنامہ ی اعمال مایہ ی زہ واجہ بودہ حاصلہ کم
 نور نہ دا بہ روش بہ نہ ستیرہ و مانگ بہ اعلیٰ و اسفل تابہ گلہ کم
 روحی جیلوہ گامی تہ جہ لای حق بو بہرلہ آرم بودہ عمری گولہ کم

رہتے را بگری دوست بود (نامی)
 یہ کہم گولہ کہم دوم دلہ کم

گولی گول زارم

من بول بولہ کی گولی گول زارم	گولی گول زارم
من دیوانہ کی شیدہ ی دلدارم	شہی خضارم
لہ دلا لولم وینہ ی طومارم	بہ وینہ ی عمر عمارم
لہ آلی رہ نکا وینہ ی گول نامم	لہ زہ روی روخسار بہ وینہ بہ ہم
چاولہ توئیای گہر روی پی یارم	ویدہ ی دلہ کہم گلار او یہ تی
بہ لکد طیبی بکا نیمارم	نہ گزیم لہ شوینی دہ رمائی دہ ردا
کاتی فریشہ بیتہ مد زارم	ہر ناوی بارہ لہ سہ زمانم
ہہ ر لہ یلہ یارم ہہ ر لہ یلہ کارم	بسوتیم تو زہم لہ ہوا نہ نوی
نہ نوکی تینوی آوی عوزارم	ہڈنیم ہر ژیتہ سترہ درہ ریای ہا ک
دہ میکہ بو تہو بہ انتظارم	شغام وہ فاتہ نہ گہر بیتہ جی
من کوژراوہ کہی ہہ زاراں جارم	گیان لہ ہر چار ی بو حوٹا نہ دن
شہ وم سیانہ دو گیدی تارم	روژم طلوعی روخساری بارہ
خمولول عوزاروی سہ روی جو یارم	من لاو لادہ کہی سترہ روی بالاتم
مہستی سترہ ریتہ پیالہ ی خنارم	بہ دل سترہ رفوشی چادی مخورم
آکام ہا در روی بے اختیارم	من تو رہا نہ کہی قہزا گیتی تدم
باری نادرہ ی روی روزگارم	فد زہہ فیما ہم بو یاری فدرم
نہ لی جیلوہ گای نوزالانوارم	ہہ رجن جیلوہ گای بالاکہ ی نہ دی
بو ہنقبالی یہ ہنہ ی دل دارم	بہ بیانی بہ ہنہ ی دانہ در ی بہ شہ ق
لہ اشتیاق رجساری یارم	روژ ہل نہ سوری بہ دہ در ی دلم
بو باوہ شینی یاری نازدارم	شہ مال نہ شنی لہ دا وینہ ی کد
بولی بہ دہ وینہ ی پیہ رگارم	نامی بہ تہ مای نیگای چا دیکہ
نہ بی بہ مایہ ی شغای آزارم	نہ ونیگای چادی دہ رمائی دہ ررہ
ہم لہ سہر آلو یارائی یارم	ہر ژری ہسہ ریا صلاتو سہ لام

روژری هه شهه

روژری هه شهه ره روژری هه شهه ره تاچه سواره که ی روژری هه شهه ره
مهردی مهیدانی روی عه ره سانه خاوه ن وهبانی هاتو نه هاته
به به رزی پایه و ههزی هه تی نه ده که ورورا نه لی ر اتی
که سی روناک نه بی به بی نه و که سی ترانا بوری بی مروری نه و
له هه سه رانی دهسته چرای بی نه بی به نهزی نه وهه ل کرای بی
جوش کوره ی نور بوچهان به کس به رقی نوریکه لانه ودیته ده ر
خاوه ن باره گای هانا و هاواره یه که مین په نای گلی هه شاره
دهی سا هه سوار سواره که ی بوزاق سه رکه وتوی نه فلاک به به رزی اهلاق
په نای تاوان بار روژری عه ره سانه یه که م تیکا کاره تهر ره شوکلان
دامادی ریگه م له بهر بی دلی لی قه و ماوی دیم له بی مه نهزی
نه مانه نه هان نه په ره نه بائ هه رتوم بو ماوی نه ی کانه که مانه
لانی که ره وه به لای دامادا ینگانی به لای سه رلی شیواوا
که م ناکا ده ریا به آوی ده می بارانی هه وای به پترشه ی غمی
که م نابیه وه پرتوی هه تا و بداله به رپی مزهوری دامادا
شه مال کز نابی به شنوی شیرین بو فینکی دل له گره ی هاوین
به غمی آوی ده ریا ی هه تته زیندو نه بنه وه هه مو کو تته

به پرتو و بیکت ده رون بسته جوش
 دل له خبیالات نه بی فراموش
 مهر خدو شو خالی بسته خدیائی
 نه سو تپو نه روا به بای شمشائی
 مهر به به بیانی نه سیمی صفات
 بداله سینته نه ربایه و وفات
 تاقیق پر نه بی له تزه وحی رحمت
 زرکاری بودی له زاکه ی زه حتمه
 دهی با به شنوی نه سیمی نه مجار
 نامی بسته وه بو زیزی زرکار
 نه پرتو و بیکت ده رودی نامی
 بیر شریو ده رحی له جیفای خاصی
 من میوانی نوم

من میوانی نوم من میوانی نوم
 ری بواره که ی تی توشه و زادم
 چاوه ری سفره ی ناو دیوانی نوم
 ریگه کوم کردوی تاریکه شه دم
 چاوه ری چرای ریگه و بانای نوم
 دامادی سکارای سته رگه ردانی نوم
 چاوه رسی ده رکه ده ریابانی نوم
 کلولی که شتی مه وحی گیر آدم
 چاوه رسی سته رعیل فاده نیشای نوم
 له عیل برادی بی که سکو ده ستم
 چاوه ری چرای شابور هانی نوم
 دبلم له بیری تاریکی بیرا
 په نا به سواره ی خوش عنانی نوم
 سواری نا باری نه نفسی که شیم
 هانا به ده رگای پر حسانی نوم
 هدیوی بی شیوسه رناده ی چرخیم

چاده رشی بانگی نادباوانی تویم	له ساری چولا باوه باوه
چا و له بارانی په هارانی تویم	له دوشکه سالی سته رما د سوته را
چا د ورشی تاوی گه ربانی تویم	به زهریری دوریت ستر بودم
چا د لوبلوتی ستر کارانی تویم	مایه سوتادی بازاری زه و قم
سینه سوتادو دل پوربانی تویم	قه سم به تاوی روژی روخت
توچی قوربانی ده رگا و بانی تویم	لم جرشا هاتم بوفدیا کاری
نه زری پر عیبی مخلصانی تویم	هر چه ن شایسته قوربانی تو نیم
فراشی فرشی شاه یوانی تویم	که دام خو گه دای ده رباری شامم
به نزهی و امه نزهی ده رگا و انیم	نه که رشایاوی حضوری شایم
میش به نزه که ی کورستانی تویم	لرگشت ولاتی به نزهی تو زورن
حاشقی جه مالی نور جویانی تویم	من به قوربانی تویدی سه ورگ تو
دامادی سایه ی شاسه یوانی تویم	به هیوای قبول نه پاریم ده
په یوه ندی یاسای را و فریانی تویم	توحید و توصیف نتریم باوه
بوچهل به ندی رشی به یوانی تویم	له محکاتا دلم محکمه
دهم به تاویلی تری عرفانی تویم	بروتشابه ده روئم پانه
که عبه به فیله ی نوره کانی حنم	توشا ره هبه رید فریمان یاسم

آلویارانت کافی شیره فن	خاوهن میرانت به وجدانی خدم
تابعین یانی پی تره وانی تو	ده ریای حکمتت به نیانی خدم
پیشیه واکانمان له ریگی رینا	همه موثا جورن به عرفانی خدم
پایی اولیا سانه گرم به حق	بوسلیم دین به میرانی خدم
موسلمانن کان به یاسای یاران	نرسیون ده کو برایانی خدم
صه واپه رستان له خورا دورن	نایان که کم به یار بو رتیو نایان خدم
به زانستی خدمت له گله زانایا	دیسه هاتو چو له مه بیانی خدم
ریگی خدمت له گرم به لام معتدل	تاسود ده ریگرم له شریانی خدم
صیوام نه ستوره به لوطفی خورا	نه که به کرده وی پرتوقصانی خدم
توش تکا کاری برتاوان باران	زیگی رزگاریت برتاوانی خدم

(نامی) نادی خوی لیره دا نوشی

نه تم تره وضعم دانا به باوانی خدم

له بر به یانا ..

له به ره بیانا	له به ره بیانا	بانه سیم بشتی	له به ره بیانا
له ره وزه ی به زری شای مینه و	بلاو بیته وه	به سر دلانا	
نه شای خیریدا به گیانی دل دار	توزی غم لایا	له سر گولانا	
له پاش تاوی دل به گرمای فواق	فینگی بدا	به ره جو گیانا	

برای عهتری ره وضعی رضوانی رهبر	بدا به شامی ده مایخ دارانا
لابا له سه ردول غوباری جفا	هه تا هشیاری له بار کیشانا
دهم بکاته وه دل به وینهی گول	بول بول بخوبینی به مرگوشانا
شه وعی صفا له گول هوشینی	جفا هه ل بگری له ناودرانا
له ناوسینه را برینینی داری	به ری نیان بی له گول پیماننا
له نیان وه تعوی په بنگا	بو خلاصی دل : له گول به زوانا
تا به آزادی بر واته مهیدان	شه ره سار نه بی له نا و مرردانا
گی نم به فیضای قدوسی خیرت	قه ده م دابنی به شه رچاوانا
چاوی توتیای گه روی ریگت بی	هسار نه بینی له روی جهاننا
نعلینت داننی له سه ره سه ری	شایاوی تا هه له نا و شاهاننا
به وه فا فوئی له هه ر که سی بکی	نه دوی به هسار له نا و قورنانا
په پنجه ای بدهی له لیوی هه ر که سی	له بی به شجیان له تروی زه ماننا
بروانی به دل بو هه ر تروزه رکی	شه ره سار نابی له تروی میراننا
سینه تی جیگی ستری حوتت بی	هه زینینی له منه له گول نیماننا
تا قوبی حضرای که یوانی پایت	نه دره وشینه وه له به چاواننا
تا سروی شه مال به آرامی دیت	به سه رباننا له کورستاننا

په‌ی ده‌رپه‌ی به‌رثری بارانی سه‌ک به‌وینیه‌ی باران له‌کوسارانان
له‌سه‌رره‌وضنه‌تاو له‌گه‌ل آله‌به‌یت له‌سه‌ر آرام‌گای هم‌بو یارانان

به‌ل نامی نمی له‌و آ‌ده‌ لیسیدا

تا‌کو به‌یته‌تریز لای‌دل‌دارانان

لونه‌ونه‌جوانی

لونه‌ونه‌جوانی لونه‌ونه‌جوانی تو‌نه‌صلیوبه‌ فخره‌ی یوسوی کهنانی

نارانه‌م شعرای له‌گه‌ل ده‌ره‌هات یا‌گه‌لاوثری به‌ری به‌یانی

یارفوهه یا‌ه‌موشته‌ری چه‌رضی فله‌ک‌شه‌بدات بو‌به‌سه‌رگرردانی

یا‌نه‌ستیره‌ی قطب‌سه‌رکه‌زی ده‌وری یا‌ماهی ته‌مام به‌ری تبابانی

یاروثری چه‌رضی چه‌اره‌م آ‌سمان که‌پرته‌وچشیه‌م بو‌جه‌مانی

صاشا تو‌دوری له‌م تشبیه‌مانه‌ تو‌نورس جلیوه‌ی فیضی بو‌کمانی

لوزیکه‌ی وه‌های دینا راه‌گری نه‌که‌هه‌رثم دینا هم‌دینانی

به‌روح کاره‌بای لوری آ‌قدسی نوربخشی روحی فیدا کارانی

به‌ده‌م به‌لاغی فورمانه‌ هوزای ته‌ربه‌ده‌ری هه‌تیاره‌کانی

مادام لوزری دل به‌انته‌ایه‌ تو‌ده‌ریای هادی کوره‌ی جه‌مانی

به‌یوه‌ندبه‌ت هه‌به‌له‌گه‌ل مخلصان زشیته‌وپه‌ریو روحی نه‌سختی

له‌بو‌هه‌رکه‌سی توی به‌ی به‌دل تاریف‌ک‌راوی به‌مه‌ره‌بانی

تو تنکا کاری تاوان بارانی	هه چهن بیراری له تاوان بارانی
دل په پنجه نه بتری به سرگره رانی	کاتی هونت ده رهنی به جیلوهی هه بارانی
گیزم له گیزی ده رهای هه بیرانی	ههیرانم ههیران به روحو به دل
مه گه رتوشنوی فیضی به زوانی	نازک تر ل گول لطیف تر له بون
بونی هوش نه گری تا نه شنه شانی	له هه رشونیکدا بهی تو بگری
نه بی به قوتوی عمری به مانی	بوی خوشت بهکا به سینهی هه رگه
پهی عاره شاهی بوپا به دشانی	لا بکه تبه وه له هه ر دامادی
چونکی تو ده رهای فیضی بهجانی	دارا ونه دارا چاوه روانی تون
نه ی ده رهای عهای فیضی بهبانی	نامی به کیکه له چاوه روانان
بو نه شونمای نوری بهمانی	قناعت نه کا به تاقه نمی
بنانه بو طوت هه تا نه توانی	نامی نه م کاتت هه لی هه یاتنه
آو پرشین بهکا به رده رگه کانی	نه سرن برترینه به به رده رگه دا
کاتی که ده رهوی له آستانی	باشترینت دیار به لهم آستانی
جیگه فریشتی پاک رهوی	تا بگه به دل قوبه خضرا که ی
چه سه رزه بینی چه آستانی	بزانه پره له نوری تره همت
نه ی جیلوه گاهه نوری سوکاتی	به قوربانیت هم نه ی نوری قدسی

مادام آسانت جلیوه گای نوره قه بولمان بکه بو پاسه وانی
 پاسه واینکی مخلصی دل پاک له بو آسانی فدوی انسانی
 به لکو به فیضی آستانه کت
 نامی ثابت بی له سسر پیه میانی
 شهیدانی دین

<p> <u>شهیدانی دین</u> <u>شهیدانی دین</u> به ریه ره قه دیان له باری انوار خلیفه ی به که کم بو بکبری صبیح مدفونن له پشت رسول الله وان له ناد هوجره ی پیروزی به راز نه مجاره پترو بو آرام گای عام نه تا هه و صد که ساهی به رسول کاتی چوبیه ناد هه ساری بقیع له لای راسته و جیگه ی عماته به که م عاتکه دووم صفیه له خستی ترا هه زره تی عباس هه رده ها علی زین العابدین به علو تمکین </p>	<p> یارانی هه زره ت به قه درو تمکین پی پی ده ره پی پی وینه ی یارانی بهار خلیفه ی دوووم عمری خارقی به که له ددای به که له پشتی شاده اشرفی مکان له هه مو عمرزا رحنه البقیع ، ماوای احدام مدفونن له ویا به رونه ی قبول به هه شتی عالی مدفننی ره نفع مورای نوره و جی به ره کانه ددپوری که دروی خیر البریه له گل نیامی هه شتی هه ق ناس محمد باقر به علو تمکین </p>
--	--

صاحبی نورد علمی حقایق	هدروا نیامی جعفری صادق
بزرگتیه سه ریان رضوانی اکبر	هدروا اسماعیل ولد جعفر
بارانی رحمت بزرگی به سیرا	هدرله و خنایه فاطمه ی رها
له خستی ترا به دل آرادی	باقی اولادی رهبری هادی
عبدالله وقاسم له گه ل ابراهیم	رقیه و زینب هم ام کلثوم
بزرگتیه سه ریان فیضی به ره کا	له خستی ترا نوگس له زه دهان
ره رضای خودایان له سه بر آیین	سوره عایشه حفصه به تمکین
دو زینب ناوی زور محرمه	ام حبیبیه و ام سلمه
دایگی نوعتی خیر البریه	هدروا صفیه هم جویرییه
له خستی ترا له گه ل عبدالله	عقیل برای علی مرتضی
بزرگتیه سه ریان الداری ستار	عبدالله ی گدری جعفری طیار
بوچرای رحمت به وینه ی ^{یتن}	له مانه هم مو له آل به یتن
له گه ل ابن عوف ناو عبد الرحمن	هم له بقیعه عمره تی عثمان
شهسور به قدری صحابه شهید	سعد ابن معاذ هم ابوسعید
عبدالله ی ابن مسعودی رفیع	سعد ابن ابی وقاصی شجاع
برای هاوشیری رهبری شفیع	عثمانی ابن مطعونی رضع

همدروا حلیمہ ی سعیدہ نسب دایہ نے شیریں شای عالی حسب
 قبری نزیکہ لہ قبری عثمان برثریتہ سریان خلاتہ خندان
 جاسعدی ابن زرارہ لہ گل خنسی ابن ہذاقی افضل
 نہ مجاہد طاہری لچی اسدہ والدہ ی علی بہ حق سعیدہ
 سرینداریانی احدہ رچی بد کہ لہ عائذہ وہ فاتیان فرید
 وان لہ بک شوبیا لہ عمرزی بقیع جنتہ الماواہ شہدای رفیع
 والہ بقیعاً بیامی اقدس بیامی مالک وکدی انس
 رافع ، کہ ولای ابن عمرو حادسی دینی خیر البشر بد
 نہ مانہ ناویان معلومہ لہ لام وان لہ بقیعاً جی دار السلام
 آرام گاہہ کی سیدالشہداء حضرتہ حمزہ لہ گل عبد اللہ
 مصعبی ابن عمیر و شماس ولدی عفان اصحابی خدوسی
 باقی شہدای اُحد تاہم فان ہمہ مدفونن وان لہ بک شوبیا
 یانی مدفونن لہ بک حمسارا ہمہ وان لہ شہرہ علی انوار
 ہمہ وان لہ برداوینہ ی احد کیوی محبوبہ جہر زرتہ احد
 احد کیویکہ وینہ ی رنجبہ جیبہ ی شمالی روضہ ی نیندہ
 ہر لہ و شوبیا بہ میدان الف ہم تمل الرقاۃ حبیطہ الحان

والہ پورہ میا	ماوی تیک رزان	بویارانی پاک لگول کافران
پیروزہ بڑی	بویادی آثار	چہن فرگہ دتہ خوش لہرہ روشا
مرگہ دتہ بوبکر	مرگہ دتہ عمر	مرگہ دتہ علی مرتضای اندہ
ہدروا (مسجد الغامی)	اندہ	ہدور بوبہ چہتر بوسہی رھبہ
نہ مانہ ہمدواضلی مشارن		لہ مدینہ دا بوعام دیاران
جا بو مرگہ دتہ پتر لہ برہ کات		مرگہ دتہ (قوبا) یلیلہ دتہ
یہ کہم قرار گای پیرداز چہ زرت		جی یہ کہم جمعہ لہ کاتی بھرت
مرگہ دتہ (فتح) ، دفرگہ دتہ خندق		مرگہ دتہ (سلمان) ، اولہی دینی
خندق مابہینی دو کلکھی کیوہ		(احمد) ، (سنع) ، بہ شیوخا سیوہ
نہ سبار (مسجد القبلین) ، بہ رتر		تای (بہی سلمہ) ، اثرانی سہر عمرز
لہ و مرگہ دتہ بو نیوہ دریا عصر		کہ قبیلہ گورا بوشی غادہ لہ نصر
ہدروا چہن بیری ہدن لہ باخانا		نوشین گای چہ زرت لہ دتہ کانا
بیری بضاعہ	جا بیری خاتم	جا بیری عثمان رومی محرم
بیری (بیرھا) ، ی شیرین نفسہ		بیرالعہنہ یہ ہم بیری نصہ
لہ پاشی نہ مانہ ہدیہ (بیری غوسی)		جی آسایش بون بوذاتی تقد
مہبسی لہ مانہ یادی چہ زرتہ تہ		یادی وسیلہی لوری رھہ تہ

نہم قصیدہ لہ وکائنات نسیم لہ مدینہ منورہ رہ چوین لہ مکہ کی مکرمہ زادہ اللہ شفا

رہ روی وقت رہ روی وقت مایہ مر راقہ رہ روی فراقت
چہ نے وصلت لاواندیمہ وہ زیاتر وقت تاواندیمہ وہ
خودا دل کدوۃ بہینی نوزنار اہکانت الحلیم لست
چون بہ جی بلیم رہ وضعی شرفیت شنوی نسیمی ساحی لطیفیت
چون نہ بی وون بی لہ نوری بصر دینی رہ وضعی و محرابو منبر
جیلوی رہ وضعی کہی چہ نہت نہت مگر کہ دتی مایہ ی نوری سلامت
حوالی سوسہدہ و صاحبانہ ذات جیگی بارانی نورو بہرہ گات
منبر روی شہینی خیر الکلامت جی نشری یاسای دینی سلامت
ساحی پر صفی جامع عالمی جی نزد لہ نور علی التوالی
چون بہ جی بلیم نہم رہ وضعی بہرہ رزہ کہ زیارہت گای ادیبای عمر رزہ
قرای حوزایہ دوری لہ ساحہ کہ جی دلشہتی خرد و اصلاح
بہ لام بہ صدای چادانت و نسیم بہ روزی رخسار شمی منضم
بہ جہرہی قبیلہی دلدارہ کانت بہ واتہی وہ وای بیمارہ کانت
بہ روی طاہائیت نہی بہری تابان کہ عاشقہ پیت یوسف کہ کہ لغان
بہ بالای آلائی قیامت خیزت بہ نکا کاری روی رہ ستا خیزت
شا سوارہ کہی ساری عمرہ سات دل ہر لہ لائم بابیش روم لہ لائم

چاوت لہ دل بی کہ توریا نہ بیت	نہ مجاہد تو ناری نازارانی خدمت
نہ و تخت انرا فوق الکبریٰ	نہ وزہ بین ماوا تو بوجہی قدسی
توشا گوٹھہ کی عرشہ کی سہر کو	نہ و بول بولہ کی گول زارہ کی تو
تو عیشوقہ کی اصفیای دل دار	نہ و عاشقہ کی رہ رون بریندار
تو خادہ ن ہر زمان بوہم موئینا	نہ و خوشہ چینی نہ زہرہ عکلمسان
بیگاداری بہ نہ سوتی بائی	نہ صا تو چودا بہ ضعیف حالی
اجازہ ی فرسہ بروی کوساران	نہ ری طاقت بو جہاری لہ جاران
خدمت کارانی حق فیدا کاران	باید لہ بال بولای دل داران
نہ وساتی پیری بو (جیل حیرت)	نہ باب الشیخ لہ بعد ازہ مین
جیگی ادلیا و اصفیای زور ہرز	نہ و جارہی فرسہ برہ دیکہ پیرز
محمد و احمد خالص نازار	نہ مقی قدسی لاهوری آثار
جی ذکر و فکری گوی دردیشان	بارہ گای علی خالصشان
تایبہ تی خاوەن زہوشتی جمل	جیگی نہ رادی بو صفا رہ لیل
بر لای مامدستای علامی مشہور	جابر و ابہرہ و شاری شاہ زور
عطاری علوم عنتر گول باغی	عمری مشہور بہ قدرہ داغی
ابو عبیدہ ی مردی دیاری	نہ مجاہد بہرہ و روی یاری نصاری

چند کس هم دینمی شیخ یا با رسول	لای آرام گمایا اربابی قبول
بولای باره گای پیری همدراما	جلا کاتمه وه بو هانا و آمان
جابه هاء الدین جاپیری صیبا	عثمان نابی به شرمو هیا
جی فخره ته رین به علم و تفکر	جا اولادانی به فیض و تنزیر
له همدردلاری پرسی هاٹ	پاساتی همدوا بدا له باٹ
بولای فادونه صراجو اسرا	نه محرابیته وه بو قوبی خضرا
بورنگیا بانی عهدو په یمانی	پر لکو یعنی به پاسه وانی
له تر وه ربگری نامه ی بخاتی	نامی نه مه به هیوا و اداتی
ده رمانی ده رری خوی خوپه سستی	له ی سه سجاده م به نه فمی قدسی
به شمه پوشقای نامی ناته واد	ندائی به دل نیگائی به چاو
نالومیدنه بم له باره ی رجا	په نام هیاده یا کشف النجا
له شمه رردچی تو هم آل و اصب	صلانو شمه لام بی همد حساب
به قوی ده واهی نه هلی اشتیاق	به قوی ذه راتی مه وجودی آفاق
به قوی زاماری زمره ی زاماران	به قوی بیماری رٹی دلداران
به قوی شه رتو شوئی بنده ی چاکت	به قوی آره زوی دیداری پاکت
تانه شنی وه فای ولی دل دلدار	تانه شنی همدای صانع کوساران

نامی به تم مای مریحی حساب
چاوه رری صفای شای لهر و نا

نم فوسیده مه نوسی پشی ده رجوان له مدینه ی منوره بو مه کی مکره
 کاتی که نشینه سر چاوه ی بدر

سدر چاوه ی به رره سر چاوه ی به رره	جیلده گای صفای اصحابی بدره
جیگه ی شیرانی بیشی تو عیده	جیگه ی شیرانی ضاوه ن تمجیده
جی منیا کارسی ریگه ی خودایه	جیگه ی جهادی غایه ی اعلا به
جی پانه وانان که وه شان به صف	شمنیر له دستا نه رواج له کف
جیگه ی شهدای نه صحابی بدره	نه و بدره که وابنا غنی نصره
بدری ردیفی لبته القدره	اسلام به و بدره هاته نه تم قدره
بو شوق لقای جنة الماوی	نه رواجو مالیان نه راه آدا
غونجه ی ره رویان له غم آزاد بو	له شیان به خوینی شهاده شاد بو
پایه یگه بشت به عمرش ارفع	وارو بو بویان (الله اطلع)
ته پلنی فرشته لیدرا بویان	بازی نه دوه نکه هه ردی له
بر بریته شهریان انزاری حوزا	ناتاو هه تاو ران له سهر را
به دل بروانه نه ی لاکه هشیار	پول پول فرشته بریان بون به یار
نه و فرشته نه هاتن بو نصره	له بو یار مه تی یارانی حضرت
هه صحن فرشته عنصریان جیا	مناسبه تی کانلیان تیا به
بارانی هرزه ت فرشته ضولون	به هوسنی سیماش فرشته روبون

اشاره به بدره
 لوانه
 اهل بیت
 بقال
 اعلام
 حضرت
 که

سهام در میان لوده ز نور معیا ^فوشته ی فولک بویان بیته خوار
چون منور بون به نوری خلاص تفاوت نه ما مگر به لباس
علاوه به ی به ی سجای خودا ^پپرته دی نه دا بوسول الله
نه ونه جیلوه ی کرد یار ماتی بودا ^روما رصیت اذ رصیت هات
یارانیش دثیان له گهل دثیا بو ^فوشته ی خودا هاد منزلبان بو
همو له جیلوه ی نوری اهدا ^مما بون له (برام) به لکور اهدا
جیریل بو (احمد) ره فغری بی گه لی ^فوشته یش نه بی له وحی بی
ایستاش نه ولای من هم به ویزانه ^ننقصانی نیه به دل بیزانه
قدسه پیره بی عشق نا مینی ^لله عالی فوی دا درش دانه مینی
نه گه نا تاقیق کیل هم نه ولیم ^ججیلوه ی جهالی له صفا که یله
نه زه ل بو خودا آبد آسایه ^سسجای خودا دانم ره سایه
ره ی سا هو یاری همو دل دانم ^ممئی مدرکاری گه لی هشیاران
فیدای سهر چه و هی بیری جارتیم ^ففیدای انواری بودل ساریتیم
فدای عرشو ^جج مع العویش ^ههزاری وه کث من دل پرگه نشویش
فدای یارانے خاوه ن قدرتیم ^ششیرانی شه رزه ی عذر زی بپرتم
فدای نیکا که ی عاشق کورتمیم ^رروحه آگاکه ی نور هل حرتیم

تنوکی شیری شیران لی خواررد له مالو حالو له گیان بوردو
 بگینه ده می له م هم رزه کا که کاتی پیریش هر شیره هزاره
 به لگو پی بگری بو رنگه ی خلاص زمانی به پیری بو وتاری راس

نامی بی به دل له باغی یارا
 باره ی جمعی له روزگار

بیت اللهی عظیم

بیت اللهی عظیم	بیت اللهی عظیم
دهس کار خلیل یانی ابراهیم	نه م شوبینه کوبیه بیت اللهی عظیم
بو قبیلای عالم له عباده تا	به نه مری خورا بو علو تعلیم
له به ریه کیتی موسلمان به کسر	بورده مری رستی لرئی طاعه تا
نه که رنا خورا به حق ناظره	له سوجه برن بو خورای اکبر
بیت الله وایه به نه مری خورا	له هر شوبینی علما حاضره
له هرگز وه چا هل کرا	هر که زنی هیزه له بو کاره با
یانی هر رولی روناک بو به ندر	عالم روناک له سارا و سه را
چینی یا هندی یا پاکستانی	نوری کابه یه له نزدیکو لدر
عده بو عجم حاضرن سه رجم	که رود فارس و تورکو له نغانه
به گلی زمان له پارینه وه	له بو طوانه بیت اللهی اکرم
	دهس به ره و بالا له لائینه وه

چنان تو چه ندهی بره و سه ماوات چاره تین له بود زنی بهره کا
 تگها و نرایان نه گا به ذلک له گه ل آمینی طائفی مه کک
 دلیان و له به بن خوفو رجا دا له دره وری کا به ی جبن التجادا
 همه رکس نیازی و ا له دره رو نیبا تازی و ا له نا و دلی زه بو نیبا
 باش عمر زنی نه کا له گه ل جوشی دل به لگه له و عمر زه بگا به مه منزل
 باوه ریان همه به خوا حیره با به له گه ل بینا نا خواهه ن چانه
 چیلوه ی نه جه لای دی له بو عالمه تایبته تی له بو نه تده ی آره م
 برآده م بو شیش بو ادریس بو نوح تجلدی فریب به نصر و فتوح
 بو صالح بو هود له بو ابراهیم معجزاتی نارد بر ما به ی نسیم
 چیلوه ی نه جه لای دا له بو تنویر بر طور رسینا پیش کیوی ساعیر
 همه به ستر رشته ی کیوی (فارانا) به دینه ی باران له به هارانا
 یانی بو سارا و به ندی کوساران انوار نه نیری له بو دل داران
 بو نه و به فرقه سارا یا ده ریا له سکه رحمانی خوی نوردی سیه یا
 شه پول و فیضی بی نه یه نه نه م و سعته تی ده ریمای رحمت
 ابراهیمی نارد که عبه ی کرده ده دلی کورانی بینا کرده ده
 محمدی نازد کردی به فاطمه ناردی به رحمت بود هم عالم

خودا تو خودای جیلوهت ده هابه	تجلیای رحمت بی اشتباه
نیمیشی واهایتی به شمره ساری	له بو چادوشی له نادان بار
نه رانی بی حق فیاض عامی	چه له بو آری و چه له کوسمی
هر چه بن که ره مت له بو هشیاره	به فیض تو به هشیار بیداره
خلیل نه نیری بو وادی بی نزرع	بی ما خود بیانی بی یادوشی
ورمان ده ره که می عالم ده مگ بفا	تا به ره مگی حق دل بیان ره مگ بکا
ده مگی نه و نه گا به سعی ارداع	وه کو نه گانه سامعی شابع
ده مگی ره عوه نت نه گا به اصناف	له هر بو صنفی دین له بو طواف
به طواف به بیت دل به نذری زهیت	هل نه گرسینی بو روناک به بیت
سه عی با به بی صفا و مروه ی پاک	نه له می به صفا بو دلی روناک
نه مر نه فرموی به دتوفی عام	له عمره فاتا بو فیض انعام
نه مر نه فرموی حاجی کرام	له عز رفه و شمر الحرام
بجینته ده له پاش نیده شه د	تا روزی چسان هل بی به پیر شه د
به رده بارانی ابلیسی گومراه	نه که می به رمزی کفاحی اغواء
بانی خولاده ن له حادثی به رده	قوت با وه زرم کن به شخصی به رده
له میا دابن چه رده و چه ن شه د	بوره عی ابلیسی له سه عی به رده

هوی سرشان لایبنا با نه به مرز لاوه ن لبرش گئی یا فری
 نیش به ده لگی ابراهیم ده هاتین بو کاتب
 سناک نه که بن به هوی زرگاری تابان پیش به هوی ستاری
 نه ی پر وه ردگار قیوم زانا له سر مکنات به حق تم وانا
 اشباحی نیمه وینه ی پروانه لده وری شمع بی بیآ هیرانه
 همه پروانه ی نوری تجلابین همه دیوانه ی ره حقی مه ولاین
 نه سوزینه وه به اخلص دل به ده وری به بیآ به جوشو به کول
 ساتوش به و پا به رات به ابراهیم که زرگار کنه لپاشای لنیم
 به و صدقو صبره رات به اساعیل بی بی به قوربان بو صوای جلیل
 به و مایه و سایه رات به محمد کردت به چرای ابدی سینه
 بارانی ره حمت به زینه بومان بور و حو دلو برای هاوردان
 غونچه کمی دلان ده م بکانه وه به حمد و شنه نا و تسبیحاته وه
 سابه لگو جاری به ناویکی تر دل لگه ل تورا بیته گونو گو
 وه ربگری ندای ره حمته کمی تو بی بی به قولی عطاری خوشبو
 به و لونه هفتا بنه شینه وه به وینه ی گولباغ بگه شینه وه

تانی لسانی و صفی بقای تو
دل شادی همتا کاتی نقای تو

بوقاچی که رهم بوقاچی که رهم

بوقاچی که رهم	بوقاچی که رهم
به نام صیناوه بوقاچی که رهم	به نام صیناوه بوقاچی که رهم
هاتم بو په نای شای خواوه ن هر ره آ	هاتم بو په نای شای خواوه ن هر ره آ
خواوه لی به بیتر روکنو ملتزم	خواوه لی به بیتر روکنو ملتزم
تا عالم زورتر همدل سوریته وه	تا عالم زورتر همدل سوریته وه
طائف و عاکف بینی له سره را	طائف و عاکف بینی له سره را
زانا په احوال باطن و ظاهر	زانا په احوال باطن و ظاهر
نه یوب شفاره له جهستی ته تقیم	نه یوب شفاره له جهستی ته تقیم
له بو کردنی په کت نا که وک	له بو کردنی په کت نا که وک
په نای زرگاریت بو له قه وادان	په نای زرگاریت بو له قه وادان
نه ی بهی به آوا بی سفینه ی هم دن	نه ی بهی به آوا بی سفینه ی هم دن
به میثوله لی نه بی به نالود	به میثوله لی نه بی به نالود
چم فراعتنه چه هیزی نه مرد	چم فراعتنه چه هیزی نه مرد
نه بس به عبرت بر چه رحی زه مال	نه بس به عبرت بر چه رحی زه مال
ابراهیم نه که ی به پاشای دربال	ابراهیم نه که ی به پاشای دربال
نه ی که ی بو پایه ی پیروز یو هزار	نه ی که ی بو پایه ی پیروز یو هزار
نه ی که ی به رهبر ر یو هم ملام	نه ی که ی به رهبر ر یو هم ملام
خواوه لی آوی سه چاوه ی زه مزوم	خواوه لی آوی سه چاوه ی زه مزوم
به بیستی که فیض نا بریته وه	به بیستی که فیض نا بریته وه
بیتی بارانی نیجانی خورا	بیتی بارانی نیجانی خورا
ربی نه ی خورای نه وه لو آخر	ربی نه ی خورای نه وه لو آخر
آگر به گول کرد له سه را بر ابراهیم	آگر به گول کرد له سه را بر ابراهیم
خودا نیکی وای همه چی بته وی	خودا نیکی وای همه چی بته وی
خواوه ن باره گای له بو دامادان	خواوه ن باره گای له بو دامادان
نه که ر بته وی به فوتی فیرون	نه که ر بته وی به فوتی فیرون
نه که ر بته وی نه مینی نه مرد	نه که ر بته وی نه مینی نه مرد
لای ته وانا نیت چه عار چه ته مرد	لای ته وانا نیت چه عار چه ته مرد
به کفن بیگون نه رون بی آمان	به کفن بیگون نه رون بی آمان
خو نه که ر خواستت بینه سر اقبال	خو نه که ر خواستت بینه سر اقبال
جابلی له شاماد به کی له حجاز	جابلی له شاماد به کی له حجاز
محمد نه که ی به خواوه ن عملم	محمد نه که ی به خواوه ن عملم

قومی بی قلم و اساتانہ کی حکمای دنیا پی دانانہ کی
 ابوبکر نہ کی بہ ثانی اثنا عشر عمر بہ دارای کلنا الحسینین
 عثمان نہ کہ بیتہ بدری ذی النورین علی نہ بہ بیتہ پایہ ی علو عین
 کہ عیبی صورت نہ کی توختہ می ہمار بہ یکہی بہ مطاف بوہم ہوا برابر
 عالم بہ اہلوص نہ سورینہ وہ بہ وہوری نہ و ا نہ خو لینہ و
 دریا حیکہ نہ العاصی تو دنیا کہ میکہ نہ اطعمی تو
 نمی نہ فیضت نہ بی بہ زہ خرم بوہم ناران سال نہ بی بہ مطعم
 نہ ی ضوہ ن پہ نای ہمہ ملکائت دلکا تو دریا و عزیز و ساد
 نہ و روث و کابرت کردہ بہ مطاف نہ بو طواف اضیاد و شراف
 ہر چہ طائف ہونا لرزہ می اہبار نہ زمانای حکمت نہ دانای ہرار
 ہمہ میان نہ کہم بہ نکا کا یم بو علم نوی تا وان چون تا وان بارم
 من رطلہ کان انما کاد یكون لنا ضامنا
 نہ ہمیش علاوہ ی نکا ورجا بے ہموی وہ سیلہ ی ری التجابی
 چہن بہ تا وانم پر بودہ کتاب نہ دنہ ہسانت وہ چہ کہ حساب
 ما یفضل الله بعنا بکم نصی الید فی کتابکم

وہی بہ وہسانت وہ چہ کہ حساب
 نامی بدہ ششم نہ عمینی عقاب

لم عم رزوه به رزوا

لم عم رزوه به رزوا لم عم رزوه به رزوا ده رزی داناوه لم عم رزوه به رزوا
 طواف ره فرنگه بو پایم راری له سه اطاعه و فرزان گوزاری
 که نوخته ی عبده تکرار بیته وه هه ل سوران هه رگزنای بریته وه
 سه می وه هه روه له له نا و طواف مانای اخلاصه له دل سافا
 هه تو چوری به بینی صفا و مهر و ده که ره فری طاعتی بو خالق که کت
 هه مو تدریب به هه هت کرن یانی له شینا یهان ده ره بر دن
 یانی له هم طایبه خانه ی خودایه هه تا هه تا یه جی شجلا یه
 له هه ر زانی له هه ر ولاتی به نزه لی هه به له سور یستی
 ره فری به کیتی کعبه اللهیه له بو عالمیش خودا خودایه
 راهه ستانی عام له عمره فاتا ره فری وه ستانه له عمره ستا
 مخونه ی هه شره به کو بو نوده مخونه ی شیره بلاد بو نوده
 به رره بارانی شه بتانی گو حرا ره فری کفاحه بو ر بگه ی خودا
 واته هه ره که سی هه زکاله تاوان به ردی پیابده ن له سه رود چا دان
 قوربانی ره فری الکحاری نه فسه ره فری اخلاص پی یوه ندر کسه
 ابراهیم بوچی که گشت به مایه به راورد کرا پایم به پایم
 راری بو بو ضوی بسوقی به نار بی به تو زی بر و ابوکوسا
 راری بو له بو ته رکه نیشتمان بحرینی پی یوه ندر له هه بو هه ما

رازی بود بده بوره زای یه زران اساعیل بکا به قوچی قوربان
 تا خودا به لطف به مهره بانی هدرای دایه وه به جاویدانی
 نه مانه هه مو وه رزن بو هشیار بوره وام له سه رنه مری کردگا
 هه رگه سی وه رنگری نه م وه رزه بدل یقین به سافی نه گانه منزل
 خودایا دنامی وه دوستانی راس وه رنگرن ده شور به شیوه ی ^{حلا}
 به لکده محفوظا بین له جفای به رنه ^{مستطاب} مشوره بین له شبر لوی عهد
 نه و محوره به عشی ره همت بو ^{بونا می} وجود به کسر لغت بو
 روی عروه فاتمه

روی عروه فاتمه روی عروه فاتمه یاروژی همه شوره و روی عروه ساته
 عالم سچی پوش شه ربی سهر پوشن له بیسی خوردا وینه ی بی هوشن
 به کی نه نالی و به کی بی ده نگه به ک سستی جیلوه و به ک سستی نه نگه
 عاره قی نه رترینی سهر تا به راما ن له بهی حساب وه فا به به بیان
 به کی نه نالی له ده روی وجود به کی له ده روی ساری له سجود
 به کی روی له حق چاوه رهی یاره بولقای الدار به به نظاره
 به کی شه رنده ی سیال حاتم له تاوان باری ماده ی چین له
 به کی سهر رضشه به راز و نیاز وینه ی شابازه دل رد له به رودا
 هه ربه یک به حالی وا له آرادا منیش نه نالم له روی سارادا
 ۲۰۷

بی باک له عالم به عالم زانا	نه لیم نهی خودای ته نیای ته وانا
بی حیره بانیت له سر سه لام	کی بی طی بکا ده فته رو نام
تو بیتو ستری ده صفی غفارت	ده سی ساتو ستری په روه ردگاریت
له و دینایش غفران بنیره بومانا	ده کو ستاریت ظاهر بو لیمان
ستری ره عیمی هم ره حمای فوت	تو بیتو لطف حیره بانی خدوت
جیلوه صفاتے فاوه ن معانی خدوت	تو بیتو ستری آسمای هوسنای خدوت
تو بیتو جیلوه سی ده صفی غفاری	تو بیتو ستری په روه سی ستناری
له به راطای خاتر دارانت	له به راطای خاتر دارانت
ره هونوای عباد بوری ته روه رانا	تو بیتو یایی صمد ره صبران
به ستری فصدو باره تیو فتوح	په فزندی آدم به مدردی بونوع
به صفی خلیل له دوستی نه مرور	به هدایه ی هود
به ستری وفای بو هوزای جلیل	به صبری له سر دوری اسماعیل
به ستری فیضی سه چا وهی زه فزوم	به وشکی لیوی له بے آوی رهم
له سه رواقے بد سفی محبوب	به سوزی دلی حه زره تی یعقوب
به زرگار بونی له پنی چا دا	به هدرتی بوسف له ناد به لارا
زرگاری یونس له دهریای بے کیش	به صبری ایوب له آزار ویش

به چیزی ذاتی مدعی بر عمران له غدیری فیرم ون له صفی هاما
 به زهدی عیسی له باره ی دنیا دعای زکریا و به صفای یحیا
 به خولگی گه دره ی هه زره تی رسول به موأجی نه و بو پای ی وصول
 به فضل اصحاب خیر الادی خاص خیر امة اخرجت للناس
 به مهاجرین به انصاری پاک به مجاهدی مخلص و چالاک
 به اصحابه بدر مهرزانی فدا بو اعلا ی شانه توهیدی خودا
 به شهیدانی ناو مه عه کی بدر به آیه خودا بو بوله ندی قدر
 به شهیدانی اهدی خونبار له سه حکم تی قادر ی قهار
 به یاره کافی بیقه ارضوان به ره ضار زاتت له هم بونه دان
 به صفای اصحاب سینه و دل روانک به شه را فته آل و بی بی پاک
 به قرآی قدرمان به محمد شین به جهدی کامل بو مجتهدین
 به امیرانی عالم و عادل به عالمانی مخلصی فضل
 به فدوانی رین به حقیقه به مرشدانی به روزی طریقه
 به ره رنهانی نیه تی پاکه بو خدمتی بی نیازاد چالاکه
 زیاره له هم به فیاض فوت بو هم مخلصی سلیم بروه پیت
 فیض بنیره بو سینه و دل مان کا ده تا آخر مه نزلان

بد حاضرانی عذرزنی عذر هفت
 چاره روی کانی فیضی بدره کات
 بو با و کو را یکد خدمت فدیشا
 بر مردوانی له و پیشمان
 بر مسلمانان له هر شونین هون
 له له هلی نیان له دین باره مندر
 به لگو به شادی هم شومان بگری
 ریگی حیضوری لائو ما بدر
 شاد بینی به لغای دانی انور
 له گله ره سولی به رزی هم به ش

نامی نه به به سکالاد رجا
 خودایا هر تو که هفی التجای
 (عذرزه بدرزه که ی جیل ازقه)

عذرزه به رزه که جیل الرحه
 جی راوه ستانی راسانی نوته
 ماوای فوشتمی آسانه کان
 جیگی سجدای صودای لامکان
 جیلوه گای نوزی خودای مهره با
 ماوای بارانی ره حمدی غفران
 جی عبارته کانی ره به ررفا تم
 سعاده ت ماوای اصفیاء عالم
 به صد هها ساله ماوای انداری
 ماوای ره حمدی خزای غفاری
 پایدت که م نیه له طور سینا
 بودی دلدار بو سیندی مینا
 جیای کردینه ره عذرزه ت بدو فو
 دعای تیا و زبو بو الو فو لوف
 نه و فوشتمه اوسا حاضر بون
 بد بالای آلا ی ره به ناظر بون
 ایسه بشم ماون به عینی به پس
 له بو قشرفی ره به ری اوس

به سه بو شانات نه م گوره و صیغه هزره ت فریبیه (الحج عرفه)
 به ربه و هیوایه جیگای بوره ^{حمت} هاتین راوستاین به عزم و همت
 نه تو شاهد به من هاتم بولات بو تو هیدی حق به نفی و اثبات
 به دو که لیمه ی شاده تو بیمان تازه م کرده وه بیمانو په بیمان
 بیا حاضرن به هه راران ذات له چهن و لانه خاوه ن چهن لغات
 نه و انیش هه مو آسانو آماده رو له تجدی عهده و شهاده کن
 به پارانه وه له صدای لکانات له بوعه فوی عام له بوی سبات
 میش وه که عام نه پاریم و بو عه فوی تاوان نه لالیم وه
 هه م بو تاوانی ماو که با پریم خذو و وسانو ها و رسته ی شیم
 هه م بو نه تم وه و نه سلم تا نه بر له سر پر ی ره وی دینی محمد
 صیوایه هوذا بیدری بیمان جلیده ی که ره م ده رنجا بیمان
 په بیانی بیمان باشی پایه داربی هه شرمان له ژیر آلا ی سرداربی
 جابتی ندبوی مال آوائی به مالت آوائی بدله م شارب
 مال آوائی به خیره ساری عهده فات ش بهی راستی روزی عهده فات

به و شهاده نه نامی آراوه
 روحی به لقای محمد شاره

دایه رین له عمره فات

پاشی شور او ابون له سیمه ره فات	قافلی صحاح شه بره و فدا ش
کافی گیشتهین بهوزدلقه	له وچی پیروزه ی پاکو شریفه
لوغری مغرب عثمان هه مو	به جمع ته خیر کران رو به زو
له بر به بیان پاشی فرزنی اسلام	هاتین رو به روی مشو الحرام
پاشی هه تا و گوشتن له وده و رو به را	چوین له بو ره حمی عقبه ی کبری
جا پاشی له و ره جهی شتیانی ناشی	حدیوان سه بر آوسه ریشمانش
جا رومان کرده کعبه الله ساف	به جیمان هینا حم و جاره طواف
جا که رایینه وه بو عمر زنی منا	له بو اطاعی عالتی بینا
سه روز به اخلاص ره جمی جمرات	به جیمان هینا ازای دا جبات
له مرگه دتی خیف لای جهره ی اولی	چهن رکات نوخیم کرد له بو اولی
له میش ناد له بری به جهره ی کبری	وه کو شه شهوره عقبه ی کبری
والله شالی عقبه ی بی غمش	شیوی شه شهوره به (شعبه لکش)
له داوینه یا به رری زل هه به	شم وه شیوه به زور بی له کیه
له و شوبنا ولیسی خلیل الرحمن	اسماعیل بکا به قوچی قوربان
له شیوه که وه شاب به رانی هات	برفوی راده ستا به بی ده لسته لای
خودا وه چی کرد بوداتی خلیل	له وه فیدیه به له بو اسماعیل

ابراهیم رویشت تو چه کردی هینا کردی به فیدیه توئی دل مینا
 رجوة الکبش ، تری ترا کیشان بوئه و به رانه ی به قدروشانه
ناهی نه م با سدی بو تمی دانا
با آگادارین نه تم وه ی زانا ،
طواف مال آوایی
 جاگه رایینه وه بو کابه شریف بو مال آوایی له که عبی نطفیف
 مال آوایی به بیت مال آوایی بیت بهیتی چرا گای نوری ساف زهیت
 زهیتی زیتونه دره ختی وه فنا شایاوی چرای مشکاتی صفا
 زهیتی گز نه گری له به صفای خیا پیوستی نیه آگر بیهی بوی
 بهیتی موندنی بیت المحموده نه م اصله و نه وفرع مر که زنی نوره
 نه میان مطاف اصفیای عمر زره نه ویان طواف گای ورشته ی به زره
 بهیتی که قه لای په نایه بو عام ره فری تو حیده بر خودای علام
 بهیتی که بنای خلیل الله مناره ی بانگی نه هلی دنیا یه
 بهیتی آرام گای وحی ننزله بانی قدر ارکا وحی جبره نیله
 بهیتی سه بر چاره ی آوی هدایه نمی له و آوه مایه ی نه جهاته
 بهیتی که جیگه ی عم فود غفرانه حی تاوان چشمی تاوان بارانه
 بهیتی مر که زنی نور الانوار نوری بیانی تیا دا دباره
 بهیتی مانده ی فائده ی عام خاوه ن خوانه کی خاوه ن اگرام

زهره مو ارکان مقام جلیل علیه السلام	ویداعی بهیتم و هجری اسماعیل
بینه و به بیت به یارم فی ما	ویداعی درختی نه گوناچین جا
نه ی خاوه ن که ره م بوهمو گیان دار	به یارم تی تو نه ی په روه زرگار
بو تاوان باران ناوت عفارو	به ران به ربم عیب ناوت ستاره
چاثرین نا نه لدری نه جاتا	باشترین لانه له باره گانا
نا نه به له بساعنی عبادت	لاله به له بو ته و فیقی طاعت
نامی زرگار که له کاری فطر	یکه به خاطر هدرزه تی رهبر
مانه وه ی له سر ریگی یقینا	ته حقیق له رینا و نه و فیق له رینا

نامی نه به غایه و م راضی
 پمری به یاری همی همامی

کوسر بہ راضہ

کوسر بہ راضہ	کوسر بہ راضہ
کہ گہ راینہ وہ بوھا کے عراق	کہ گہ راینہ وہ بوھا کے عراق
طائف کیونکہ بہر زہرہ ماخہ	طائف کیونکہ بہر زہرہ ماخہ
تہرکہ وہ تین بہری کیوی طائف	تہرکہ وہ تین بہری کیوی طائف
دیم (روادی) شہر بہ وادی الکری	دیم (روادی) شہر بہ وادی الکری
تا وہ کہی نہ رژی بہرہ و شہر بہ تاو	تا وہ کہی نہ رژی بہرہ و شہر بہ تاو
شہرہ لہ ویا ہر زہرہ تی رہہر	شہرہ لہ ویا ہر زہرہ تی رہہر
دری طائف تیا دانیشوہ	دری طائف تیا دانیشوہ
نہیشی ہر لہ بہ فوزی بہرہ کات	نہیشی ہر لہ بہ فوزی بہرہ کات
کہ ہونہ تہر کیو ہولہ بندی عالی	کہ ہونہ تہر کیو ہولہ بندی عالی
نہی خودای فاوہن بارہی لطائف	نہی خودای فاوہن بارہی لطائف
توی خودای رہہر بہ التجا وہ	توی خودای رہہر بہ التجا وہ
تا یا رہہر نیت دا ہونہ تخی طائف	تا یا رہہر نیت دا ہونہ تخی طائف
ہر تو صاحبی بارہ گای دینی	ہر تو صاحبی بارہ گای دینی
حوت آگاداری لہ وہ زخی سلام	حوت آگاداری لہ وہ زخی سلام
ہر تویش فاوہن زہ مانو عصری	ہر تویش فاوہن زہ مانو عصری

بوازشادی عام بوجن دشمن	باعثی رسول ^{صلواته} سه روزه ری رهبر
له بوتنویبری عمره بو عمیم	یارمئی ده ری رسول ^{صلواته} اکرم
به کتاب الله سونه تو نه خلاق	ناشری دینی اسلام له آفاق
به خلقی بهرز ده مودل روناک	ده دامزه ره برین به یارانی پاک
صدیق و عمر عثمانو علی	به اهلی فیض و اندازی جلی
به نه اهلی خاننی فادون نظاند	به آئی بهتی ضوهن شرافت
فراموش کردی اولادو هشتم	سه اهلی عباد بودینی اکرم
به امامانی مجتهد بو دین	به قرای نوریان به محمدنین
بورضای خودا بو بارهی خلاص	به سالکانی ری صدقو خلدص
بوده وامی حق به تولی ایام	به قلم داران بودینی اسلام
به جاهی ره حمت له بو عالمان ^{صلواته}	نصره تی بده به برینی مبین
وَعَمَلْنَا مَظْهُورًا لَّكَ	رَبِّي هَانًا لَا يَخْفَى عَلَيْكَ
به پس زرگاری هم مو کومه ته	نکا و نزامان زجای ره حمت نه

نامی فرزدیکه له نه اهلی ایمان
 زرگاریو نه جات که ره مگر پیمان

رقم الايداع في المكتبة الوطنية
بيغداد ٤١٣ لسنة ١٩٨٣

نرخي دينار واحد